

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ปริญญา

ภาษาศาสตร์ประยุกต์

ภาษาศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Study of the Language in the Idea and Coherent Compilation to the Essay of
Student in M6

นามผู้วิจัย นางสาวอาทิตย์ ทองแสน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ขนิษฐา ใจมโน, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พุทธชาติ โปธิบาล, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์อุมาภรณ์ สังขมาน, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ
จากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Study of the Language in the Idea
and Coherent Compilation to the Essay of Student in M6

โดย

นางสาวอาทิตย์ยา ทองแสน

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรประยุกต์)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาทิตยา ทองแสน 2557: การศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ชัชนิษฐา ไจมนโน, Ph.D. 170 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษากลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า การเรียบเรียงความคิดของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการเขียนเรียงความ กล่าวคือ ผู้ที่มีการเรียบเรียงเรียงความคิดสับสน วกวน หรือใช้รูปแบบการเรียบเรียงความคิดไม่เหมาะสมในแต่ละหัวข้อ ก็จะส่งผลให้การเขียนเรียงความมีแนวโน้มที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้หรือต้องปรับปรุง และในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีการเรียบเรียงเรียงความคิดดีเป็นระบบ เป็นไปตามลำดับขั้น ไม่วกวน ก็จะส่งผลให้การเขียนเรียงความมีแนวโน้มที่อยู่ในเกณฑ์ดี ในส่วนของการเชื่อมโยงความ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง รูปแบบการอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษและที่ใช้บ่อยที่สุดคือการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ประเภทซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาคือประเภทคำที่มีความหมายเดียวกัน คำตรงข้ามและคำบอกลำดับกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงการเพิ่มข้อมูลมากที่สุด รองลงมาเป็นประเภทแสดงเหตุผล ประเภทแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม ประเภทแสดงเวลา และประเภทแบบให้เลือกเป็นลำดับสุดท้าย แต่ไม่ปรากฏประเภทแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผลนั้น จะมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เนื่องจากมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผลมากที่สุด รองลงมาเป็นประเภทแสดงการเพิ่มข้อมูล ประเภทแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข ประเภทความสัมพันธ์แบบตรงข้าม ประเภทแบบให้เลือกและประเภทแสดงเวลาเป็นลำดับสุดท้าย และทั้งสองสิ่งนี้มีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Arthittaya Thongsan 2014: The Study of the Language in the Idea and Coherent
Compilation to the Essay of Student in M6. Master of Arts (Applied Linguistics),
Major Field: Applied Linguistics, Department of Linguistics. Thesis Advisor:
Mrs. Kanita Chaimano, Ph.D. 170 pages.

This research aimed to study the idea composing and the cohesion to the essay of the student in M.6 was the sample group of Pakkred Secondary School, Nonthaburi Province.

The research found that the idea composing of the sample affects the essays, namely a compiler was confused and maze or a compiler had not a proper idea of each topic as a result in an essay was likely in the fair or need the improvement. In contrast, a compiler had a good idea systematically was based on a hierarchy and to be maze or a compiler used a reasonable idea form would result in the individual essays are well-tended. In the part of the Cohesion, the researcher found that all of samples used the Demonstrative Reference was the most

The Conjunction that the group of sample who wrote the essay in ordering a story idea and sorting the sequence location that used the Additive Conjunction at the most And the minor were the Causal, the Contrastive, the Temporal and the last was the Alternative Conjunction. However it didn't appear was the Conditional Conjunction. The sample essay in the form of the Causal was the difference of the two sample groups because they use the most. The minor were the Additive, the Conditional, the Contrastive, and the Alternative Conjunction sequentially and the last was the Temporal Conjunction. The study of the idea composing and the cohesion to the essay, the researcher found that both of them were a relationship that is consistent; if the sample has compiled ideas systematically, the cohesion in each sentence was a meaningful relationship continuously. if the sample is not systematically compiled ideas, a confusing and maze cohesion to be unrelated meaningful way or if there is relatively no continuity. In addition, the researcher also considered that if the samples were used to link the various forms of more or less well too, Discourse that would make the satisfaction of reader or auditor than the samples used the average number.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ดร. ขนิษฐา ใจมโน ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พุทธชาติ โปธิบาล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และ ดร. นัทธชนัน นาถประทาน ประธานกรรมการสอบ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง ตลอดจนช่วยตรวจทานแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องให้งานวิจัยนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี รวมทั้งให้กำลังใจที่ดี ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกมีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและถือเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์มา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้และคำแนะนำ เพื่อให้ฉันเป็นคนที่ดีมีคุณภาพและมีความอดทน นอกจากนี้ขอขอบคุณสำหรับมิตรภาพอันดีของเพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่และรุ่นน้องภาษาศาสตร์ ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารและคณาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนปากเกร็ดทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความรู้และให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา รวมไปถึงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนในการวิจัยครั้งนี้

และที่สำคัญที่สุดคือครอบครัว บิดา-มารดา ของผู้วิจัยเองที่ให้โอกาสทางการศึกษา รวมทั้งความรัก ความเข้าใจ เป็นกำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

อาทิตยา ทองแสน

พฤศจิกายน 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การเขียนและการเขียนเรียงความ	6
รูปแบบของการเขียน	8
ลักษณะและกระบวนการเขียนเรียงความ	10
รูปแบบการเรียบเรียงความคิด	13
การเชื่อมโยงความ	20
การวิจัยเกี่ยวกับการเขียนและการเชื่อมโยงความ	27
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	33
การเลือกตัวแปรรูปแบบการเรียบเรียงความคิด	33
การเลือกตัวแปรรูปแบบการเชื่อมโยงความ	33
การเลือกชนิดของการเขียนและหัวข้อในการเขียน	35
การกำหนดสถานที่เก็บข้อมูล	36
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
การเก็บข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
การเรียบเรียงความคิดในการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ	46
การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	46
การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	49
การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล	55
การเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ	71
การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง	71
การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์	78
การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม	87
ความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ	143
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	149
สรุปผลการวิจัย	149
ข้อเสนอแนะ	157
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	159
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	170

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คะแนนและการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	60
2	เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	62
3	คะแนนและการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	63
4	เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	65
5	คะแนนการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล	67
6	เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล	69
7	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความ ประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	74
8	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความ ประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	75
9	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความ ประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	76
10	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง	77
11	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	83
13	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	84
14	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์	85
15	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงการเพิ่มข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	89
16	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดง การเพิ่มข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	90
17	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงการเพิ่มข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	91
18	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล	92
19	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แบบให้เลือกในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	94
20	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แบบให้เลือกในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกลงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	96
22	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก	96
23	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	99
24	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	103
25	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	101
26	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม	102
27	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	104
28	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดง เหตุผลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	106
30	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผล	107
31	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับเหตุผล	109
32	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข	110
33	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	112
34	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	113
35	สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	114
36	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา	115
37	คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
38	คำร้อยตะแคงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รูปแบบการเรียบเรียงความคิด	119
39	คำร้อยตะแคงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความ ของกลุ่มตัวอย่าง	121
40	คะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับเรื่องราว	124
41	คะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับสถานที่	125
42	คะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับเหตุผล	127
43	คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับเรื่องราว	130
44	คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับสถานที่	132
45	คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด แบบลำดับเหตุผล	133
46	คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	136

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
47	คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	137
48	คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	140
49	คะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียง ความคิดแบบลำดับเรื่องราว	143
50	คะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียง ความคิดแบบลำดับสถานที่	145
51	คะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียง ความคิดแบบลำดับเหตุผล	146

สารบัญภาพ

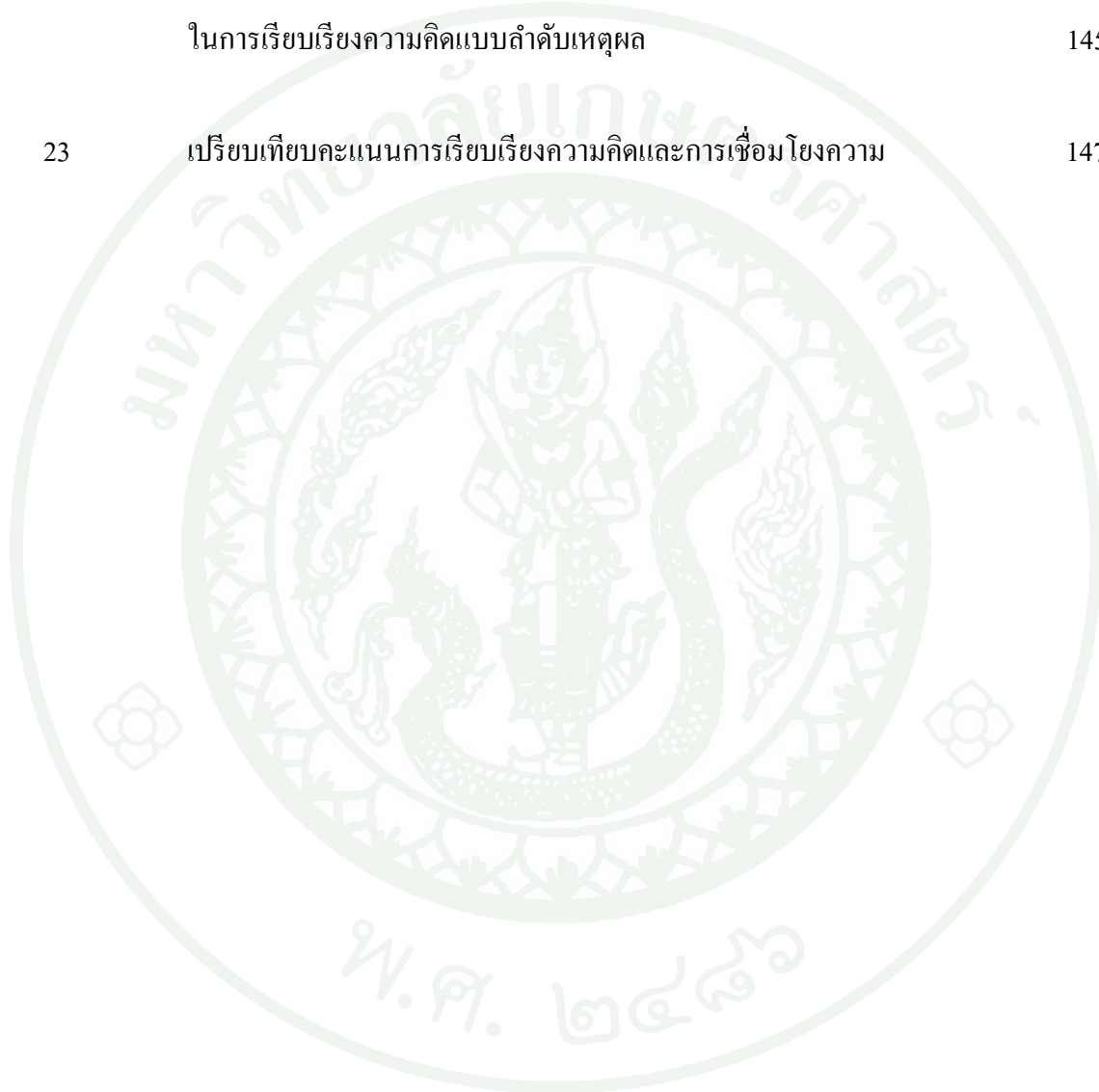
ภาพที่		หน้า
1	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง	77
2	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์	86
3	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความแสดงการเพิ่มข้อมูล	92
4	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแบบให้เลือก	97
5	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมความสัมพันธ์แบบตรงข้าม	102
6	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผล	107
7	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ ในเชิงเงื่อนไข	110
8	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา	115
9	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมในการเขียนเรียงความ	117
10	เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่าง	120
11	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียง ความคิดแบบลำดับเรื่องราว	121
12	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียง ความคิดแบบลำดับสถานที่	124

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
13	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	126
14	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	127
15	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	131
16	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	132
17	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	134
18	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	137
19	เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	138
20	เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	140
21	เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	144

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
22	เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล	145
23	เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ	147

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีสื่อสาร ทำให้การสื่อสารผ่านทางตัวหนังสือมีมากขึ้น เนื่องจากการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้อ่าน ผู้เขียนที่จะมีทักษะการใช้ภาษาที่ดีจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการเลือกสรรคำให้เหมาะสมทั้งระดับของภาษาและความหมาย การเขียนประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมไปถึงการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความคิด การใช้ภาษาเขียนที่ดีจะสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนและการเรียบเรียงความคิดที่เป็นระบบ ซึ่งนอกจากจะเอื้อต่อการเรียนรู้แล้วยังเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการใช้ภาษาในการสื่อสารด้วย

การเขียนเรียงความเป็นการเขียนเชิงอธิบายประเภทหนึ่งของผู้เขียนต้องฝึกใช้ความรู้ความคิดเห็นของตนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว ตามโครงเรื่องที่กำหนดไว้ โดยผู้เขียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียนเรียงความเป็นสำคัญ รวมไปถึงต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวเขียนออกมาให้น่าอ่าน ในการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น การเขียนเรียงความเป็นลักษณะการเขียนที่อยู่ในหลักสูตรของการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร จึงจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนเรียงความภาษาไทย ก็จะพบว่าภาษาเขียนมีลักษณะกววนทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด การใช้ภาษาเขียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามลำดับขั้นตอนและเป็นระบบ

เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการเขียนคือการใช้ภาษาเพื่อสื่อความเข้าใจ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเขียนให้ตรงประเด็น โดยพยายามลำดับใจความสำคัญให้เป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันอย่างมี

ระเบียบสอดคล้องกับหลักตรรกวิทยาและต้องรู้จักใช้ภาษาให้กะทัดรัดด้วย ความเรียงที่ดีต้องประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือคำนำหรือส่วนขึ้นต้น เนื้อหาสาระหรือเนื้อเรื่อง และสรุปหรือส่วนลงท้าย นอกจากนี้จะต้องมีความเป็นเอกภาพหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งความเรียงที่ดีจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนวางโครงเรื่องซึ่งเป็นเสมือนกรอบหรือขอบเขตที่ลำดับความสัมพันธ์เป็นขั้นเป็นตอน (เอมอร์ จิตตะโสภณ, 2529: 9) สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญของงานเขียนที่ดีมี 2 ประการ ได้แก่ 1) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อหา ซึ่งรวมถึง การเสนอความคิดที่เป็นลำดับ (Development) ความต่อเนื่อง (Continuity) ความสมดุล (Balance) และความสมบูรณ์ของงาน (Completeness) 2) ความสัมพันธ์ของประโยคและคำ ซึ่งรวมถึงการจะอ้างอิงถึง (reference) การแทนที่ (substitution) การลดส่วนของประโยค (ellipsis) การเชื่อมประโยค (Conjunction) และการที่ใช้คำ (lexical item) (Richards, 1990. อ้างใน นิธิดา อธิภทรนันท์, 2544: 7)

ส่วนความสามารถทางภาษานั้นนอกจากจะประกอบด้วยความสามารถทางไวยากรณ์แล้วควรจะต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดด้วย (Bachman, 1990 อ้างใน Brown, 1994: 229) กล่าวได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นจะต้องมีมีการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี การเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดจึงมีความสำคัญในการเขียนและการใช้ภาษาในระดับข้อความซึ่งกล่าวว่าเป็นหน่วยภาษาที่สูงกว่าประโยค ประกอบด้วยหลายประโยคและแต่ละประโยคมีความสัมพันธ์กันทางความหมาย (Halliday and Hasan, 1976) เรียงความที่ดีจึงต้องมีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ มีเอกภาพซึ่งหมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อเรื่อง มีการเน้นสิ่งใดเป็นใจความหลัก สิ่งใดเป็นใจความรอง และมีสัมพันธ์ภาพหรือการเชื่อมโยงความซึ่งหมายถึงความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของข้อความ

ดังได้กล่าวแล้วว่าองค์ประกอบที่สำคัญของงานเขียนที่ดีนั้นมี 2 ประการคือ การลำดับความคิด และการใช้กลไกการเชื่อมโยงความ (Cohesive Device) การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการลำดับความคิดในการเขียนเรียงความของนักเรียนพบว่าข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนคือ นักเรียนวางโครงเรื่องไม่เป็น เรื่องที่เขียนไม่ตรงกับหัวข้อที่ตั้งไว้ ไม่รู้จักย่อหน้า ไม่รู้จักคำนำ บางครั้งเขียนคำนำยืดยาวจนเรื่องที่เขียนออกนอกประเด็น และไม่รู้จักสรุปความในตอนสุดท้าย (สุพัตรา นิยมการ, 2537: 2) ส่วนปัญหาในด้านการใช้กลไกการเชื่อมโยงความ (Cohesive Device) นั้น (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2535) ซึ่งจากการศึกษาการใช้กลไกการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีการใช้กลไกการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์มากที่สุด การใช้คำสันธาน การละคำและการใช้คำแทนอยู่ในระดับที่น้อยตามลำดับ และปัญหาที่พบคือนักเรียนใช้หน่วยอ้างอิงไม่ค่อยได้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังไม่พบว่ามีการศึกษาใดๆ ที่เกี่ยวข้อง

กับการใช้กลไกการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการลำดับความคิดในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาว่ามีลักษณะการเรียงลำดับความคิดอย่างไร และนักเรียนใช้กลไกการเชื่อมโยงความแบบใดในการเขียนเรียงความภาษาไทย แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความว่ามีผลต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียบเรียงลำดับความคิดจากการเขียนเรียงความของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาลักษณะกลไกทางภาษาที่ใช้เชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียน
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการศึกษาจะทำให้เข้าใจปัญหาการเขียนเรียงความภาษาไทยซึ่งเกิดจากการเรียบเรียงลำดับความคิดและลักษณะการใช้กลไกทางภาษาที่ใช้เชื่อมโยงความ
2. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์กลวิธีการสอนการเขียนเรียงความภาษาไทยให้แก่ นักเรียนได้
3. การศึกษาเรื่องนี้สามารถใช้เป็นแนวทางการเชื่อมโยงความของภาษาระดับข้อความในภาษาไทยได้ต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. การเรียบเรียงลำดับความคิดและการใช้กลไกทางภาษาในการเชื่อมโยงความมีผลต่อการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียน

2. การเรียบเรียงลำดับความคิดกับการใช้กลไกทางภาษาในการเชื่อมโยงความมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. สถานที่เก็บข้อมูล ได้แก่ โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่สูงสุดของโรงเรียน และได้ผ่านการเรียนรายวิชาความเรียงขั้นสูงมาแล้วจึงมีประสบการณ์ในการเขียนเรียงความมากกว่าระดับชั้นอื่นๆ
3. ตัวแปรภาษาที่ศึกษาในการวิจัยนี้คือเรียงความที่เขียนโดยกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยศึกษาจากการเรียบเรียงลำดับความคิด กลไกการใช้เชื่อมโยงความ และความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดกับการเชื่อมโยงความ
4. วิธีการที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการใช้คำร้อยละประกอบการพรรณนา

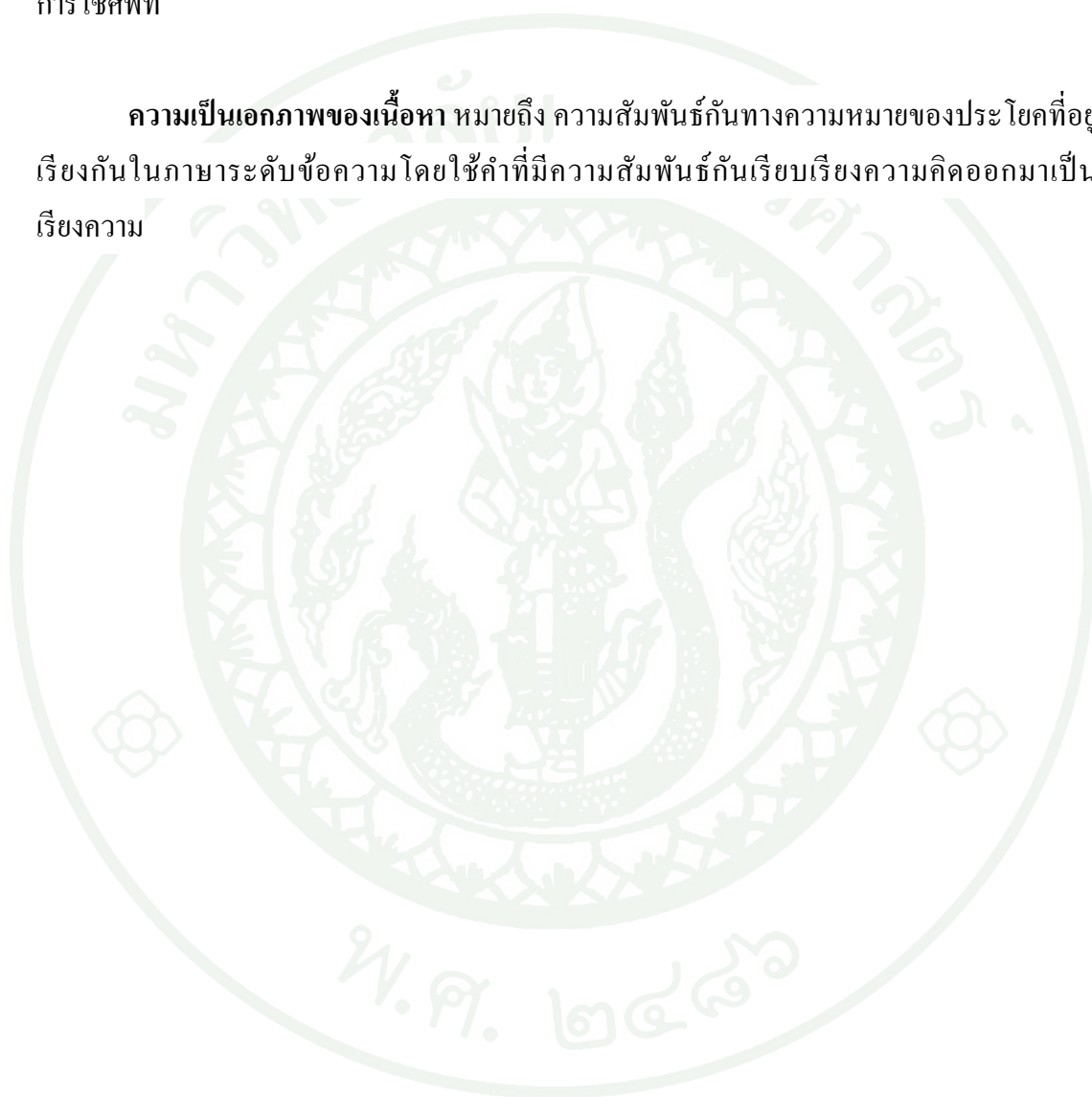
นิยามศัพท์

การลำดับความคิด หมายถึง การคิดให้เป็นระเบียบและเป็นระบบ โดยมีรูปแบบการลำดับความคิดแบบลำดับเรื่องราว การลำดับความคิดคิดแบบลำดับสถานที่ และการลำดับความคิดคิดแบบลำดับเหตุผล

เรียงความ หมายถึง งานเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาไทย ในปีการศึกษา 2555 มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการเขียนเพื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็น โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่องให้

การเชื่อมโยงความ หมายถึง ลักษณะสำคัญของข้อความที่ทำให้ข้อความในเรื่องเดียวกันมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเชื่อมโยงความจะเกิดขึ้นเมื่อข้อความตอนใดตอนหนึ่งต้องอ้างอิงถึงหรือเกี่ยวข้องกับข้อความอื่น จึงจะเกิดความเข้าใจในข้อความนั้น ทั้งนี้ใช้แนวทางการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความของ (Halliday and Hasan, 1976) สามประเภท คือ การอ้างอิง การใช้เชื่อม และการใช้ศัพท์

ความเป็นเอกภาพของเนื้อหา หมายถึง ความสัมพันธ์กันทางความหมายของประโยคที่อยู่เรียงกันในภาษาระดับข้อความโดยใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันเรียงเรียงความคิดออกมาเป็นเรียงความ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. การเขียนและการเขียนเรียงความ
2. รูปแบบของการเขียน
3. ลักษณะและกระบวนการเขียนเรียงความ
4. รูปแบบการเรียบเรียงความคิด
5. การเชื่อมโยงความ
6. การวิจัยเกี่ยวกับการเขียนและการเชื่อมโยงความ

การเขียนและการเขียนเรียงความ

ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่อาศัยสัญลักษณ์หรือตัวอักษรในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เป็นผลรวมของการฟัง การพูด การอ่าน และการคิด มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความสามารถในการสร้างประโยค และนำประโยคมาเรียงกันเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันไป ดังที่ (นราวัลย์ พูลพิพัฒน์, 2529: 95) ; (ประภาศรี สีหอำไพ, 2531: 46) และ (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2534: 18) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้สอดคล้องกันว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้ส่งสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายแทนเสียงพูดเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการ

รับรู้ ความเข้าใจ การเขียนเป็นผลรวมของทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการคิด ดังนั้น ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่อยู่ยากซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ

นอกจากนี้ (อรุณี วิริยะจิตรรา, 2526: 39-41) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเขียนไว้ว่า การเขียนนั้น ไม่ใช่เพียงแค่เขียนประโยคได้เท่านั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ความสามารถในการสร้างประโยค และความสามารถในการนำเอาประโยคเหล่านี้มาเรียงกันให้เป็นข้อความที่มีความหมายต่อเนื่องกัน เพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูลข่าวสารบางประการ

ความหมายของการเขียนเรียงความ

สำหรับการเขียนเรียงความนั้น (เจือ สะตะเวทิน, 2508: 10) นิยามไว้ว่า การเขียนเรียงความ คือการประกาศความมีปัญญาของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร สอดคล้องกับที่ (สิทธา พิณิจ ภูวคณ, 2516: 67) ; (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน, 2518: 180) ; (พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ, 2536: 68) และ (อัญชลี ทองแถม, 2541: 162) ให้ความหมายของเรียงความสรุปได้ว่า เรียงความเป็นการเขียนที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะอย่างหนึ่ง ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะมีรูปแบบและวิธีเขียนที่เป็นแบบแผน ส่วนที่ว่าเป็นศิลปะเพราะต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวของผู้เขียน ซึ่งแสดงออกถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ตลอดจนการให้ความรู้กับผู้อ่าน รวมไปถึงความงดงามในการใช้ภาษาที่ใช้อ่าน

คำว่าเรียงความนี้บางครั้งก็มีผู้ใช้ความเรียงแทน ดังเช่น วาสนา เกตุภาค (ม.ป.ป.: 35 อ้างใน จารุวรรณ จันทรคำ, 2543: 12) กล่าวไว้ว่าคำว่าเรียงความกับความเรียงมักจะใช้แทนกันเสมอในความหมายเดียวกัน คือ การแต่ง การเรียบเรียงถ้อยคำสำนวนให้เป็นเรื่อง เพื่อแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความเข้าใจหรือข้อมูลข้อเท็จจริงต่างๆ ทำนองเดียวกับที่ (ผกา สัตยธรรม, 2528: 5) กล่าวว่าเรียงความคือการแต่งความ เป็นลักษณะการเขียนรูปแบบหนึ่งของการเขียนในความเรียง อย่างไรก็ตาม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536: 4) มีความเห็นว่า ความเรียงเป็นการลำดับประโยคเป็นข้อความเพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบเท่านั้น แต่เรียงความเป็นการเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ของภาษา มีองค์ประกอบครบถ้วนทั้งคำนำ ตัวเรื่อง และ คำลงท้าย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะกล่าวโดยสรุปว่า เรียงความ คือ การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกรู้สึกออกมาในลักษณะของงานเขียนที่ถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์การใช้ภาษา

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะการเขียนประเภทเรียงความ เนื่องจากการเขียนเรียงความเป็นการเขียนที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีการเรียบเรียงความคิดและมีการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความจะต้องใช้รูปแบบการเขียนหลากหลายทั้งการเขียนเชิงอธิบาย บรรยาย พรรณนา หรือแม้แต่อภิปรายและโต้แย้ง รวมไปถึงความสามารถเฉพาะบุคคล เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เคยเขียนเรียงความมาแล้วทั้งสิ้น ดังนั้นการเขียนประเภทเรียงความจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์

รูปแบบของการเขียน

รูปแบบการเขียนแบ่งได้ 4-5 รูปแบบ เช่น เบน (Bain, 1980 cited in Hoskin, 1986: 538) ได้วิเคราะห์โครงสร้างงานเขียนที่ใช้ในบทอ่านออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ การพรรณนา (Description) การบรรยาย (Narrative) การอธิบาย (Exposition) และ การโต้แย้ง (Argumentation)

อัญชลี ทองแถม (2541: 125) ได้กล่าวถึงงานเขียนว่ามี 5 แบบ และแต่ละแบบมีรูปแบบดังนี้

1. การเขียนเชิงพรรณนา

เป็นรูปแบบการเขียนที่ทำให้ผู้อ่านได้เห็น และรู้สึกเหมือนกับที่ผู้อ่านจะสัมผัสได้ไม่ว่าจะเป็นภาพหรือเสียงสัมผัสใดๆก็ตาม การเขียนแบบนี้ต้องอาศัยความรู้สึกไม่ใช่ว่าการเล่าที่เห็นภาพเท่านั้น

2. การเขียนเชิงอธิบาย

เป็นรูปแบบการเขียนที่ต้องการให้รายละเอียดที่เป็นความจริงเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ รวมถึงการเขียนหลักเกณฑ์ทฤษฎีต่างๆ ซึ่งจะต้องแจ่มแจ้ง ชัดเจน เข้าใจ ง่ายปราศจากความคลุมเครือ

3. การเขียนเชิงบรรยาย

เป็นรูปแบบการเขียนเล่าเรื่องให้ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้เกิดความเข้าใจ ประทับใจในเหตุการณ์ต่างๆ เหมือนกับว่าได้พบเห็นมาด้วยตาตนเอง

4. การเขียนเชิงอธิบาย

เป็นรูปแบบการเขียนที่ชักชวนให้ผู้อ่านได้เห็นจริงในเรื่องที่เป็นอยู่แล้ว อาจใช้สำนวนโวหารที่ทิ้งให้คิดเป็นปัญหา การเขียนแบบนี้ต้องชี้ให้เห็นเหตุผลและยกอุทาหรณ์ประกอบ

5. การเขียนวิจารณ์

เป็นรูปแบบการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนต่อสิ่งที่ตนเองได้ประสบมา ผู้เขียนต้องรู้จักให้ความคิด รู้จักวิจารณ์ด้วยหลักเกณฑ์และเหตุผลโดยพิจารณาให้ถี่ถ้วนเสียก่อนออกตีใดๆ

วิพุธ โสภวงศ์ (2527 อ้างใน นงศ์คราญ อุโฆษกิจ, 2540: 12-13) กล่าวว่าข้อเขียนมี 4 รูปแบบ ดังนี้

1. ข้อเขียนเชิงอธิบาย

คือ รูปแบบที่มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้อ่านซึ่งอาจใช้วิธีเปรียบเทียบ ให้ตัวอย่าง ให้นิยาม เป็นต้น

2. ข้อเขียนแบบบรรยาย

คือรูปแบบการเขียนที่เล่าให้ผู้อ่านได้ทราบว่ามีเรื่องใดเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นซึ่งข้อเขียนลักษณะนี้ได้แก่ข่าวในหนังสือพิมพ์ บทบรรยายในนวนิยายและเรื่องสั้น

3. ข้อเขียนเชิงพรรณนา

คือรูปแบบการเขียนที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ตลอดจนความรู้สึกของผู้เขียน

4. ข้อเขียนเชิงอภิปราย

คือรูปแบบการเขียนที่ใช้เหตุผล ให้ตัวอย่างประกอบเพื่อเป็นการสนับสนุนเหตุผล

เมื่อพิจารณารูปแบบการเขียนดังกล่าวมาแล้วข้างต้นอาจสรุปได้ว่า รูปแบบการเขียนมี 4 รูปแบบ คือ การเขียนเชิงอธิบาย การเขียนเชิงบรรยาย การเขียนเชิงพรรณนา และการเขียนเชิงอภิปรายหรือโต้แย้ง

ลักษณะและกระบวนการเขียนเรียงความ

เรียงความที่ดีจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (ลีทธา พินิจภูวดล และคณะ, 2514: 110) กล่าวไว้คือ

1. โครงเรื่องดี คือวางโครงเรื่องได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบ จัดลำดับเรื่องได้อย่างเหมาะสมว่าตอนใดมาก่อนและหลัง ลำดับของเรื่องรับกันและต่อเนื่องกัน โดยตลอด

2. เนื้อหาดี คือ เรื่องจะต้องเข้มข้นเต็มไปด้วยสาระ มีหลักฐานน่าเชื่อถือไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอยที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง หรือนึกเอาเองว่าควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้

3. ความคิดเห็นดี จะต้องเป็นความคิดอันมีรากฐานอยู่บนเหตุผลและข้อเท็จจริง เป็นการแสดงความคิดที่เข้าและพอเหมาะกับเรื่อง

วรรณ แก้วเพชร (2526: 221) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของการเขียนเรียงความว่าเรียงความที่ดีต้องประกอบด้วยลักษณะ 5 ประการต่อไปนี้

1. รูปแบบดี คือ หัวเรื่อง การย่อหน้า การเว้นวรรคตอน การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ รวมถึงความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของการเขียน

2. โครงเรื่องดี คือความยาวของเรื่องพอเหมาะกับเวลาที่ให้เขียนเหมาะกับหัวเรื่องและระดับผู้เขียน

3. ถ้อยคำภาษาดี การเขียนเรียงความคือการสื่อสารด้วยภาษา การใช้ถ้อยคำจึงจำเป็นมาก ต้องใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมาย เหมาะสมกับบุคคล และผูกประโยคได้ถูกต้อง สละสลวยกะทัดรัด และมีท่วงทำนองที่เขียนดี

4. เนื้อหาดี คือเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เนื้อหาความสัมพันธ์กันและมีเนื้อหาพอที่จะทำให้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจตามหัวเรื่องที่กำหนดไว้

5. ความคิดดี ความคิดดีต่างจากเนื้อหาดี เพราะเนื้อหาเป็นสาระที่เกี่ยวกับความรู้หลักวิชาข้อเท็จจริง แต่ความคิดเป็นเรื่องของความเข้าใจ ข้อเสนอ ความคิดเห็น การคิดหาเหตุผลซึ่งเป็นเรื่องภูมิปัญญาของผู้เขียน

เปลื้อง ณ นคร (2541: 48) และ นพดล จันทรพีญ (2542: 93) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเขียนเรียงความว่า ลักษณะของเรียงความมี 3 ประการ ดังนี้

1. เอกภาพ หมายถึง ใจความหรือเรื่องราวที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อเรื่องมีเหตุผลรับกัน ไม่พูดนอกเรื่อง หรือพูดเรื่องอื่นๆ มากกว่าเรื่องที่แท้จริง

2. สัมพันธภาพ ได้แก่ ใจความที่มีความต่อเนื่องกัน สัมพันธ์กัน ในการเขียนเรียงความจะต้องลำดับเรื่องให้ติดต่อกัน ข้อความในย่อหน้าหนึ่งๆ ต้องมีความหมายรับกัน รวมทั้งส่วนของประโยคต่างๆ อีกด้วย

3. สาระดี หมายถึง เนื้อหาสาระ การเขียนเรียงความต้องมีข้อมูลแห่งความเป็นจริงและมีสาระ สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน มีความสมบูรณ์แห่งเนื้อความ และเป็นใจความสำคัญที่ผู้เขียนจะต้องกล่าวเน้น

เมื่อพิจารณากระบวนการเขียนโดยทั่วไป ผู้วิจัยพบว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีกระบวนการเขียนที่เป็นระบบ ประกอบด้วยกระบวนการ 4 อย่าง ได้แก่

1. การคิดให้เข้าเรื่อง หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่จะนำเรื่องราวต่าง ๆ มาเขียนโดยมีที่มาและแหล่งข้อมูลอย่างพร้อมสรรพ สามารถบอกได้ว่าจุดสำคัญของเรื่องคืออะไร จะถ่ายทอดได้อย่างไร ประกอบไปด้วย คิดในสิ่งที่รู้ คิดและเขียนในหัวข้อที่จำกัด และทำให้ความคิดมีความกระชับ

2. การจัดระเบียบและเรียบเรียงความคิด คือ การเรียบเรียงความคิดให้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมและเข้าใจเหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กัน

3. การกระชับเนื้อความ หมายถึง การเขียนที่ใช้ภาษาที่รัดกุม ตั้งประเด็นการเขียนไว้ชัดเจนว่าจะเขียนอะไร มีองค์ประกอบรายละเอียดอย่างไร มีข้อเท็จจริงสนับสนุนหรือไม่เพียงใด

4. การเสนอความคิด หมายถึง การสื่อความคิดด้วยภาษาที่ชัดเจน สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ความคิดที่เสนอนั้นต้องสอดคล้องกันทุกย่อหน้า ทั้งรายละเอียดความคิดเห็นทัศนคติ และมีตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน

สำหรับกระบวนการในการเขียนเรียงความที่ (วราพร จำปา (2545: 8) ได้กล่าวไว้สรุปได้ดังนี้

1. เลือกเรื่องเขียน โดยเลือกเรื่องที่คุณเขียนมีความรู้ ความสนใจ แล้วจึงตั้งชื่อเรื่อง จากนั้นจึงหาข้อมูลแล้วนำมาเลือกสรรว่าจะใช้ประเด็นข้อมูลอะไรบ้าง โดยพิจารณาจากจุดประสงค์ของเรื่อง

2. กำหนดจุดประสงค์และประเด็นหลักของเรื่องให้ชัดเจน

3. วางโครงเรื่อง โดยนำข้อมูลความคิดที่เลือกสรรไว้แล้วมาจัดเรียงลำดับให้ต่อเนื่องอย่างเหมาะสม

4. ลงมือเขียนให้จบเรื่อง

5. อ่านทบทวนเรื่องที่เขียนแล้วโดยพิจารณาทั้งในด้านความคิดและภาษา แล้วปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องจนกว่าจะพอใจ

6. คัดลอกหรือพิมพ์เรื่องที่เขียนไว้แล้วอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เรียบร้อย สวยงาม ขวนอ่าน

อาจกล่าวโดยสรุปว่า การเขียนเรียงความต้องมีส่วนประกอบสำคัญได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป โดยมีกระบวนการเขียนเริ่มจากการเลือกเรื่องที่จะเขียน กำหนดวัตถุประสงค์ วางโครงสร้างเรื่อง ลงมือเขียน อ่านทบทวนแก้ไขข้อบกพร่องแล้วคัดลอกให้เรียบร้อยนำอ่าน ทั้งนี้เรียงความที่ดีจะต้องมีโครงสร้างเรื่องที่ดี มีเนื้อหาสาระดี มีการเรียบเรียงความคิดอย่างต่อเนื่อง มีความสอดคล้องของเหตุและผล มีความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเรื่องราว และสามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ชัดเจน

รูปแบบการเรียบเรียงความคิด

การวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดตามแนวคิดของ (Meyer, 1975) ในการวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดในบทอ่านของ (Meyer, 1975) นั้นจะวิเคราะห์เนื้อหาตามลำดับความสำคัญซึ่งจะปรากฏออกมาในรูปของแผนภูมิต้นไม้ (Tree structure) ซึ่งแผนภูมินี้เรียกว่า โครงสร้างเนื้อหา (Content structure) ภายในโครงสร้างเนื้อหาจะแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียบเรียงความคิดโดยรวม และความสัมพันธ์ของข้อมูลภายในบทความโดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างใจความหลักต่างๆ และข้อความสนับสนุน ข้อมูลบางอย่างจะอยู่ในระดับยอด ในขณะที่ข้อมูลบางอย่างอยู่ในระดับล่างของโครงสร้างข้อมูลที่อยู่ในระดับยอดจะเป็นข้อมูลที่เป็นใจความหลักในบทความ ส่วนข้อมูลที่อยู่ในระดับล่างของโครงสร้างข้อมูลที่อยู่ในระดับยอดจะเป็นข้อมูลที่บรรยายหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลที่อยู่ในระดับสูงกว่าในโครงสร้างข้อมูล (Meyer, 1975: 13 อ้างใน วิชชุตา ชูจิตติพงษ์, 2536)

การวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิด หรือโครงสร้างของบทความตามระบบของ Meyer นั้น ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นสามระดับดังนี้ (Meyer and Rice, 1983: 328-329)

การวิเคราะห์โครงสร้างระดับยอด (Top-Level structure) เป็นการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดของบทความโดยภาพรวมซึ่งเป็นใจความสนับสนุนหลัก ความสัมพันธ์นี้เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูงสุดของโครงสร้างข้อมูลความสัมพันธ์ที่ปรากฏใน โครงสร้างระดับยอดแบ่งออกเป็นห้าประเภทคือ ความสัมพันธ์แบบกลุ่มรายการ แบบกลุ่มรายการของการบรรยายแบบเหตุและผล แบบเปรียบเทียบ และแบบตอบสนองซึ่งเป็น ความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นรูปแบบการเรียบเรียงความคิดในบทอ่านโดยภาพรวม โดยจะกล่าวอย่างละเอียดในส่วนถัดไป

การวิเคราะห์โครงสร้างระดับใหญ่ (Macropropositions) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อความต่างๆ ที่ปรากฏในบทความ ความสัมพันธ์ในระดับนี้เป็นความสัมพันธ์ของใจความสนับสนุนรอง แบ่งความสัมพันธ์เหล่านี้ออกเป็น 5 ประเภทหลักได้แก่

ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Convariance) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างใจความต่างๆ ในบทความ

ความสัมพันธ์เชิงตอบสนอง (Response) แสดงความสัมพันธ์แบบปัญหาและการแก้ไข และแบบคำถาม-คำตอบ เป็นต้น

ความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบ (Comparison) ความสัมพันธ์ที่แสดงความแตกต่าง หรือความเหมือนระหว่างใจความหลักสองอย่าง หรือมากกว่านั้น

ความสัมพันธ์แบบกลุ่มรายการ (Seauencing) แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยรวมเข้าในกลุ่มลำดับเวลา

ความสัมพันธ์แบบการบรรยาย (Descriptions) แสดงความสัมพันธ์โดยการนำเสนอตัวอย่าง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง

ความสัมพันธ์เหล่านั้นสามารถทราบได้โดยอาศัยคำชี้แนะที่ผู้เขียนใช้ในบทความแม้ว่าความสัมพันธ์ในโครงสร้างระดับใหญ่จะเป็นความสัมพันธ์เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ที่ปรากฏในโครงสร้างระดับย่อย แต่จะมีลักษณะต่างกันคือ ความสัมพันธ์ในโครงสร้างระดับย่อย แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียบเรียงความคิดของบทอ่านในภาพรวม

การวิเคราะห์ในระดับเล็ก (Micropropositions) เป็นการวิเคราะห์ระดับต่ำสุดในโครงสร้างของข้อมูล คือการวิเคราะห์ในระดับประโยคการวิเคราะห์อาศัยหลักไวยากรณ์การของ Fillmore's case grammar

ประเภทของรูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ปรากฏในโครงสร้างระดับย่อย

รูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ปรากฏในโครงสร้างระดับย่อยจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อความต่างๆ ในบทความโดยเฉพาะภาพรวม ทั้งนี้ (Meyer and Freedle, 1984: 121-124 อ้างใน วิชชุดา ชูจิตติพงษ์) แบ่งประเภทของรูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ปรากฏในโครงสร้างระดับย่อยของบทความเชิงอธิบายออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

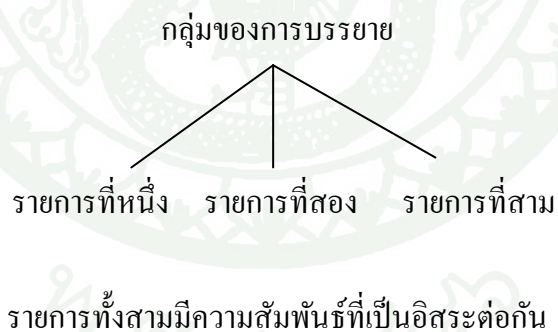
1. กลุ่มรายการ (Sequencing)

เป็นรายการส่วนย่อยๆ ที่รวมกันเข้าเป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบหลวมๆ กลุ่มรายการนี้จะชัดเจนขึ้น เมื่อมีการจัดเรียงตามขั้นตอน (Chronological order) หรือตามกาลเวลา (Sequence)

2. กลุ่มของการบรรยาย (Descriptions)

เป็นการนำเสนอเสนอข้อมูล ตัวอย่างหรือให้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องมากกว่าหนึ่งอย่างขึ้นไป

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Covariance หรือ Cause and effect)

เนื้อหาในกลุ่มหนึ่งจะแสดงถึงสาเหตุการณ์หรือสถานการณ์อันใดอันหนึ่งและเนื้อหาอีกกลุ่มหนึ่งแสดงถึงผลที่ตามมา

(ก) และ (ข) มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลซึ่งเกิดมาจากเหตุ

4. การตอบสนอง (Response)

แบ่งได้เป็นสองประเภท คือ

4.1 แบบปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)

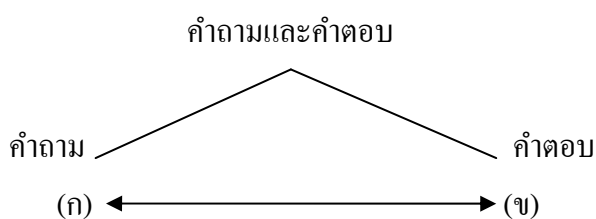
ในบทความจะเสนอปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง และวิธีการที่สามารถแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้อย่างน้อยหนึ่งวิธี

(ก) และ (ข) มีความสัมพันธ์เชิงปัญหาและการแก้ไข ซึ่งการแก้ไขต้องสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น

4.2 แบบคำถามและคำตอบ (Question-answer)

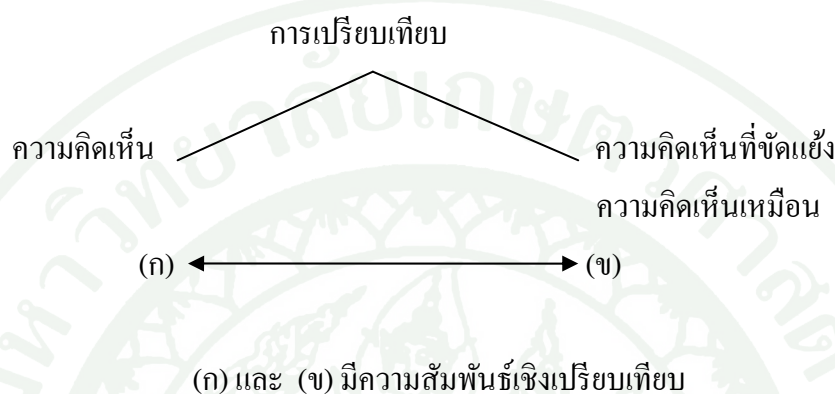
ในบทความจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นคำถามและคำตอบสำหรับคำถามนั้น

(ก) และ (ข) มีความสัมพันธ์เชิงคำถามและคำตอบ ซึ่งคำตอบต้องสอดคล้องกับคำถามที่ตั้งไว้

5. การเปรียบเทียบ (Compare and contrast)

ความคิดหลักในเนื้อหาจะเป็นการเปรียบเทียบ ความเหมือนหรือความแตกต่างของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เนื่องจากข้อมูลที่อยู่ในโครงสร้างระดับยอดของบทความที่มีรูปแบบการเขียนเรียงความ แนวคิดแบบเหตุและผล แบบตอบสนอง และแบบเปรียบเทียบมีความสัมพันธ์กัน จึงเป็นผลให้รูปแบบการเรียงเรียงความคิดทั้งสามประเภทนี้ เป็นชนิดของโครงสร้างระดับยอดที่มีการเรียงเรียงในระดับที่สูงกว่าการเรียงเรียงความคิดแบบกลุ่มรายการและแบบกลุ่มของการบรรยาย

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2551: 140) ได้แบ่งรูปแบบการเรียงเรียงความคิดในการเขียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. จัดลำดับเรื่องราว คือ จัดลำดับว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อนหลัง
2. จัดลำดับสถานที่ คือ เขียนรายละเอียดของสถานที่ให้ตรงตามความเป็นจริงไม่ว่าวน
3. จัดลำดับตามเหตุผล คือ มีเหตุแล้วต้องมีผลตามมา หรือการกล่าวว่ามีผลที่เกิดขึ้นมาจาก

สำหรับวิธีการวิเคราะห์รูปแบบการเรียงเรียงความคิดนั้น ต้องอาศัยการศึกษาความสัมพันธ์ที่ปรากฏในข้อความตลอดจนคำชี้แนะต่างๆ เข้ามาประกอบ ซึ่งแนวทางในการวิเคราะห์ยังมีไม่มากนัก แต่เท่าที่ปรากฏพบว่า การวิเคราะห์รูปแบบการเรียงเรียงความคิดแบ่งได้เป็น 2 วิธี คือ การ

วิเคราะห์จากล่างสู่บน (Bottom-to-top-Parsing) และการวิเคราะห์จากบนลงล่าง (top-bottom-Parsing) (B.J.F Meyer,1975: 31) ซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

วิธีการวิเคราะห์จากล่างสู่บน (Bottom-to-top-Parsing) วิธีการนี้จะเริ่มการวิเคราะห์ประโยคต่างๆ โดยเรียงลำดับที่ปรากฏในเนื้อความแล้วจึงมาระบุรูปแบบการเรียบเรียงความคิด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เขียนแผนภูมิของแต่ละประโยค โดยเริ่มจากประโยคแรกทีปรากฏในบทอ่าน ในกรณีทีประโยคนั้นเป็นประโยคความซ้อนก็ให้เขียนใหม่เป็นประโยคความเดียวหลายๆ ประโยค จากนั้นจึงเขียนแผนภูมิตามประโยคความเดี่ยวนั้น

2. วิเคราะห์ข้อความต่างๆ ทีปรากฏในประโยคว่าได้มีความสัมพันธ์กับกริยาหลักอย่างไร

3. ระบุนิยามหลักในประโยคความซ้อนในกรณีทีประโยคแรกของบทอ่านถูกแยกออกเป็นหลายๆ ประโยค ผู้วิเคราะห์ต้องหาคำเชื่อมประโยคความเดียวสองประโยคขึ้นไป ซึ่งคำเชื่อมนี้จะบอกถึงความสัมพันธ์ของประโยคความเดียวเหล่านั้น จากนั้นจึงเอาคำเชื่อมประโยคต่างๆ เข้าด้วยกัน

4. สังเกตคำชี้แนะหรือคำเชื่อมทีปรากฏในบทอ่าน แล้วทำเหมือนกับขั้นตอนที่ 3 คือ นำประโยคต่างๆ มารวมกัน เพื่อจะได้เห็น โครงสร้างโดยรวมของประโยคเหล่านั้น

5. ระบุนรูปแบบการเรียบเรียงความคิดในบทอ่าน โดยสังเกตคำเชื่อมส่วนใหญ่ทีปรากฏในบทอ่าน หรือดูจากประเภทของความสัมพันธ์ต่างๆ ทีปรากฏในบทอ่าน

วิธีการวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-to bottom parsing)

1. หาใจความหลักทีปรากฏในบทความ

2. สังเกตคำชี้แนะทีปรากฏในบทความนั้น ซึ่งคำชี้แนะจะเป็นข้อมูลทีเป็นประโยชน์ในการช่วยระบุนรูปแบบการเรียบเรียงความคิด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เช่นเป็นแบบเปรียบเทียบ แบบปัญหาและการแก้ไข เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความที่สัมพันธ์ในประโยคในส่วนที่เป็นใจความสนับสนุนรอง

การวิเคราะห์ข้อมูลทุกๆ อย่างที่ปรากฏในบทความนั้น บางครั้งอาจไม่จำเป็นเสมอไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์แต่ละท่าน จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์บทความคือการดูว่าโครงสร้างบทความสะท้อนความตั้งใจและจุดมุ่งหมายของผู้เขียนอย่างไร (Hatch, 1991: 189)

และเนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดของเนื้อหาเพื่อดูความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ปรากฏในงานเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกระบบการวิเคราะห์ในส่วน of นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะ ผู้วิจัยจึงใช้กระบวนการแยกโครงสร้างข้อความตาม (เสนีย์ วิจารณ์ และคณะ) ดังนี้

1. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว คือ จัดลำดับว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อนหลัง
2. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ คือ เขียนรายละเอียดของสถานที่ให้ตรงตามความเป็นจริงไม่ว่าจะ
3. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล คือ มีเหตุแล้วต้องมีผลตามมาหรือการกล่าวถึงผลที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุใด

กระบวนการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาโครงสร้างระดับยอดและใช้วิธีการวิเคราะห์จากบนลงล่าง (Top-to bottom parsing) เพื่อที่จะดูความสัมพันธ์ของข้อมูลในรูปแบบของการเรียบเรียงความคิดแบบภาพรวม โดยไม่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ภายในประโยค

การเชื่อมโยงความ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าลักษณะสำคัญประการหนึ่งของเรียงความที่ดีคือจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหา ซึ่งหมายความถึงความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยคต่างๆ ในภาษาระดับข้อความ หรือข้อความที่เกิดจากความสัมพันธ์ของประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน (นันทิกานต์ ศิลปะศร, 2542: 3) สรุปว่า ความเป็นเอกภาพของเนื้อหานั้น ย่อหน้าจะต้องมีใจความเดียว ใจความสำคัญที่ชัดเจนสามารถช่วยทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน การมีการเชื่อมโยงความคิดจะช่วยให้ผู้อ่านทราบความสัมพันธ์ของความคิด ผ่านความสัมพันธ์กันทางความหมายของประโยคที่อยู่เรียงกันในข้อความ บทความที่มีลำดับความคิดเป็นความเรียงที่ดีแล้วนั้นควรจะมีการเชื่อมโยงความที่ดี

Charles and Bernatta (1961: 167) ได้ให้ความหมายของความเป็นเอกภาพของเนื้อหาว่า คุณภาพของย่อหน้าที่มีเอกภาพข้อมูลทุกส่วนต้องอยู่เรียงกันอย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ของย่อหน้าและมีความสัมพันธ์ของประโยค สำหรับ (Halliday, 1989: 48) มีความเห็นว่าส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพของเนื้อหาคือการมีการเชื่อมโยงความ ซึ่งทุกภาษาจะต้องมีการเชื่อมโยงในส่วนหนึ่งของบทความไปอีกส่วนหนึ่งของบทความ

ดังนั้น ความเป็นเอกภาพของเนื้อหาหรือความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยคในบทความนั้นๆ จะทำให้เกิดการมีเนื้อความเดียวกัน และจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนมีการเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาได้อย่างชัดเจน และมีการเชื่อมโยงความคิดอย่างชัดเจนด้วย

แนวทางการศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในหมู่นักภาษาศาสตร์ ได้แก่ ทฤษฎีของ (Halliday and Hasan, 1976) และทฤษฎีของ (Beaugrande and Dressler, 1981) งานวิจัยทั้ง 2 เรื่องนี้มีความคิดหลายอย่างที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทั้ง 2 แนวนี้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

Halliday and Hasan (1976: 4) ได้กล่าวว่า การเชื่อมโยงความจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการตีความในองค์ประกอบของข้อความจะเข้าใจได้ง่ายเมื่อขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ในข้อความนั้นๆ และ (Beaugrande and Dressler, 1981) ได้กล่าวถึงภาษาระดับข้อความไว้ในหนังสือชื่อ “introduction

to Text Linguistics” ว่าเป็นลักษณะที่แสดงความต่อเนื่องของเหตุการณ์ ซึ่งจะปรากฏให้เห็นใน โครงสร้างผิวด้วยรูปกลไกภาษาที่แสดงการเชื่อมโยงความ

เพื่อให้เข้าใจแนวทางการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเภทของการ เชื่อมโยงความตามการศึกษาของ (Halliday and Hasan, 1976) ดังนี้

ภาษาระดับข้อความในหน่วยภาษาที่สูงกว่าประโยค (Sentence) ที่ประกอบด้วยประโยค หลายประโยคแต่ละประโยคจะต้องมีความสัมพันธ์กันทางความหมายโดยมีการเชื่อมความเกิดขึ้น รวมไปถึงกลไกทางภาษาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประโยคที่นำมาก่อนกับประโยคที่ ตามมา (Halliday and Hasan, 1976) ได้จำแนกกลไกทางภาษาที่ให้ความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยคเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง (Reference)

การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงเกิดขึ้นเมื่อมีหน่วยในภาษาที่ไม่สามารถตีความหมาย ได้จากตัวของมันเอง แต่ต้องอ้างอิงจากที่อื่น และการอ้างอิงนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ จะต้องอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการอ้างอิงบางอย่างจึงไม่ทำให้เกิดการเชื่อมโยง ความ การอ้างอิงอาจจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1.1 การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ (Pronominals)

การอ้างอิงประเภทนี้ ได้แก่ การอ้างอิงบุรุษ ที่ 1

การอ้างอิงบุรุษ ที่ 2

การอ้างอิงบุรุษ ที่ 3

รูปแบบภาษาที่ใช้ในการอ้างอิง ได้แก่ คำสรรพนาม และคำที่ใช้เหมือนคำสรรพนาม (PRO forms) ได้แก่

คำเครือญาติ เช่น brother, sister, aunt, uncle

คำเฉพาะ เช่น Lisa, Mark

ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ เช่น Director, Colonel, Major captain

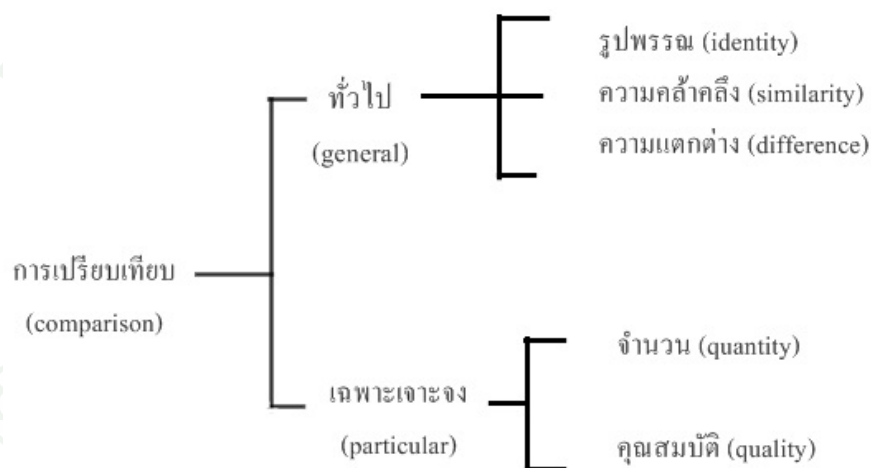
ชื่อแสดงอาชีพ เช่น Professor, Doctor

1.2 การอ้างอิงเชิงบ่งชี้ (Demonstrative reference)

การอ้างอิงประเภทนี้จะเป็นการตีความคำประเภทบ่งชี้ เช่น that, this, those, here ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อความที่มาข้างหน้า

1.3 การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ (Comparative reference)

การเปรียบเทียบจำเป็นต้องมีการอ้างอิงถึงอีกสิ่งหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบกับจำแนกการอ้างอิงเปรียบเทียบออกได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้ (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537: 128)

ลักษณะของการอ้างอิง

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าการเชื่อมโยงความจะปรากฏเมื่อมีการตีความหมายของส่วนหนึ่งในข้อความ ต้องอ้างถึงส่วนอื่นในข้อความเดียวกันนั้น ประกอบด้วยตัวอ้างอิง และตัวถูกอ้างอิง การอ้างอิงนี้แบ่งได้ 2 ประเภท (Halliday and Hasan, 1976: 31) ดังนี้

1. การอ้างอิงที่ต้องอาศัยสถานการณ์ภายนอก (Exophoric) การอ้างอิงลักษณะนี้ต้องอาศัยบริบทแห่งสถานการณ์เป็นสำคัญ ตัวภาษามีบทบาทรอง ทั้งนี้จะสามารถตีความได้ต้องอาศัยสถานการณ์ภายนอกเท่านั้น หากผู้อ่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ้างไปก็จะเข้าใจบทความนั้นได้ยาก

2. การอ้างอิงภายในบทความ (Endophoric) มีสองลักษณะ คือ

2.1 การอ้างอิงย้อนหลัง (Anaphora) ตัวที่ถูกอ้างอิงกล่าวก่อนตัวอ้างอิง

2.2 การอ้างอิงถึงสิ่งที่จะกล่าวต่อไป (Cataphora) ตัวที่ถูกกล่าวหลังตัวอ้างอิง

การอ้างอิงภายในบทความเท่านั้นที่มีการเชื่อมโยงความ ส่วนการอ้างอิงที่ต้องอาศัยสถานการณ์ช่วยในการสร้างบทความด้วยการเชื่อมโยงภาษาเข้ากับบริบทแห่งสถานการณ์มิได้ช่วยในบูรณาการบทอ่านเข้าเป็นรูปเรื่องเดียวกันดังนั้นจึงไม่ถือว่าเป็นการเชื่อมโยงความ

2. การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่ (Substitution)

การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่เกิดขึ้นเมื่อการแทนที่ข้อความหนึ่งด้วยข้อความด้วยข้อความอีกข้อความหนึ่ง เพื่อไม่ให้อ้างถึงซ้ำคำต่อคำ การตีความข้อความที่เข้าไปแทนที่นั้น จะขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า แบ่งเป็น

2.1 การแทนที่คำนาม (Nominal Substitution) การใช้ one หรือ ones แทนคำนาม เช่น
There are many birds on the tree. Look at the white one. เป็นการใช one แทนคำว่า bird

2.2 การแทนที่คำกริยา (Verbal Substitution) คือการใช้ Verb to do แทนที่คำกริยา เช่น I don't know what is he talking about, and I don't believe you do either. เป็นการใช้คำว่า do แทนกลุ่มที่คำกริยา know what he is talking about.

2.3 การแทนที่อนุประโยค (Clausal Substitution) คือการที่อนุประโยคในประโยคก่อนหน้าถูกแทนที่ด้วยคำว่า so หรือ not เช่น I think this soup is salty. I think so. คำว่า so แทนวลี that this soup is salty

3. การเชื่อมโยงโดยการละข้อความ (Ellipsis)

การเชื่อมโยงโดยการละข้อความในการแสดงความสัมพันธ์ที่เกิดจากการแทนที่รูปภาพด้วยการละ เป็นการแทนที่ด้วยรูปศูนย์ ข้อมูลไม่ได้หายไป แต่สามารถจะตีความข้อมูลที่ละไว้นั้นได้จากข้อความที่นำมาข้างหน้า การละไว้ในฐานที่เข้าใจ สามารถแบ่งออกได้ 3 ชนิด ดังนี้

3.1 การละหน่วยนาม (Nominal Ellipsis) เช่น these, a few, the first

The five puppies are in the house. “Find the white.” เป็นการละคำว่า puppy ซึ่งน่าจะต่อท้ายประโยคนี้

3.2 การละหน่วยกริยา (Verbal Ellipsis) เช่น I should..., We did not.

Do you smoke? “No, I don't.” เป็นการละกริยา smoke

3.3 การละหน่วยอนุประโยค (Clausal Ellipsis) การละหน่วยอนุประโยค มักจะเกิดเมื่อเป็นการตอบคำถาม เช่น

“Who was going to plant the tree in the park?”

“The duke was.”

4. การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อมข้อความ (Conjunction)

การแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยค หรือข้อความที่ปรากฏต่อเนื่องกัน

4.1 การแสดงการเพิ่มข้อมูล (Additive) เป็นการใช้อำเชื่อมแสดงการขยายความในลักษณะของประโยคที่ซับซ้อนเป็นประโยคย่อยขยายประโยคหรือ ข้อความที่สมบูรณ์ชัดเจนมากขึ้น

4.2 การแสดงความขัดแย้งกัน (Adversative) เช่น คำว่า but, yet เป็นต้น

4.3 การแสดงเหตุและผล (Causal) เช่น คำว่า then, so, consequently, therefore เป็นต้น

4.4 การแสดงลำดับเหตุการณ์ (Temporal) จะใช้คำเชื่อมเกี่ยวกับเวลา แสดงเหตุการณ์ต่อเนื่องเช่น next, then, after หรือ เหตุการณ์ในเวลาเดียวกัน เช่น in the meantime, at that time เป็นต้น

4.5 การแสดงการเชื่อมแบบอื่นๆ (Other conjunctive items: continuatives) เช่น well, anyway, surly, after all เป็นต้น

5. การเชื่อมโยงความโดยใช้คำศัพท์ (Cohesion through lexical items – vocabulary)

การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำศัพท์เป็นการแสดงการเชื่อมโยงความทางความหมาย ลักษณะหนึ่งอาจจะเป็นการกล่าวซ้ำคำศัพท์บางคำ (Reiteration) หรืออาจจะใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียง (synonym หรือ near synonym) หรืออาจใช้คำศัพท์ที่อยู่ในแวดวงที่เกี่ยว ความหมายเดียวกัน

5.1 การใช้คำเดิม (Same item) ใช้คำเดิมจากประโยคก่อนหน้าที่มีอยู่แล้ว

5.2 การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน (Synonym or near synonym)

5.3 การใช้ที่กว้างขึ้น (Super ordinate) เช่น He bought himself a new Jaguar. He practically lives in the car. คำว่า “Car” ในคำที่มีความหมายกว้างขึ้นใช้โยงความประโยคข้างหน้า แทนคำว่า Jaguar

5.4 การใช้แทนคำทั่วไป (General word) เป็นการใช้คำจากกลุ่มคำนาม เช่น

Person, man, woman, lady, child, girl, people, [Human]

Move [action]

Thing, object [inanimate concrete count]

Stuff [inanimate concrete mass]

Question, idea [fact] เป็นต้น

Beaugrande and Dressler (1981) กล่าวถึง ภาษาระดับข้อความไว้ในหนังสือชื่อ “introduction to Text Linguistics” ว่าเป็นลักษณะที่แสดงความต่อเนื่องของเหตุการณ์ ซึ่งจะปรากฏให้เห็นในโครงสร้างผิวด้วยรูปกลไกภาษาที่แสดงการเชื่อมโยงความ 7 ประเภทคือ

1. การเกิดซ้ำ (Recurrence) เป็นการใช้นิพจน์ภาษาเดิมซ้ำทั้งหมดอีกครั้ง โดยไม่มีการเปลี่ยนรูปภาษา
2. การซ้ำบางส่วน (Partial Recurrence) เป็นการใช้นิพจน์กับรูปภาษาเดิมบางส่วนโดยใช้นิพจน์ที่ต่างก็เป็นคำคนละประเภทกัน
3. การใช้โครงสร้างซ้ำหรือรูปแบบซ้ำ (Parallelism) เป็นการใช้นิพจน์รูปแบบโครงสร้างทางภาษาเหมือนกันแต่คำหรือวลีที่ใช้ต่างกัน
4. การซ้ำความหมาย (Paraphrase) เป็นการซ้ำความหรือความหมายเดิมของคำโดยใช้นิพจน์หรือข้อความต่างกัน
5. การใช้รูปแทน (Pro-form) เป็นการใช้นิพจน์สรรพนามแทนหน่วยภาษาเดิมรูปแทนนี้มี 2 ลักษณะคือ รูปแทนตาม (anaphora) หมายถึง การใช้นิพจน์รูปภาษาที่ปรากฏนำมาข้างหน้า และ รูปแทนนำ (cataphora) หมายถึงการใช้นิพจน์แทนแทนรูปภาษาที่ปรากฏตามมาข้างหลัง
6. การละ (Ellipsis) เป็นการใช้นิพจน์แทนหน่วยภาษาเดิมที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว ซึ่งปรากฏทั้งหน่วยนามและหน่วยกริยา
7. การเชื่อม (Junction) ได้แก่การใช้นิพจน์เชื่อมลักษณะต่างๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่อยู่ต่อเนื่องกันมี 4 ลักษณะคือ การเชื่อมแสดงความคล้อยตามกัน (conjunction) การเชื่อมแสดงการเลือก (Disjunction) การเชื่อมแสดงการขัดแย้งกัน (contra junction) และการเชื่อมอนุพากย์ (subordination)

เนื่องจากในงานเขียนจากผลที่นักวิจัยหลายๆ ท่านได้ทำการวิเคราะห์บทอ่านมาขึ้น การเชื่อมโยงความ 2 ประเภทที่มีการใช้น้อยมาก คือ การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่และการละ

ข้อความ ซึ่งพบว่าจะปรากฏในบทสนทนาเป็นส่วนใหญ่ (Halliday and Hasan, 1976) และ (Freeouf and Wongbiassaj, 2000: 15) กล่าวไว้ว่า การละข้อความจะพบมากในบทสนทนา จะไม่ค่อยพบในการสื่อสารแบบอื่น ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงไม่นำการเชื่อมโยงความ 2 ประเภทนี้มาพิจารณา จะทำการวิเคราะห์เพียงการอ้างอิง การใช้คำเชื่อม และการใช้คำศัพท์เท่านั้น

การวิจัยเกี่ยวกับการเขียนและการเชื่อมโยงความ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและกลุ่มที่สองเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความและความเป็นเอกภาพของเนื้อหาทั้งประเทศไทยและของต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในด้านการเขียนเรียงความได้มีผู้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนในด้านต่างๆ ดังนี้ (ศรีวิไล พลมณี และคณะ, 2544) ได้ทำการวิจัยคุณภาพการเขียนและข้อผิดพลาดการใช้ภาษาในความเรียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการเขียนความเรียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยรวม อยู่ระดับพอใช้และมีคุณภาพตามลำดับดังนี้ เอกภาพ สัมพันธภาพ สารัตถภาพ โครงสร้างของเรื่อง ความสามารถในการสื่อความ การเลือกข้อมูลและการใช้เหตุผล ผลสัมฤทธิ์ของการถ่ายทอดความคิด ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาที่สามารถเจงนั้บได้ พบว่ามีข้อผิดพลาดจำนวนมากในด้านการสะกคการันต์ การใช้สำนวนภาษาและการเชื่อมโยงสื่อความ นอกจากนี้ (จารุวรรณ จันทรค์คำ, 2543: 65) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วราพร จำปา, 2545: 90) ได้ศึกษาลักษณะเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน ได้ข้อสรุปเพิ่มเติมว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในเรื่องรูปแบบ การสะกคคำ การเว้นวรรค การใช้เครื่องหมาย ส่วนการทดลองสอน การเขียนเรียงความโดยใช้วิธีการต่างๆ เปรียบเทียบกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมของ (สุจินดา จารุชาติ, 2540: 66) และ (เสถียร ณ เชียงใหม่, 2541: 51) พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การเขียนมากกว่ากลุ่มควบคุม

งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงข้อความในภาษาไทยโดยส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้แนวความคิดของ (Halliday and Hasan, 1976) และ (Beaugrande and Hasan, 1981) งานเหล่านี้จะอธิบายถึงลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาไทยในหลายแง่มุม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ประกอบในการศึกษาและตีความถึงลักษณะการเชื่อมโยงความในการเขียน เช่น งานวิจัย

ของ (Somlum, 1983) ; (Chuwicha, 1986) ; (Chanawangsa, 1986) ; (Mongpin, 1989) ; (นววรรณ พันธเมธา, 2527) ; (สมทรง บุษย์พัฒน์, 2529) ; (เพ็ญศิริ วงศ์วิภาณนท์, 2530) และ (ประภาพร มณีโรจน์, 2528)

Somlump (1983) ศึกษากลไกการเชื่อมโยงความระหว่างตัวละครกับเหตุการณ์ต่างๆ ในวิทยานิพนธ์เรื่อง “A Participant Analysis in Thai Narrative Discourse” โดยการศึกษาจากภาษาเขียนและเรื่องเล่า 9 เรื่อง จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึง การเชื่อมโยงตัวละครในเรื่องเล่า คือ การอ้างถึงด้วยการปรากฏรูป การอ้างถึงนี้ได้แก่ การใช้นามวลี สรรพนามวลีขยาย วลีที่แสดงความเป็นเจ้าของ และคำแสดงกลุ่ม อันเป็นการอ้างถึงตัวละครที่ได้กล่าวไปแล้ว

Chuwicha (1986) ศึกษาการเชื่อมโยงข้อความจากภาษาพูดในเรื่องเล่าภาษาไทยกลางในวิทยานิพนธ์ “Cohesion in Thai” โดยศึกษาจากเรื่องเล่าประเภทนิทาน (talk tale) และเรื่องราวของผู้เล่าเอง (First – Personal Narratives) ผลการศึกษาปรากฏการ เชื่อมโยงความ 3 ลักษณะคือ การเชื่อมโยงตัวละคร (Participant Cohesion) ด้วยการอ้างถึงตัวละครในเรื่องเล่าหลังจากที่ได้มีการกล่าวถึงตัวละครนั้นๆ แล้วโดยมีกลไกทางภาษาแสดงการ เชื่อมโยงความ คือ การอ้างถึงสิ่งเดียวกัน การละ การใช้คำเข้าสู่ด้วยกัน และการซ้ำ การเชื่อมโยงภายในย่อหน้า (Internal linking) มีกลไกการเชื่อมโยงความคือ การใช้คำบ่งชี้ (Demonstrative Reference) ได้แก่ การใช้คำบ่งชี้ นี้ นั้น นั่น อ้างถึงนามวลีที่ได้กล่าวไปแล้ว

การเชื่อมโยงทางโครงสร้าง (Structural Cohesion) เป็นการแสดงการเชื่อมโยงข้อความของโครงสร้างในเรื่องเล่าส่วนต้นเรื่อง (pre – nucleus) และส่วนท้ายเรื่อง (post – nucleus) ที่สัมพันธ์กันด้วยการใช้คำเชื่อมตามความหมายและการใช้ คำเชื่อมตามหน้าที่ของคำเชื่อม การใช้คำเชื่อมตามความหมายเป็นการศึกษาการใช้คำเชื่อม ประโยคหรือข้อความที่ต่อเนื่องกันแสดงความหมายของประโยคหรือข้อความ เช่น การเชื่อมความเพื่อแสดงเหตุผล ลำดับการกระทำ ลำดับเวลา เงื่อนไข และความคล้ายตามกัน ส่วนการใช้คำเชื่อมตามหน้าที่ของคำเชื่อมเป็นการศึกษาการใช้คำเชื่อม ประโยคหรือข้อที่สัมพันธ์กันภายในย่อหน้าเดียวระหว่างย่อหน้าและระหว่างตอน

Chanawangsa (1986) ศึกษากลไกการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความของภาษาไทย ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง “Cohesion in Thai” โดยการศึกษาจากภาษาพูดและภาษาเขียนในภาษาไทย ข้อมูลจากภาษาพูด เช่น การสนทนา การอภิปรายและสุนทรพจน์ ส่วนข้อมูลภาษาเขียนนำมาจากบทความ บทบรรณาธิการ จดหมายเรื่องเล่า จดหมายข่าวรายงาน และอนุสาร อสท. โดยการใช้

ทฤษฎีการวิเคราะห์ของ (Halliday and Hasan, 1976) ผลการศึกษาพบว่ามีกลไกการเชื่อมโยงความในภาษาไทย 6 ประเภทคือ การอ้างอิง (Reference) ได้แก่ การอ้างอิงด้วยสรรพนาม และการอ้างอิงด้วยการชี้เฉพาะ การแทนที่ (Substitution) การแทนที่เป็นการเป็นการใช้รูปภาษาอื่นแทนรูปภาษาเดิมที่ได้กล่าวไปแล้วทางโครงสร้าง การละ (Ellipsis) เป็นการแทนที่หน่วยภาษาเดิมด้วยการไม่ปรากฏรูป การซ้ำ (Repetition) เป็นการกล่าวถึงหน่วยภาษาเดิมซ้ำอีกครั้ง ได้แก่ การซ้ำคำหรือกลุ่มคำ การซ้ำโครงสร้างและการซ้ำความ การเชื่อมโยงคำ (Lexical Cohesion) การเชื่อมโยงคำนี้เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ด้วยการใช้คำพ้องความหมาย การใช้คำทั่วไป และการใช้คำเฉพาะ – คำทั่วไป การใช้คำเชื่อม (Conjunction) การใช้คำเชื่อมเป็นการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ทางความหมายของหน่วยภาษา 2 หน่วยที่มีความสัมพันธ์กัน โดยหน่วยภาษานี้อาจอยู่ในรูปของอนุประโยคหรือย่อหน้าก็ได้ ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้คำเชื่อม 16 ประเภทคือ คำเชื่อมเพื่อเพิ่มเติมข้อมูลจากสิ่งที่มีอยู่ (Additive Relation) คำเชื่อมแสดงการแจกแจงรายละเอียดตามลำดับเวลา (Enumerative Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม (Contrastive Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงความแปลกในทางความคิดและทัศนคติ (Contrastive Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงตัวอย่าง (Exemplificatory Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของการกล่าวซ้ำถึงสิ่งที่น่าสนใจก่อน (Reformulatory Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผลอันเนื่องมาจากลักษณะของสิ่งที่ตามมาเป็นสาเหตุของสิ่งที่นำมาข้างหน้า (Causal Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ (Relation of purpose) คำเชื่อมเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผลในลักษณะของสิ่งที่ตามมาข้างหลังเป็นผลจากสิ่งที่นำมาข้างหน้า (Relation of result) คำเชื่อมแสดงเงื่อนไข (Conditional Relation) คำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของบทสรุปที่ได้มาจากเงื่อนไขที่ปรากฏจากประโยคนำมา (Inferential Relation) คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของลำดับเวลาและเหตุการณ์ (Temporal Relation) คำเชื่อมเพื่อแสดงการเปลี่ยนเรื่อง (Transitional Relation) และคำเชื่อมที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคนำกับประโยคตามเพื่อให้ภาษาดำเนินต่อไป (Continuative Relation)

Mongpin (1989) ศึกษาการเชื่อมโยงข้อความจากบทสนทนาภาษาไทย ในวิทยานิพนธ์เรื่อง “Cohesion in Thai” ผลการศึกษามี 3 ประการคือ

1. การศึกษาการเชื่อมโยงความที่เกิดนอกเหนือกฎเกณฑ์ของภาษา ได้แก่ ความรู้ทางวัฒนธรรม การมีประสบการณ์ร่วมกันและสภาพแวดล้อมในขณะที่สนทนา
2. การศึกษาการเชื่อมโยงความที่เป็นแก่นหรือใจความหลักของบทสนทนา (Theme Cohesion) มี 2 ประเภทคือ ใจความหลักของบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีส่วนร่วมในการสนทนา

ซึ่งเป็นบุรุษสรรพนาม (conversation partner topic) และใจความหลักของบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่ผู้มีส่วนร่วมในการสนทนา (topic concerning other things)

3. การศึกษาการเชื่อมโยงความที่เกิดขึ้นในโครงสร้างทางภาษา (Structural cohesion) ประกอบด้วยการศึกษาการเชื่อมโยงความที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ (grammatical cohesion) ประกอบด้วยการศึกษาการเชื่อมโยงที่เกี่ยวกับเสียง (phonological cohesion) และการเชื่อมโยงความเกี่ยวกับคำ (lexical cohesion)

การเชื่อมโยงความที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ เป็นการศึกษาในเรื่องของการแทน (Substitution) การละ (Ellipsis) และการเชื่อม (Conjunction) การเชื่อมนี้มี 8 ประเภทคือ การเชื่อมเพื่อเพิ่มข้อมูลใหม่จากข้อมูลเก่า การเชื่อมอนุพจน์แสดงผลกับอนุพจน์แสดงเหตุ การเชื่อมอนุพจน์แสดงเหตุกับอนุพจน์แสดงผล การเชื่อมแสดงเงื่อนไขระหว่างเงื่อนไขกับผลกระทบ และการเชื่อมแสดงความจริงข้ามของเหตุการณ์ การเชื่อมบอกเวลา การเชื่อมเพื่อแสดงตัวเลือก การเชื่อมแสดงต่อเนื่องของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงความที่เกี่ยวกับเสียงพบว่าเสียงพุดมีกฎที่น่าสนใจ ความเข้าใจหรือการเห็นด้วยในการสนทนา และการเชื่อมโยงความเกี่ยวกับคำ พบว่าในการสนทนาจะปรากฏการเชื่อมโยงคำในกรณีที่มีการซ้ำคำปรากฏ

นววรรณ พันธุเมธา (2527) กล่าวถึงประโยคที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในหนังสือเรื่อง “ไวยากรณ์ไทย” ว่าประโยคที่มีความสัมพันธ์กันจะกล่าวถึงที่เกี่ยวข้องกันหรือเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กันโดยมีลักษณะทางภาษาบางประการที่แสดงให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ได้แก่ การใช้กลุ่มคำสัมพันธ์กัน การซ้ำคำ การละคำ การแทนคำ และการใช้คำเชื่อมการใช้กลุ่มคำที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ การใช้คำพ้องความหมาย การใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน หรือการเลือกใช้คำหนึ่งๆ ที่รวมความหมายของอีกคำหนึ่งไว้ การซ้ำคำ ได้แก่ การซ้ำรูปแบบของนามวลีและกริยาวลี การละคำ เป็นการละในหน่วยนามวลีหรือกริยาวลี โดยสามารถตีความหน่วยที่ละได้จากบริบทภาษา การแทนคำ เป็นการใช้นามบุรุษสรรพนาม และคำบ่งชี้ แทนการกล่าวซ้ำคำนามหรือนามวลีที่ได้กล่าวไปแล้ว การใช้คำเชื่อม เป็นการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างประโยคที่อยู่ต่อเนื่องกัน ในแง่ของเวลา เหตุผล การแสดงความหมาย คล้อยตามกัน การแสดงความหมายขัดแย้งกัน การขยายความ และการแสดงเงื่อนไขเพื่อเลือก

ประภาพร มณีโรจน์ (2528) ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบแทนคำนามเพื่อแสดงกระบวนการบอกความต่อเนื่องในข้อเขียนภาษาไทยจากบทความในวารสารศิลปและวัฒนธรรมในวิทยานิพนธ์เรื่อง “การ

ใช้รูปแทนคำนาม 4 แบบ คือรูปแทนประเภทรูป (การละรูปนามวลี) รูปแทนประเภทซ้ำรูป รูปแทนประเภทบ่งชี้ และรูปแทนประเภทคำสรรพนาม

สมทรง บุรุษพัฒน์ (2529) เขียนบทความเรื่อง “บทนำสู่การศึกษาภาษาในระบอบที่สูงกว่าประโยค” โดยกล่าวถึงการศึกษาภาษาระดับข้อความตามแนวคิด (Longacre, 1983) ผลการศึกษาพบว่า ในภาษาไทยมีกลไกทางภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคด้วยกัน 2 ลักษณะคือ การอ้างถึงบุคคลหรือสิ่งของโดยใช้คำสรรพนามที่ไม่ปรากฏรูป (zero pronoun) และการใช้วิเศษณูประโยค (adverbial clause) ที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับคำเชื่อม (conjunction)

เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์ (2529) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของข้อความ หรือการเชื่อมโยงข้อความ (Cohesion) ไว้ในบทความเรื่อง “ลักษณะเฉพาะโครงสร้างความเรียงในภาษาไทย” โดยเรียกภาษาระดับข้อความว่า “ข้อความต่อเนื่อง” ซึ่งหมายถึง การแสดงความสัมพันธ์ของข้อความด้วยรูปภาษา การเชื่อมโยงนี้อาจจำแนกเป็นกลไกย่อยๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. การอ้างถึง (Reference) คือการใช้รูปแทนต่างๆ เช่น คำสรรพนาม คำไวพจน์ (คำพ้องความหมาย) และการละ
2. การเชื่อมต่อ (Conjunction) คือการใช้คำสันธานและคำวิเศษณ์บางประเภทเพื่อเชื่อมความแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน
3. อรรถพจน์ (Cohesion) คือความสัมพันธ์ทางด้านความหมายของข้อความที่กล่าวถึงสาระเรื่องเดียวกัน กลไกทางภาษาที่ใช้แสดงความสัมพันธ์กัน เช่น ในข้อความที่กล่าวถึงสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำที่เรียกว่า “จระเข้” อาจปรากฏคำศัพท์ต่างๆ เช่น จระเข้ หาง ขา หนัง ปาก ฟัน น้ำ ฟัง ว่ายน้ำ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการละไว้ในฐานที่เข้าใจว่า ผู้อ่านสามารถตีความได้แม้จะไม่มีรูปภาษาเดิมหรือบริบทช่วยในการตีความ ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่เรียกว่า การสื่อความด้วยภาษาเย็น (Cool Language) การละนี้มี 2 ประเภทคือ

1. การละรูปนามวลี (Zero Nominal Anaphora) ได้แก่ การละคำนาม นามวลี และคำสรรพนาม ซึ่งมีความหมายอยู่ในวงจำกัดที่ทำให้สามารถตีความได้ว่าหมายถึงใครหรืออะไรและไม่ชี้เฉพาะว่าเป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

2. การละรูปคำเชื่อม (Zero Connection) หมายถึงการละคำเชื่อมที่ผู้อ่านต้องตีความเองว่ารูปภาพภาษาที่ปรากฏอยู่นั้นมีความต่อเนื่องกันในลักษณะใด อาจเป็นการคล้อยตามกัน การขัดแย้งกัน หรือการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์ (2530) ศึกษาหน้าที่ของคำวิเศษณ์ในภาษาระดับข้อความไว้ในบทความชื่อ “ปริจเฉท แนวใหม่ในการศึกษาวาทศาสตร์ไทย” โดยเรียกภาษาระดับข้อความว่า “ปริจเฉท” บทความนี้กล่าวถึงคำวิเศษณ์นอกจากจะทำหน้าที่อยู่ในระดับวลีและประโยคแล้วยังทำหน้าที่เป็นหน่วยเชื่อม ดังที่ปรากฏเป็นกลไกแสดงการเชื่อมโยงของภาษาในระดับข้อความอีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าการใช้ภาษาเขียนที่ดีจะสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนและการเรียบเรียงความคิดที่เป็นระบบ ภาษาเขียนมีลักษณะวากวนจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด การเขียนที่ดีสามารถเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามลำดับขั้นตอนและเป็นระบบเนื่องจากจุดมุ่งหมายของการเขียนคือการใช้ภาษาเพื่อสื่อความเข้าใจ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเขียนให้ตรงประเด็นโดยพยายามลำดับใจความสำคัญให้เป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันอย่างมีระเบียบและสอดคล้องกัน รวมไปถึงต้องรู้จักใช้ภาษาให้กะทัดรัดกล่าวได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นจะต้องมีการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี การเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดจึงมีความสำคัญในการเขียนและการใช้ภาษาในระดับข้อความ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการลำดับความคิดในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาว่ามีลักษณะการเรียงลำดับความคิดอย่างไร และนักเรียนใช้กลไกการเชื่อมโยงความแบบใดในการเขียนเรียงความภาษาไทย แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความว่ามีผลต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนหรือไม่ เนื่องจากในปัจจุบันพบว่ามึนักเรียนบางส่วน มีการเขียนในลักษณะวากวนและสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบได้

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การเลือกตัวแปรรูปแบบการเรียบเรียงความคิด

รูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษานี้เป็นรูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ปรากฏในแบบเรียนเรื่องพัฒนาทักษะภาษาของ (เสนีย์ วัฒวรรณ และคณะ, 2551: 140) ซึ่งได้จัดทำขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะ หัวข้อการเขียนเรียงความส่วนใหญ่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นหัวข้อที่กำหนดโดยครูผู้สอนหรือเป็นหัวข้อที่นักเรียนคิดขึ้นเอง จะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียบเรียงความคิด 3 รูปแบบ คือ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่และการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล ส่วนรูปแบบอื่นๆ มีปรากฏอยู่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบการเรียบเรียงความคิด 3 รูปแบบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพิจารณาว่ารูปแบบการเรียบเรียงความคิดทั้ง 3 รูปแบบเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ดังนั้น ตัวแปรรูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่จะศึกษาในงานวิจัยนี้จึงมี 3 รูปแบบ ได้แก่

1. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว
2. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่
3. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

การเลือกตัวแปรรูปแบบการเชื่อมโยงความ

แนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความในการศึกษานี้ได้แก่แนวทางในการศึกษาของ (Halliday and Hasan, 1976) และของ (Beaugrande and Dressler, 1981) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดคล้ายคลึงกันและนักภาษาศาสตร์ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์การเชื่อมโยงความอย่างกว้างขวาง กลไกการเชื่อมโยงความมีดังนี้

1. การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิง (Reference)
 - 1.1 การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ (Pronominals)
 - 1.2 การอ้างอิงเชิงบ่งชี้ (Demonstrative Reference)
 - 1.3 การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Reference)
2. การเชื่อมโยงความทางศัพท์ (Cohesion through lexical items – vocabulary)
 - 2.1 การซ้ำคำหรือกลุ่มคำ (Complete Repetition) หรือ (Partial Repetition)
 - 2.2 การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน (Synonym or near synonym)
 - 2.3 การใช้คำตรงข้าม (Antonym)
 - 2.4 คำบอกลำดับกลุ่ม
3. การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม (Conjunction)
 - 3.1 คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล (Additive)
 - 3.2 คำเชื่อมแบบให้เลือก (Alternative)
 - 3.3 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม (Contrastive)
 - 3.4 คำเชื่อมแสดงเหตุผล (Causal)
 - 3.5 คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข (Conditional)
 - 3.6 คำเชื่อมแสดงเวลา (Temporal)

การเลือกชนิดของการเขียนและหัวข้อในการเขียน

เรียงความเป็นประเภทหนึ่งของความเรียง ซึ่งสามารถสะท้อนรูปแบบการเรียบเรียงความคิดของมนุษย์ได้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเขียนเรียงความในทุกระดับชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับการเขียนเรียงความ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การเขียนประเภทเรียงความในการเก็บข้อมูล โดยได้กำหนดหัวข้อเรียงความ 3 หัวข้อสำหรับรูปแบบการเรียบเรียงความคิด 3 รูปแบบ ดังนี้

1. หัวข้อ “วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555” เป็นหัวข้อสำหรับการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว เนื่องจากโรงเรียนปากเกร็ดได้จัดกิจกรรมวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ขึ้นเป็นประจำทุกปี ประกอบกับภายในงานจะมีการเปิดงานตั้งแต่ช่วงเช้าและมีกิจกรรมต่อเนื่องยาวไปตลอดจนถึงช่วงบ่าย ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะเกิดขึ้นต่อเนื่องไปเป็นลำดับ ทำให้นักเรียนมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศจริงของงาน

ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อในการเขียนเรียงความที่มีรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

2. หัวข้อ “ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ” เป็นหัวข้อสำหรับการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ เนื่องจากโรงเรียนปากเกร็ดได้จัดค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเดินทางไปยังจังหวัดชลบุรี และการเดินทางในครั้งนี้นักเรียนยังได้สัมผัสกับสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อการเขียนเรียงความ สำหรับการวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

3. หัวข้อ “เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน” เป็นหัวข้อสำหรับรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำลังเรียนวรรณคดีไทยเรื่องไตรภูมิพระร่วง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับบาปบุญคุณโทษ เช่น เพราะเหตุใดคนจึงตกนรก เพราะเหตุใดคนจึงได้ขึ้นสวรรค์ นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เหตุผลในการคิดพิจารณาเหตุปัจจัยต่างๆ ของปัญหาสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านศีลธรรม ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อในการเขียนเรียงความเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

การกำหนดสถานที่เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนปากเกร็ด ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีเป็นสถานที่เก็บข้อมูล ด้วยเหตุผลหลายประการได้แก่

1. ผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยในโรงเรียนปากเกร็ด ได้ทราบและสัมผัสโดยตรงกับปัญหาในด้านการเขียนของนักเรียน เมื่อครูผู้สอนให้นักเรียนเขียนความเรียงต่างๆ นักเรียนก็ไม่สามารถสื่อความได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนได้คะแนนในการเรียนน้อยและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนความเรียงรวมไปถึงรายวิชาภาษาไทย

2. โรงเรียนปากเกร็ดเป็นโรงเรียนนำร่องที่ก้าวสู่ความเป็นมาตรฐานสากลและเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จึงมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเพิ่มเติมด้านการเขียน คือ รายวิชาความเรียงขั้นสูง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนางานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. การเก็บข้อมูลการเขียนเรียงความของนักเรียนต้องการความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียนทั้งครูและนักเรียน การที่ผู้วิจัยเป็นครูในโรงเรียนปากเกร็ด ก็ทำให้คาดหวังได้ว่าจะได้รับความร่วมมืออย่างดีด้วยความพร้อมและความเต็มใจของกลุ่มประชากร อันจะส่งผลให้การท้าวิจัยประสบความสำเร็จได้ในเวลาที่กำหนด

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาการเขียนเรียบเรียงความคิดจากการเขียนเรียงความของนักเรียนในโรงเรียนนี้ เป็นกรณีศึกษาเพื่อประโยชน์ในการนำผลที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนการเขียนความเรียงต่างๆในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนปากเกร็ด และเป็นพื้นฐานในการศึกษาการเขียนเรียบเรียงความคิดจากการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่ต่อไป ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คาบวิชาภาษาไทยของนักเรียนในการเก็บข้อมูล เพื่อเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเขียนของนักเรียน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจัดกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปากเกร็ด ที่จะคัดเลือกเป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้ตามปัจจัยแผนการเรียนของนักเรียน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. สายวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์
2. สายศิลปศาสตร์ - คณิตศาสตร์
3. สายศิลปศาสตร์ (ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส จีน)
4. สายศิลปศาสตร์ (ทั่วไป ได้แก่ ไทย-สังคม)

เมื่อพิจารณาคูณสมบัติของนักเรียนที่จำแนกกลุ่มดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าความถนัดของนักเรียนแต่ละแผนการเรียนอาจส่งผลกระทบต่องานวิจัยได้ เช่น ถ้าเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ นักเรียนกลุ่มนี้ก็อาจจะได้เปรียบกลุ่มนักเรียนแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ เนื่องจากได้เรียนการใช้ภาษามากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษานักเรียนกลุ่มที่มีแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์ เนื่องจากแผนการเรียนดังกล่าวมีการจัดการเรียนการสอนไม่โน้มเอียงไปทางสายวิทยาศาสตร์หรือสายศิลปศาสตร์สายใดสายหนึ่งมากเกินไป

การที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นระดับชั้นสูงสุดของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ผ่านการศึกษารายวิชาความเรียงขั้นสูงมาแล้ว รวมทั้งมีประสบการณ์ในการเขียนความเรียงเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี ย่อมมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบการเขียนความเรียงทั้งสามรูปแบบ หากมีข้อจำกัดใดๆ ในการเขียนเรียงความก็คงจะไม่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจรูปแบบของการเขียน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จะนำมาซึ่งความเข้าใจปัญหาและข้อจำกัดในการเขียนเรียงความคิด ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการเขียนเรียงความของนักเรียนต่อไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าระบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในปัจจุบันของโรงเรียนปากเกร็ดในรายวิชาที่เป็นรายวิชาเพิ่มเติมหรือรายวิชาเสริมเป็นระบบ 8 – 2 หรือ 80/20 เปอร์เซนต์ นักเรียนสามารถทำคะแนนเก็บจากคะแนนสอบย่อยและจากงานที่ได้รับมอบหมายได้ถึง 80 เปอร์เซนต์ และสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพียง 20 เปอร์เซนต์ นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาความเรียงชั้นสูงช่วง 3.00–4.00 อาจมีศักยภาพทางภาษาต่ำกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาความเรียงชั้นสูง 2.00 หรือ 1.00 ก็ได้ ถ้านักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนในระดับปานกลางหรือระดับต่ำกว่านั้นขยันเรียนอย่างสม่ำเสมอและส่งชิ้นงานทุกงานรวมทั้งมีคะแนนเก็บจากการสอบย่อยมาก นักเรียนก็มีโอกาสทำคะแนนเก็บได้ถึง 80 เปอร์เซนต์ ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนในระดับดีแต่มีความรับผิดชอบน้อยกว่าและไม่ส่งชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมาย อาจมีผลการเรียนเฉลี่ยช่วง 1.00 หรือ 2.00 ขึ้นไปก็ได้

ดังนั้นผลการเรียนเฉลี่ยวิชาความเรียงชั้นสูงของนักเรียนจึงไม่สามารถนำมาประเมินศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มนักเรียนจากทุกระดับของเกรดเฉลี่ยวิชาความเรียงชั้นสูง

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจึงกำหนดได้ดังนี้

1. เป็นนักเรียนแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์
2. เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาความเรียงชั้นสูงและได้เกรดเฉลี่ยในรายวิชาความเรียงชั้นสูงทุกระดับตั้งแต่ 1.00 – 4.00

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ นักเรียนแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์จำนวน 45 คน คิดเป็น 10 เปอร์เซนต์ ของจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด ซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 431 คน

การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำสลาก หมายเลข 1 , 2 และ 3 โดยหมายเลขดังกล่าวมีความหมายแทนหัวข้อเรียงความที่มีรูปแบบการเรียบเรียงความคิด คือ หมายเลข 1 แทนหัวข้อเรียงความที่มีรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว หมายเลข 2 แทนหัวข้อเรียงความที่มีรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ และ หมายเลข 3 แทนหัวข้อเรียงความที่มีรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล แล้วให้นักเรียนแต่ละคนจับสลากหัวข้อเรียงความ จะได้นักเรียนที่จะเขียนเรียงความหัวข้อละ 15 คน หัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนเรียงความมีดังนี้

สลากหมายเลข 1 หัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555

สลากหมายเลข 2 หัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ

สลากหมายเลข 3 หัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน

2. ผู้วิจัยกำหนดเก็บข้อมูลจากการเขียนเรียงความของนักเรียนในชั้นเรียนของวิชาภาษาไทย โดยใช้เวลาเขียนเรียงความ 55 นาที และในระหว่างการเขียนเรียงความผู้วิจัยจะจัดให้นักเรียนมีที่นั่งห่างกันเช่นเดียวกันกับการจัดที่นั่งสอบ เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนที่นั่งอยู่ใกล้กัน อนึ่งผู้วิจัยไม่อนุญาตให้นักเรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้าน เพราะนักเรียนอาจจะไม่เขียนเรียงความด้วยตนเองหรืออาจจะสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์เพิ่มเติม ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำของข้อมูลที่ได้

3. ผู้วิจัยกำหนดความยาวของเรียงความ 25-35 บรรทัด (ไม่เกินหนึ่งหน้ากระดาษ a4) เนื่องจากนักเรียนต้องเขียนเรียงความในชั้นเรียนซึ่งมีเวลาในการเขียนเรียงความจำกัดเพียง 55 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิด

1.1 ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำเรียงความของกลุ่มตัวอย่างไปให้คุณครูที่มีตำแหน่งชำนาญการพิเศษทางวิชาภาษาไทยจำนวน 3 ท่านและมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี รวมไปถึงไม่ได้อยู่โรงเรียนเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ตรวจให้คะแนน ทั้งนี้เพื่อป้องกันเจตคติของครูผู้สอนที่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากครูบางท่านรู้จักและมีความคุ้นเคยกับนักเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการให้คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้คะแนนที่ได้มีความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้น

รายชื่อครูผู้ให้คะแนน มีรายชื่อดังนี้

- นางภาวดี พรขจรกิจกุล
- นายสมบัติ เสริมศิลป์
- นางสาววิภา สมโภชพฤติกุล

1.2 ครูทั้ง 3 ท่านจะทำการตรวจและให้คะแนนเพื่อทำการแยกกลุ่ม เกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยจะดูจากความสัมพันธ์กันทางความหมายของประโยคที่อยู่เรียงกันในภาษาระดับข้อความ โดยใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันเรียบเรียงความคิดนั้นออกมาเป็นบทความ

ซึ่งผู้วิจัยปรับเกณฑ์การประเมินจาก (Heaton, 1977: 146) แบบประเมินของ Ron White และ Valerie Arndt เนื่องจากเกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนและความสามารถในการเขียนสื่อสาร ดังนี้

เกณฑ์ปรับปรุง	4 คะแนนหรือน้อยกว่า
เกณฑ์พอใช้	5 – 7 คะแนน
เกณฑ์ดี	8 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการเขียน

คะแนน	ระดับ	เกณฑ์
การลำดับความคิด		
0 - 1	ปรับปรุง	ไม่มีการลำดับความคิด การเรียบเรียงความคิดสับสน
3	พอใช้	การลำดับความคิดค่อนข้างต่อเนื่อง ในบางใจความ บางใจความการลำดับความคิดสับสน
4 - 5	ดี	มีการลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง
การเชื่อมโยงความ		
0 - 1	ปรับปรุง	ไม่มีการเชื่อมโยงความ หรือการเชื่อมโยงความในประโยคแต่ละประโยคไม่มีความสัมพันธ์กันทางความหมาย
3	พอใช้	มีการเชื่อมโยงความ หรือการเชื่อมโยงความในประโยคแต่ละประโยคมีความสัมพันธ์กันทางความหมายค่อนข้างต่อเนื่อง
4 - 5	ดี	มีการเชื่อมโยงความ หรือการเชื่อมโยงความในประโยคแต่ละประโยคมีความสัมพันธ์กันทางความหมายอย่างต่อเนื่อง

จากนั้นผู้วิจัยจึงจะนำคะแนนของคุณครูทั้ง 3 ท่านมาจัดกลุ่มแยกประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ดี (ได้คะแนน 8 คะแนนขึ้นไป)

นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (ได้คะแนน 5 - 7 คะแนน)

นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (ได้คะแนน 4 คะแนนหรือน้อยกว่า)

1.3 ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และพิจารณาการเรียงเรียงลำดับความคิด โดยนำมาให้คะแนนใหม่ตามเกณฑ์ของผู้วิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยจะใช้กระบวนการแยกโครงสร้างข้อความตามระบบของ (เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ, 2544)

การเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว คือ จัดลำดับว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อนหลัง

การเรียงเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ คือ เขียนรายละเอียดของสถานที่ให้ตรงตามความเป็นจริงไม่ว่าจะ

การเรียงเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล คือ มีเหตุแล้วต้องมีผลตามมาหรือการกล่าวว่าผลที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุใด

1.4 การพิจารณาการเรียงเรียงลำดับความคิดกับคะแนนการเขียนเรียงความ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ว่าสองสิ่งนี้มีความสอดคล้องต่อกันหรือไม่อย่างไร กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในเกณฑ์ดีมีการเรียงเรียงความคิดที่มีเป็นระบบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้และต้องปรับปรุงจริงหรือไม่

2. การวิเคราะห์รูปแบบการเชื่อมโยงความ

ผู้วิจัยจะให้คะแนนการเชื่อมโยงความ โดยเปรียบเทียบจากการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้ววิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

2.1 การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

การอ้างอิงเป็นการเชื่อมโยงความทางความหมาย โดยการใช้รูปภาษาอื่นอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้วครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการเลี่ยงการซ้ำคำ ผู้วิจัยจะศึกษาการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง โดยพิจารณาว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงใด มีอัตราการใช้คำดังกล่าวอย่างไร แล้วเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในแต่ละรูปแบบการเรียงเรียงความคิด ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในหัวข้อต่างกันจะมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงต่างกันหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้การเปรียบเทียบเชิงสถิติจะใช้ค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ

2.2 การเชื่อมโยงความทางศัพท์

การเชื่อมโยงความทางศัพท์ คือการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของศัพท์ ผู้วิจัยจะศึกษาและเก็บการใช้การเชื่อมโยงความทางศัพท์โดยดูว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความทางศัพท์ใดปรากฏอยู่ในเรียงความและอัตราการใช้คำดังกล่าวส่งผลอย่างไรต่อการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความทางศัพท์ ในแต่ละรูปแบบการเรียบเรียงความคิด โดยดูว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในหัวข้อต่างกันจะมีการใช้การเชื่อมโยงทางศัพท์ต่างกันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบภูมิ

2.3 การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม

การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อมเป็นการแสดงความต่อเนื่องทางความหมายของข้อความที่มีความสัมพันธ์กันด้วยการใช้คำเชื่อมเชื่อมระหว่างประโยคหรือข้อความ ผู้วิจัยจะศึกษาและเก็บการใช้การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม โดยดูว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อมใดปรากฏอยู่ในเรียงความและอัตราการใช้คำดังกล่าวส่งผลอย่างไรต่อการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม ในแต่ละรูปแบบการเรียบเรียงความคิด ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบภูมิ

จากนั้นผู้วิจัยจะศึกษาการเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รูปแบบการเรียบเรียงความคิด โดยดูว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทใดใน 3 ประเภทมากที่สุด ได้แก่ การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง การเชื่อมโยงความทางศัพท์และการเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม รวมไปถึงศึกษาภาพรวมของของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โดยดูว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนั้นมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทใดมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบภูมิ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจะศึกษาความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ โดยดูว่าทั้งสองสิ่งนี้มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีการเรียบเรียงความคิดที่เป็นระบบจะมีการใช้การเชื่อมโยงความในประโยคแต่ละประโยคที่สัมพันธ์กันทางความหมายอย่างต่อเนื่องจริงหรือไม่ รวมไปถึงกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ เกณฑ์ต้องปรับปรุง

มีการเรียบเรียงความคิดที่ค่อนข้างสับสนและมีการใช้การเชื่อมโยงความในประโยคแต่ละประโยคที่สัมพันธ์กันทางความหมายน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีจริงหรือไม่

3. การวิเคราะห์ทางสถิติ

3.1 รวบรวมรูปแบบหน่วยเชื่อมโยงที่ปรากฏเฉพาะอัตราการใช้ และนับความถี่ของรูปแบบแต่ละประเภทของหน่วยเชื่อมโยง โดยดูว่าอัตราการใช้คำดังกล่าวส่งผลอย่างไรต่อการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 คำนวณค่าร้อยละของความถี่หน่วยเชื่อมโยงที่ปรากฏเฉพาะอัตราการใช้ทั้งหมด เพื่อเปรียบเทียบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทใดมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดรวมไปถึงการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนปากเกร็ด จำนวน 45 คน (รูปแบบละ 15 คน) รวม 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว
2. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่
3. การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

และผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การเรียบเรียงความคิดในการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ
 - 1.1 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว
 - 1.2 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่
 - 1.3 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
2. การเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ
 - 1.1 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว
 - 1.2 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่
 - 1.3 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
3. ความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ

การเรียบเรียงความคิดในการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้รูปแบบการเรียบเรียงความคิดในการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล มีดังต่อไปนี้

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ในการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวนั้น ผู้วิจัยได้ให้หัวข้อในการเขียนเรียงความเรื่อง วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555 และผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า คณะกรรมการทั้ง 3 ท่าน ได้ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง จำนวน 2 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 3 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด ดังนี้
 ประเด็นที่ 1 คือ นิยามของคำว่า “ ความรู้ ”
 ประเด็นที่ 2 คือ พิธีเปิดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศ
 ประเด็นที่ 3 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศช่วงบ่าย

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 2 ประเด็น และมีการเรียบเรียงความคิด ดังนี้
 ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่โรงเรียนต้องจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศ
 ประเด็นที่ 2 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศช่วงเช้า
 สาเหตุที่โรงเรียนต้องจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศ (นำมากล่าวซ้ำ)

2. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จำนวน 6 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด ดังนี้
 ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่โรงเรียนต้องจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศ
 ประเด็นที่ 2 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศช่วงเช้า
 ประเด็นที่ 3 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศช่วงบ่าย

ประเด็นที่ 2 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงเช้า
 ประเด็นที่ 3 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงบ่าย
 ประเด็นที่ 4 คือ ข้อดีของการจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 7 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด ดังนี้
 ประเด็นที่ 1 คือ พิธีเปิดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ
 ประเด็นที่ 2 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงเช้า
 ประเด็นที่ 3 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงบ่าย
 ประเด็นที่ 4 คือ ข้อดีของการจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยพบว่า การเรียบเรียงความคิดของเรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 7 คนนั้น มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว โดยเรียงลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนและตามด้วยเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายหลัง

เมื่อนำการเรียบเรียงความคิดของนักเรียนทั้ง 15 คนมาวิเคราะห์และจัดเรียงลำดับใจความสำคัญใหม่โดยยึดการเรียบเรียงความคิดของงานเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ดีและเป็นไปตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว ผู้วิจัยสามารถจัดลำดับการเรียบเรียงความคิดของใจความสำคัญหลักในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศปี 2555 ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ พิธีเปิดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ
 ประเด็นที่ 2 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงเช้า
 ประเด็นที่ 3 คือ กิจกรรมภายในงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศชวงบ่าย
 ประเด็นที่ 4 คือ ข้อดีของการจัดงานวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศ

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

ในการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่นั้น ผู้วิจัยได้ให้หัวข้อในการเขียนเรียงความเรื่อง ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ และผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า คณะกรรมการทั้ง 3 ท่านได้ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง จำนวน 3 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

2. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จำนวน 2 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 4 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

3. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 10 คน

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 6 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปที่วชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปที่วชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 7 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปที่วชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปที่วชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 8 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย

วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปที่วชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปที่วชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 9 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)
- ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปที่วชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)
- ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)
- ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)
- ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปที่วชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 10 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 5 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)
- ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปที่วชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)
- ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)
- ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปที่วชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)
- ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปที่วชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยพบว่า การเรียบเรียงความคิดของงานเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน
10 คนนั้น มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ โดยเรียงลำดับสถานที่ที่เดินทางไปเป็นอันดับ
แรกก่อนและตามด้วยสถานที่ที่เดินทางไปเป็นอันดับถัดไป จนกระทั่งถึงสถานที่ที่เดินทางไปเป็น
อันดับสุดท้าย

เมื่อนำการเรียบเรียงความคิดของนักเรียนทั้ง 15 คนมาวิเคราะห์และจัดเรียงลำดับใจความ
สำคัญใหม่โดยยึดการเรียบเรียงความคิดของงานเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ดีและเป็นไปตามรูปแบบการ
เรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ ผู้วิจัยสามารถจัดลำดับการเรียบเรียงความคิดของใจความ
สำคัญหลักในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ ได้ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 คือ การเดินทางไปค่ายทหารนาวิกโยธิน ณ สัตหีบเพื่อทำการอบรมค่าย
วิชาการ (สถานที่ที่ 1)

ประเด็นที่ 2 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมชายทะเล (สถานที่ที่ 2)

ประเด็นที่ 3 คือ การเดินทางไปชมศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล (สถานที่ที่ 3)

ประเด็นที่ 4 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมเรือหลวงจักรีนฤเบศร (สถานที่ที่ 4)

ประเด็นที่ 5 คือ การเดินทางไปเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค (สถานที่ที่ 5)

การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

ในการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลนั้น ผู้วิจัยได้ให้หัวข้อในการเขียนเรียงความเรื่อง เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันและผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า คณะกรรมการทั้ง 3 ท่านได้ให้คะแนนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง จำนวน 3 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 3 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมดิ่งาม

ประเด็นที่ 2 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

ประเด็นที่ 3 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 1 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 3 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

2. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ จำนวน 2 คน

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 3 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด ดังนี้
 ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 3 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 3 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 3 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

3. เรียงความที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 10 คน

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 2 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 2 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 2 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง
 ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 10 มีใจความสำคัญหลักอยู่ 2 ประเด็นและมีการเรียบเรียงความคิด
ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

ประเด็นที่ 2 คือ ผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบันจากการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยพบว่า การเรียบเรียงความคิดของงานเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 10 คนนั้น มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล โดยเรียงลำดับเรื่องราวที่เป็นสาเหตุขึ้นก่อนแล้วจึงตามด้วยผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้น

เมื่อนำการเรียบเรียงความคิดของนักเรียนทั้ง 15 คนมาวิเคราะห์และจัดเรียงลำดับใจความสำคัญใหม่โดยยึดการเรียบเรียงความคิดของงานเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ดีและเป็นไปตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล ผู้วิจัยสามารถจัดลำดับการเรียบเรียงความคิดของใจความสำคัญหลักในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และส่งผลกระทบอย่างไรต่อสังคมในปัจจุบัน ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คือ สาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง (เหตุ)

ประเด็นที่ 2 คือ และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบอย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน (ผล)

การวิเคราะห์และการเปรียบเทียบข้อมูลการลำดับความคิด

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาข้อมูลการลำดับความคิดทุกกลุ่มคะแนนแล้วพบว่า ข้อมูลการลำดับความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง น่าจะสะท้อนปัญหาความบกพร่องทางด้านการลำดับความคิดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี

ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลการเรียบเรียงลำดับความคิดของกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ใหม่ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนของผู้วิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างและปัญหาของการเรียบเรียงลำดับความคิดของทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเรียงเรียงลำดับความคิดดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง มีการลำดับความคิดไม่วกวนและไม่ก้าวกระโดดเท่ากับ 2 คะแนน

กลุ่ม B หมายถึง มีการลำดับความคิดวกวนและก้าวกระโดดเป็นบางส่วน แยกเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม B1** หมายถึง มีการลำดับความคิดวกวนหรือก้าวกระโดด คิดเป็นจำนวนครั้งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด (ของผู้เขียนเอง) เท่ากับ 1.5 คะแนน

- **กลุ่ม B2** หมายถึง มีการลำดับความคิดวกวนหรือก้าวกระโดด คิดเป็นจำนวนครั้งเท่ากับครึ่งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด (ของผู้เขียนเอง) เท่ากับ 1 คะแนน

- **กลุ่ม B3** หมายถึง การลำดับความคิดวกวนหรือก้าวกระโดด คิดเป็นจำนวนครั้งมากกว่าครึ่งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด (ของผู้เขียนเอง) เท่ากับ 0.5 คะแนน

กลุ่ม C หมายถึง ไม่มีการลำดับความคิดหรือมีการลำดับความคิดวกวนก้าวกระโดดทั้งหมดเท่ากับ 0 คะแนน

และเพื่อให้เห็นลักษณะของการเรียงเรียงความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คะแนนและการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	ลำดับใจความสำคัญ	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1 → 3 *	1
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	0
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2 → 3 *	0.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	(2,3) → 4 *	1.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	(2,3) → 4 *	1.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	(2,3) → 4 *	1.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	1 → (2,3) → 4 *	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	(2,3) → 4 *	1.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1 → 2 → 3 → 4	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1 → 2 → 3 → 4	2

ที่มา: จากการวิจัย

ส่วนประเด็นที่นอกเหนือจากการจัดลำดับการเรียงเรียงความคิดของใจความสำคัญหลัก ผู้วิจัยจะขอใส่เครื่องหมาย (*) กำกับไว้

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียงเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1) มีการเรียงเรียงลำดับความคิดที่ก้าวกระโดดจำนวนครั้งเท่ากับครั้งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด และมีประเด็นหลักไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดถือตามกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียงเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดี และนอกจากนี้ยังมีการออกนอกประเด็น

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2) ไม่มีการจัดเรียงเรียงลำดับความคิดเกิดขึ้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเขียนมาเพียงหนึ่งประเด็น อีกทั้งยังมีการเขียนนอกประเด็น

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ 4 คน มีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ก้าวกระโดดจำนวนครั้งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด มีเพียง 1 คนที่ถูกต้องชัดเจน แต่ก็มีกรอกนอกประเด็น และอีก 1 คน มีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ก้าวกระโดดจำนวนครั้งมากกว่าครึ่งหนึ่งของใจความสำคัญหลักทั้งหมด และส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างนี้มีความคล้ายคลึงกันคือ นำใจความสำคัญหลักประเด็นที่ 2 และ 3 มารวมเข้าด้วยกันโดยการยกตัวอย่าง ซึ่งขาดการบรรยายเรื่องให้ละเอียด แต่สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตพบอีกหนึ่งอย่าง ซึ่งเหมือนกันกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง คือ มีการนอกประเด็น

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดีนั้น มีใจความสำคัญหลักครบถ้วน ไม่มีการก้าวกระโดดของการลำดับความคิด ไม่มีการนอกประเด็น รวมไปถึงมีการจัดเรียงเรียงความคิดที่เป็นระบบกล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงประเด็น จากประเด็นที่ 1 ไปยังประเด็นที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ความสามารถของ กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น ครบถ้วน	การเรียบเรียงลำดับความคิด					ไม่นอก ประเด็น
		ชัดเจน ถูกต้อง	ถูก มากกว่า ครึ่งหนึ่ง	ถูกเท่ากับ ครึ่งหนึ่ง	ถูกน้อย กว่า ครึ่งหนึ่ง	ไม่มีการ เรียบ เรียงลำดับ ความคิด	
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 1)	x			✓			x
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 2)	x				✓		✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	x				✓		✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	x		✓				✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	x		✓				✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	x		✓				✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	✓	✓					✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	x		✓				✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	✓	✓					✓

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเรียบเรียงลำดับความคิด ถึงแม้บางส่วนจะมีการเรียบเรียงลำดับความคิดแบบก้าวกระโดดก็ตาม มีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง 1 คน ที่ไม่มีการเรียบเรียงลำดับความคิด

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีการออกนอกประเด็นและมีประเด็นไม่ครบถ้วน เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้บางส่วน ถึงแม้จะไม่มีออกนอกประเด็นแต่ก็ยังมีประเด็นที่ไม่ครบถ้วนเช่นเดียวกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี จะสังเกตเห็นว่ามีประเด็นที่ครบถ้วน มีการเรียบเรียงความคิดที่ดี ไม่ออกนอกประเด็นหรือสร้างประเด็นใหม่ที่ไม่สอดคล้องกัน

ตารางที่ 3 คะแนนและการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	ลำดับใจความสำคัญ	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1 → 4 → 5 → 3	0.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1 → 5 → 3 → 4	0
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2 → 4 → 3 → 5	0
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1 → 2 → 4 → 5	1.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	1 → 3 → 4 → 5	1.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	1 → 2 → 3 → 4 → 5	2

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง มีการจัดเรียบเรียงลำดับความคิดแบบก้าวกระโดด กล่าวคือ ไม่คำนึงถึงสถานที่ที่ใดเป็นอันดับแรกและสถานที่ใดเป็นอันดับถัดไป ประกอบกับเรียงความดังกล่าวมีประเด็นที่ไม่ครบถ้วน และไม่มีการกล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ได้ไปมา

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1, 2) มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง คือ มีการเรียงลำดับสถานที่ที่ไปก่อนไปหลัง ถึงแม้จะมีบางส่วนที่มีการก้าวกระโดดของความคิดก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างนี้ขาดไปนั่นคือ ไม่กล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งทำให้ประเด็นขาดหายไป

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน 10 คนนั้นจากตารางพบว่า มีความเหมือนกันในเรื่องของใจความสำคัญหลัก ไม่มีการก้าวกระโดดและไม่มีการนอกประเด็นรวมไปถึงมีการจัดเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบกล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงประเด็น จากประเด็นที่ 1 ไปยังประเด็นที่ 2, 3, 4 และ 5 นั่นเอง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

ความสามารถของ กลุ่มตัวอย่าง	ประเด็น ครบถ้วน	การเรียบเรียงลำดับ ความคิด					ไม่นอก ประเด็น
		ชัดเจน ถูกต้อง	ถูก มากกว่า ครั้งหนึ่ง	ถูกต้องกับ ครั้งหนึ่ง	ถูกน้อย กว่า ครั้งหนึ่ง	ไม่มีการ เรียบ เรียงลำดับ ความคิด	
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 1)	×				✓	✓	
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 2)	×					✓	
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 3)	×					✓	
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	×		✓			✓	
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	×		✓			✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	✓	✓				✓	
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	✓	✓				✓	

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าการเรียบเรียงความคิดมีผลต่อการเขียนเรียงความ สังเกตได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการเรียบเรียงความคิดที่ไม่ชัดเจนเท่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี รวมไปถึงมีประเด็นที่ไม่ครบถ้วน

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ก็มีประเด็นที่ไม่ครบถ้วนเช่นเดียวกัน แต่มีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ชัดเจนกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี จะสังเกตเห็นว่ามีประเด็นที่ครบถ้วน มีการเรียบเรียงความคิดที่ดี ไม่ออกนอกประเด็นหรือสร้างประเด็นใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อ

ตารางที่ 5 คะแนนการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	ลำดับใจความสำคัญ	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	ประเด็นใหม่ \rightarrow 1 \rightarrow 2 เหตุ เหตุ ผล	1.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1 เหตุ	0
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	1 เหตุ	0
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1 \rightarrow 2 \rightarrow 1 เหตุ ผล เหตุ (ซ้ำ)	1.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	1 \rightarrow 2 \rightarrow 1 เหตุ ผล เหตุ (ซ้ำ)	1.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	1 \rightarrow 2 เหตุ ผล	2

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 5 ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1) มีการจัดเรียบเรียงลำดับความคิด แต่สิ่งหนึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นก็คือ กลุ่มตัวอย่างมีการเพิ่มประเด็นที่เป็นสาเหตุขึ้นมาใหม่ แต่กลับไม่มีผลลัพธ์มารองรับ จึงสะท้อนให้เห็นว่าการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผลนั้น จะต้องมีส่วนความคู่กับผลลัพธ์

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2 และ 3) มีความเหมือนกันคือ กล่าวถึงแต่ประเด็นที่เป็นสาเหตุแต่ไม่กล่าวถึงประเด็นที่เป็นผลลัพธ์

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้จำนวน 2 คนนั้นมีความเหมือนกันคือ มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล กล่าวคือมีประเด็นครบถ้วนไม่สร้างประเด็นใหม่ ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง เพียงแต่กลุ่มตัวอย่งนี้มีการเรียบเรียงความคิดที่ วกวน ซ้ำเติม นั่นคือมีการบรรยายถึงสาเหตุไปยังผลลัพธ์แล้วตามด้วยสาเหตุเช่นเดิม อีกทั้งยังไม่มีการกลับมาเขียนผลลัพธ์ ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นได้อย่างชัดเจนว่าสาเหตุจะต้องคู่กับผลลัพธ์เสมอ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน 10 คนนั้นจากตารางพบว่า มีความเหมือนกันในเรื่องของใจความสำคัญหลัก ไม่มีการก้าวกระโดดและไม่มีการนอกประเด็นรวมไปถึงมีการจัดเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบกล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงประเด็น จากประเด็นที่ 1 คือสาเหตุไปยังประเด็นที่ 2 ที่เป็นผลลัพธ์นั่นเอง

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

ความสามารถของกลุ่ม ตัวอย่าง	ประเด็น ครบถ้วน	การเรียบเรียงลำดับ ความคิด					ไม่ออก ประเด็น
		ชัดเจน ถูกต้อง	ถูก มากกว่า ครั้งหนึ่ง	ถูก เท่ากับ ครั้งหนึ่ง	ถูกน้อย กว่า ครั้งหนึ่ง	ไม่มีการ เรียบ เรียงลำดับ ความคิด	
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	✓	✓					✗
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	✗					✓	✓
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	✗					✓	✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	✓		✓				✓
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	✓		✓				✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	✓	✓					✓
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	✓	✓					✓

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าการเรียบเรียงลำดับความคิดมีผลต่อการเขียนเรียงความ ซึ่งก็สอดคล้องกับรูปแบบการเรียบเรียงลำดับความคิดทั้งสองแบบที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และจากตารางจะสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง 2 คนไม่มีการเรียบเรียงลำดับ

ความคิด เพราะเขียนเพียงสาเหตุแต่ไม่เขียนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ทั้งที่สาเหตุจะต้องมากำกับผลลัพธ์เสมอขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ นอกจากนี้ยังมี 1 คนที่สร้างประเด็นขึ้นมาใหม่อีกด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีการเรียบเรียงลำดับความคิด แต่ไม่ชัดเจนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ มีการเรียบเรียงลำดับความคิดไม่ถูกต้องทั้งหมด ถึงแม้จะถูกมากกว่าครั้งหนึ่งก็ตาม อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังได้วกกลับมาเขียนถึงสาเหตุอีกกรอบหนึ่ง ไม่จึงส่งผลทำให้เรียงความไม่ถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี จะสังเกตเห็นว่ามีประเด็นที่ครบถ้วน มีการเรียบเรียงความคิดที่ดี ไม่ออกนอกประเด็นหรือสร้างประเด็นใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อและมีการวางรูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ถูกต้องที่ส่งผลให้เรียงความถูกจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

ดังนั้นจากตาราง ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าการเรียบเรียงความคิดและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดมีผลต่อการเขียนเรียงความ

จากการศึกษา รูปแบบการเรียบเรียงลำดับความคิดทั้ง 3 รูปแบบในข้างต้นที่กล่าวมาแล้วนั้น สะท้อนให้เห็นปัญหาสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การเรียบเรียงลำดับความคิดส่งผลต่อการเขียนเรียงความ เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงบางส่วนไม่มีการเรียบเรียงลำดับความคิด เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2 หัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555) ไม่มีการจัดเรียบเรียงลำดับความคิดเกิดขึ้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเขียนมาเพียงหนึ่งประเด็น และถึงแม้บางส่วนจะมีการเรียบเรียงลำดับความคิด แต่ก็ไม่ได้ถูกต้องทั้งหมด เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1, 2, 3 หัวข้อ ถ่ายทัศนศึกษา ณ สัตหีบ) มีการจัดเรียบเรียงลำดับแบบก้าวกระโดด โดยไม่คำนึงถึงสถานที่ว่าไปสถานที่ใดเป็นอันดับแรกและสถานที่ใดเป็นอันดับถัดไป นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ก็มีความแตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ บางส่วนมีการเรียบเรียงลำดับความคิดแต่ก็ยังไม่ถูกต้องทั้งหมด ถึงแม้ว่าจะถูกมากกว่าครั้งหนึ่งก็ตาม เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (จำนวน 2 คน หัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน) มีประเด็นครบถ้วนแต่กลุ่มตัวอย่างนี้มีการเรียบเรียงความคิดที่วกวน ซ้ำเดิม นั่นคือมีการบรรยายถึงสาเหตุไปยังผลลัพธ์แล้วตามด้วยสาเหตุเช่นเดิม อีกทั้งยังไม่มี

การกลับมาเขียนผลลัพธ์ ด้วยสาเหตุที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า การเรียบเรียงลำดับความคิดส่งผลต่อการเขียนเรียงความ

2. ประเด็นใจความสำคัญก็อาจส่งผลต่อการเขียนเรียงความเช่นเดียวกัน หากสังเกตจะพบว่าบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้มีการเรียบเรียงลำดับความคิดดี แต่มีประเด็นไม่ครบถ้วน ก็อาจส่งผลทำให้งานเขียนไม่ถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ดี เช่น กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ (หัวข้อ ค่ายทัศนศึกษา ณ สัตหีบ) ก็มีประเด็นที่ไม่ครบถ้วน แต่มีการเรียบเรียงลำดับความคิดดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเนื้อหาสาระยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เพียงพอสำหรับตัวผู้อ่านก็เป็นได้ อีกทั้งการมีประเด็นไม่ครบถ้วนก็เกิดกับกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง และเกณฑ์พอใช้

3. การเขียนนอกประเด็นก็อาจส่งผลต่อการเขียนเรียงความ เนื่องจากการเขียนนอกประเด็นก็เกิดกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงและเกณฑ์พอใช้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีไม่มีการนอกประเด็น

การเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ

การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

การอ้างอิงเป็นการเชื่อมโยงความทางความหมาย โดยการใช้รูปภาษาอื่นอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเลี่ยงการซ้ำคำ ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบว่า การอ้างอิงที่พบมี 3 ประเภท คือ การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ การอ้างอิงเชิงบ่งชี้การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ

1. การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ (Pronominals) รูปภาษาที่ใช้ในการอ้างอิง ได้แก่คำสรรพนาม และคำที่ใช้เหมือนคำสรรพนาม (PRO form) ดังตัวอย่าง

“นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญของวันวิชาการอย่างมาก เพราะเป็นวันที่นักเรียนจะได้แสดงผลงานที่ตนเองได้ตั้งใจทำ” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“โรงเรียนได้มีแขกพิเศษมาร่วมงาน คือ คณะครูและนักเรียนจากประเทศจีน พวกเขาได้นำเอาการแสดงมาแสดงให้ดูด้วย” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“พวกเราช่วยกันทำกิจกรรมกันอย่างสนุกสนาน แทบจะไม่มีใครบ่นว่าเหนื่อยเลย” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“พวกครูฝึกเรียกกิจกรรมนี้ว่า กีฬาทหารเรือ” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“การที่พวกเขาเหล่านั้น ปล่อยกและใจไปกับสิ่งเร้าเข้ายวนใจ ซึ่งสิ่งนั้นก็คือ กีเลส” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

“เพราะเราได้รับวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามา ทำให้วัฒนธรรมไทยแบบเดิมๆหายไป” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

1.2 การอ้างอิงเชิงบ่งชี้ (Demonstrative Reference) การอ้างอิงประเภทนี้จะเป็นการตีความคำประเภทบ่งชี้ ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า ดังตัวอย่าง

“ผมชอบโครงการที่เกี่ยวกับดาราศาสตร์ เพราะโครงการเรื่องนี้ฝึกให้นักเรียน เป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รู้จักค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่อยู่รอบๆตัวเราได้เป็นอย่างดี” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถของตนเอง โดยในวันนี้ จะมีการจัดกิจกรรมขึ้นอย่างต่อเนื่อง” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“พวกเราได้ไปค่ายวิชาการทัศนศึกษา ที่ศูนย์นาวิกโยธิน อำเภอสัตหีบ ค่ายแห่งนี้เป็นค่ายที่สบายที่สุดเท่าที่เคยไปมา (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เราได้ไปดูเรือหลวงจักรีนฤเบศร เรือนี้มีขนาดใหญ่่มาก” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“การปล่อยตัวปล่อยใจให้ไปยึดติดอยู่กับสิ่งเร้าเข้ายวนใจที่เข้ามากระทบอยู่ตลอดเวลา ยากที่จะฝันหรือบังคับใจตนเองให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมได้ สิ่งนี้เรียกว่ากีเลส” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ในปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมการทำผิด แต่กฎหมายเหล่านี้ไม่ได้ทำให้คนในปัจจุบันเกรงกลัว” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

3. การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Reference) การอ้างอิงประเภทนี้จะเป็นการอ้างอิงถึงสิ่งหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบกับกัน ดังตัวอย่าง

“วันปากเกร็ดนิทรรศน์ เป็นวันที่ทั้งมีความสุข สนุกและยังเป็นเหมือนการระเบิดความรู้ และรับประสบการณ์ใหม่ๆ” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“พวกเราไปเล่นน้ำทะเล น้ำทะเลที่นี่สวยมาก ใสเหมือนกระจก” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“การที่มีเขาล้อมรอบเหมือนรูปเกือกม้า และมีน้ำทะเลอยู่ตรงกลาง จึงทำให้เหมือนบัลลังก์ที่ส่องแต่ประทับ” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“โลกไซเบอร์เน็ตเวิร์ค ในปัจจุบันเปรียบเสมือนปัจจัยที่ 5” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“สังคมในยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก ไม่เหมือนในยุคอดีต” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 7 สรุปลักษณะการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	การอ้างอิง ที่จำแนก ตามบุรุษ	การอ้างอิงเชิง บ่งชี้	การอ้างอิงเชิง เปรียบเทียบ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1	3	-	4
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	1	-	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1	5	-	6
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	1	9	-	10
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	1	4	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	1	5	-	6
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	2	8	-	10
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	1	7	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	6	14	-	20
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	11	-	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	3	12	1	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	10	-	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	4	12	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	5	13	-	18
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	4	14	-	18
รวม	39	128	1	168

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 7 อัตราการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างในหัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555 (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงแบบการอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษและที่ใช้น้อยที่สุดคือการใช้การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ

ตารางที่ 8 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	การอ้างอิง ที่จำแนก ตามบุรุษ	การอ้างอิงเชิง บ่งชี้	การอ้างอิงเชิง เปรียบเทียบ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	4	18	-	22
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	16	-	18
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	5	22	-	27
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	6	-	8
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	7	1	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	2	13	1	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	11	3	18
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	2	9	2	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	2	10	-	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	4	10	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	5	9	2	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	11	1	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	4	12	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	4	11	4	19
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	3	9	-	12
รวม	50	174	14	238

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 8 อัตราการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องสถานที่) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงแบบการอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษและที่ใช้น้อยที่สุดคือการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ

ตารางที่ 9 สรุปลักษณะการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	การอ้างอิง ที่จำแนก ตามบุรุษ	การอ้างอิงเชิง บ่งชี้	การอ้างอิงเชิง เปรียบเทียบ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1	3	-	4
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1	5	-	6
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2	5	-	7
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	3	6	-	9
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	7	1	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	4	16	-	20
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	8	1	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	6	8	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	8	1	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	5	9	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	7	11	1	19
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	6	10	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	5	16	1	22
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	7	9	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	4	10	-	14
รวม	62	131	5	198

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 9 อัตรากาการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง ในหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงแบบการอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษและที่ใช้น้อยที่สุดคือการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

การเชื่อมโยงความ ประเภทอ้างอิง	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบลำดับ เหตุผล
1. การอ้างอิงที่จำแนก ตามบุรุษ	23.21	21.01	31.31
2. การอ้างอิงเชิงบ่งชี้	76.19	73.11	66.16
3. การอ้างอิงเชิง เปรียบเทียบ	0.60	5.88	2.53

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 1 เปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 10 และแผนภูมิภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่และลำดับเหตุผล มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาคือ การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ และการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบเป็นลำดับสุดท้าย

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด อาจเป็นเพราะการอ้างอิงประเภทนี้เป็นการตีความคำประเทอบ่งชี้ที่ต้องขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ข้างหน้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ต้องเลือกใช้การอ้างอิงประเภทนี้ เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้หลากหลายกว่า ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ สิ่งของต่างๆ เป็นต้น

ในส่วนของการอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษที่มีการใช้รองลงมานั้น อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการกล่าวถึงบุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อ้างอิงดังกล่าว แต่หากจะให้มึจำนวนที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับการใช้การอ้างอิงเชิงบ่งชี้ก็คงเป็นการยาก เนื่องจากการอ้างอิงเชิงบ่งชี้สามารถอ้างอิงได้หลากหลายกว่า ไม่ว่าจะเป็นสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ

การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้น้อยที่สุด อาจเป็นไปได้ว่า การอ้างอิงประเภทนี้ผู้เขียนต้องมีการใช้จินตนาการเข้ามาาร่วมด้วย เนื่องจากการเปรียบเทียบนั้นต้องใช้ภาษาในการบรรยายให้เห็นถึงลักษณะของสิ่งที่จะเปรียบเทียบถึง เช่น รูปพรรณ ความคล้าย ความแตกต่าง จำนวนหรือแม้แต่การบอกคุณสมบัตินี้ จึงเป็นการยากสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ยังเป็นนักเรียนเนื่องจากประสบการณ์ในการเขียนยังมีน้อยนั่นเอง

การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์

การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์คือการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของคำศัพท์ที่ผู้วิจัยพบว่ามึ 4 ประเภท คือ การซ้ำคำหรือกลุ่มคำ การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน การใช้คำตรงข้ามและคำบอกลำดับ

1. การซ้ำคำหรือกลุ่มคำ หมายถึง การใช้คำศัพท์ซ้ำ มี 2 ลักษณะ คือ การซ้ำทั้งหมด (Complete Repetition) และการซ้ำบางส่วน (Partial Repetition) การซ้ำทั้งหมดเป็นการใช้หน่วยภาษาเดิมที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด โดยไม่มีการเปลี่ยนรูป ในขณะที่การซ้ำบางส่วนจะเป็นการนำภาษาเดิมบางส่วนมาใช้ (Holiday and Hasan, 1976) ดังตัวอย่าง

“ฝันของฉันทลาย เมื่อคุณครูท่านหนึ่งถือไม้เรียวมาไล่ คุณครูให้พวกนักเรียนไปนั่งกลางสนาม หน้าเสาธง ฟังการเปิดงานตอนเช้า ซึ่งผมเบื่อมาก เพราะน่าเบื่อและยึดเยื้อ” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“นักเรียนจัดโครงการไม่ซ้ำแบบกันเลย เช่น โครงการเรื่อง สุนทรคติศาสตร์ต่างๆทั่วโลก โครงการที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์สิ่งของ เช่น การประดิษฐ์กำไลข้อมือ การประดิษฐ์ของเหลือใช้” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“ทัศนศึกษาครั้งนี้โรงเรียนปากเกร็ดได้จัดให้มีการไปทัศนศึกษายังจังหวัด ชลบุรี อำเภอ สัตหีบ” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เราได้เริ่มต้นทำกิจกรรม กิจกรรมต้องใช้ความกล้าแสดงออกอย่างมาก และก่อนที่จะจบกิจกรรมนั้น พี่ทหารได้ส่งเสริมการปรองดองรักใคร่สามัคคีในหมู่คณะเพื่อน” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“กิเลสคือ สิ่งทีเกาะกุมจิตใจของเรา ทำให้จิตใจเรามัวหมองหม่นเศร้าเป็นทุกข์อยู่ไม่สร้างหาย มีความอยากมี อยากเป็น อยากได้เรื่อยไป โดยที่ไม่มีวันสิ้นสุด” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ทำไมคนเราต้องถูกปลูกฝังศีลธรรมมาตั้งแต่เด็กๆ ถ้าไม่มีศีลธรรมสังคมจะเป็นอย่างไร คำตอบคือ พฤติกรรมของมนุษย์จะแย่ และแย่จนหน้าตกใจ” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

2. การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน (Synonym or near synonym) เป็นการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

“โครงการเศรษฐกิจพอเพียง อันเป็นแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือในหลวงของเรา ท่านสอนให้เรารู้จักพอเพียง” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“ท่านนายกเทศมนตรี มาทำพิธีเปิดงานในครั้งนี้ มีการโชว์การแสดงของนักเรียน เรียกได้ว่าสะกดสายตาไว้ที่เวทีการแสดงเพียงจุดเดียว” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“ตอนที่รถจอดเราต้องรีบไปเข้าห้องน้ำ เพราะห้องน้ำมีคนเข้ากันเยอะแยะมากมาย” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ของกินเป็นไปอย่างเรียบง่าย เป็นอาหารใส่ถาดหลุม ทำโดยเหล่าพี่ๆทหารที่รับหน้าที่เป็นคนครัว” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“การที่เราละเลยกับการทำผิดศีลธรรม จะทำให้สังคมไม่สงบ เกิดการโกง การคอร์รัปชัน ซึ่งปัจจุบันเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมไทย (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“นักเรียนหญิงไม่รักนวลสงวนตัว ไม่มีการยับยั้งชั่งใจ ทำให้เกิดปัญหาท้องโดยไม่พร้อม ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

3. การใช้คำตรงข้าม (Antonym) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ที่แย้งของข้อความ โดยใช้คำศัพท์ที่ให้ความหมายตรงกันข้าม ดังตัวอย่าง

“บรรยากาศในโรงเรียนคึกคักมาก ไม่ว่าจะป็นรุ่นพี่รุ่นน้องต่างก็จัดเตรียมซุ้มของตนเองอย่างขะมักเขม้น (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“จากนั้นเราก็เดินไปยังซุ้มต่างๆ เพื่อชมบรรยากาศโดยรอบ และก็กลับมายังซุ้มของตัวเอง (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“มีการเปิดเพลงให้นักเรียนผ่อนคลาย บางคนก็ถูกขึ้นมาเต้น แต่บางคนก็นั่งๆ อยู่เฉย” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เนื่องจากความเหนื่อยล้าทำให้บางคนถึงกลับหมดแรง แต่บางคนก็ยังคงสู้จนกระทั่งรถก็มาจอดที่หน้าประตูโรงเรียน” (เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“คนส่วนมากไม่สนใจพระพุทธศาสนา หรือไม่ก็มีความเชื่อแบบผิดๆ เช่น เชื่อเครื่องรางของขลัง แต่ไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ส่วนใหญ่จะนำเสนอข่าวที่เป็นแต่ทางลบ ไม่ค่อยจะนำเสนอข่าวที่เป็นเชิงบวก” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

4. คำบอกลำดับกลุ่ม เป็นการใช้คำเพื่อแสดงลำดับหรือความเป็นกลุ่มเดียวกัน เช่น คำว่า “ลำดับแรก “ ลำดับสุดท้าย” “ลำดับต่อมา” “สถานที่แรก” “สถานที่ต่อมา” “สถานที่สุดท้าย” “เหตุผลอย่างแรก” เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างบางคนมีการใช้คำบอกลำดับกลุ่มที่ปรากฏเฉพาะลำดับแรกและลำดับสุดท้ายเท่านั้น โดยไม่ปรากฏลำดับที่อยู่ต่อจากลำดับแรกและลำดับที่อยู่ก่อนลำดับสุดท้าย ดังตัวอย่าง

“ลำดับแรกเป็นการเปิดพิธี ซึ่งประธานในพิธี คือ ท่านนายกเทศมนตรี” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนครศปี 2555)

“ลำดับต่อมาเป็นการแสดงของนักเรียนโรงเรียนปากเกร็ด ซึ่งเป็นการแสดงแบบไทยๆ” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนครศปี 2555)

“สถานที่แรกของพวกเขาที่คือ ค่ายทหารนาวิกโยธิน” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“และสถานที่สุดท้ายของการไปทัศนศึกษาครั้งนี้ ก็คือ ตลาดน้ำ 4 ภาค ซึ่งเต็มไปด้วยของกินเยอะแยะมากมาย” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ประเด็นที่หนึ่ง คงไม่พ้น ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่ในตัวของคนทุกคน บางคนมีมากบางคนมีน้อย” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“เหตุผลแรกมนุษย์ไม่เกรงกลัวต่อ บาป ทำให้ไม่เกรงกลัวต่อผลที่จะตามมา” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 11 สรุปอัตราการใช้จ่ายการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	การซ้ำคำ	การใช้คำที่มี ความหมาย เดียวกัน	การใช้คำ ตรงข้าม	การใช้คำบอก ลำดับกลุ่ม	รวม
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 1)	20	6	2	-	28
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 2)	11	-	-	-	11
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	7	2	1	-	10
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	5	4	3	1	13
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	8	1	1	-	10
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	10	1	1	-	12
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	9	3	1	-	13
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	8	4	2	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	4	1	1	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	5	1	2	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	5	1	1	1	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	6	2	1	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	5	2	1	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	5	1	2	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	6	1	1	-	8
รวม	114	30	20	2	166

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 11 อัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างในหัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555 (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์แบบซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน การใช้คำตรงกันข้ามและที่ใช้บ่อยที่สุดคือคำบอกลำดับกลุ่ม

ตารางที่ 12 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	การซ้ำคำ	การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน	การใช้คำตรงข้าม	การใช้คำบอกลำดับกลุ่ม	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	12	2	2	-	16
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	13	1	1	-	15
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	9	-	-	-	9
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	3	1	-	-	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	1	-	-	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	5	2	1	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	5	2	3	2	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	1	1	2	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	2	1	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	5	1	2	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	4	1	-	1	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	5	1	1	-	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	5	1	1	1	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	2	1	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	5	1	1	-	7
รวม	87	19	15	6	127

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 12 อัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างหัวข้อ ค่ายวิชาการที่สนศึกษา ณ สัตหีบ (รูปแบบความคิดแบบลำดับสถานที่) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์แบบซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน การใช้คำตรงกันข้ามและที่ใช้้น้อยที่สุดคือคำบอกลำดับกลุ่ม

ตารางที่ 13 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	การซ้ำคำ	การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน	การใช้คำตรงข้าม	การใช้คำบอกลำดับกลุ่ม	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	8	1	-	-	9
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	9	1	-	-	10
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	10	1	-	-	11
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	8	1	-	-	9
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	8	2	-	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	6	1	2	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	7	2	1	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	7	2	1	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	3	2	1	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	7	2	1	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	6	1	1	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	5	1	1	-	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	6	2	1	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	6	3	1	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	7	2	2	1	12
รวม	105	25	13	2	145

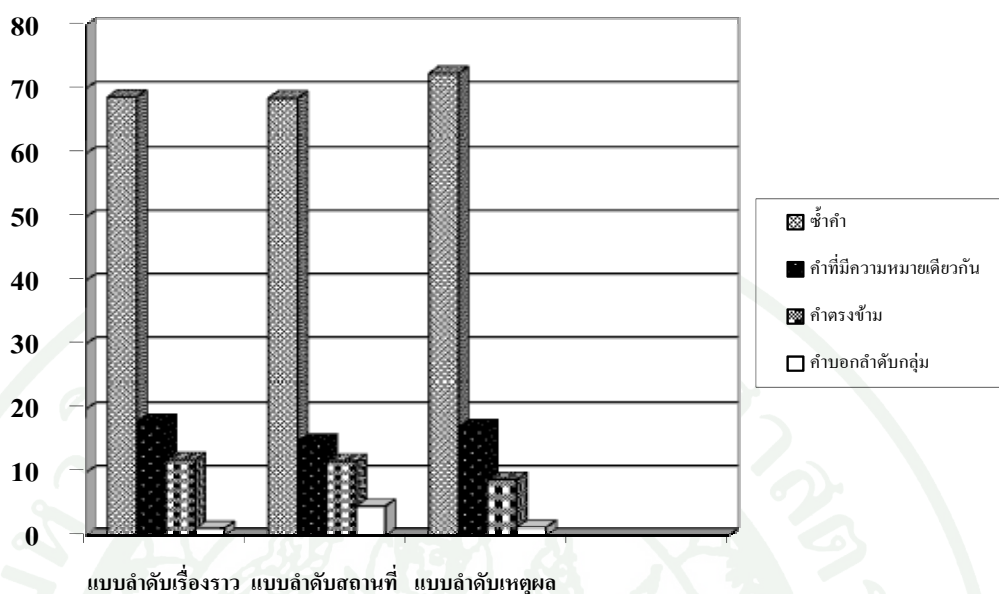
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 13 อัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างในหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน(รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์แบบซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน การใช้คำตรงกันข้ามและที่ใช้บ่อยที่สุดคือคำบอกลำดับกลุ่ม

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์

การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
1. การซ้ำคำ	68.67	68.50	72.41
2. การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน	18.07	14.96	17.24
3. การใช้คำตรงข้าม	12.04	11.81	8.96
4. การใช้คำบอกลำดับกลุ่ม	1.20	4.72	1.37

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 14 และภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่และลำดับเหตุผล มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ประเภทซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาคือประเภทคำที่มีความหมายเดียวกัน คำตรงข้ามและคำบอกลำดับกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ประเภทซ้ำคำมากที่สุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ประสบการณ์ในการเขียนยังน้อยจึงเลือกที่จะใช้คำประเภทนี้มากกว่าที่จะเลือกใช้คำประเภทอื่นๆ เนื่องจากง่ายต่อการนึกคำมาเขียนและไม่ต้องเลือกสรรคำให้ยุ่งยาก

ในส่วน of คำที่มีความหมายเดียวกัน และคำตรงข้ามที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้รองลงมา อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ตามความคุ้นชินของตัวเอง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างอาจมีความรู้ในเรื่องของคำที่มีความหมายเดียวกันมากกว่าคำตรงข้าม เพราะหากดูไปถึงการจัดการเรียนการสอนจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการเรียนในเรื่องของคำไวพจน์ที่อยู่ในหลักภาษารวมไปถึงสอดแทรกอยู่

ในวรรณคดีไทยทุกระดับชั้นและมีอยู่จำนวนมาก หากเปรียบเทียบกับคำตรงข้าม เพราะถึงแม้กลุ่มตัวอย่างจะได้เรียนคำตรงข้ามในหลักภาษา รวมไปถึงสอศแทรกอยู่ในวรรณคดี แต่ก็มีจำนวนที่ไม่มากนัก หากเปรียบเทียบกับคำที่มีความหมายเดียวกัน นอกจากนี้การใช้คำที่มีความหมายเดียวกันยังเกิดขึ้นบ่อยในบริบทของสถานการณ์ภายนอก เช่น สื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ก็มีการใช้คำประเภทนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของระดับภาษา ยกตัวอย่าง การท้อหรือการตั้งครรภ์ กินหรือรับประทาน เป็นต้น

คำบอกลำดับกลุ่ม จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้น้อยที่สุด อาจเป็นไปได้รูปแบบที่ใช้เขียนนั้นเป็นเรียงความกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการเขียนแบบบรรยายหรืออธิบายเล่าเรื่องไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่มีการขีดขอบเขตของเรื่องจึงทำให้พบคำบอกลำดับกลุ่มในจำนวนที่น้อย

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม

การเชื่อมโยงความโดยคำเชื่อม เป็นการแสดงความต่อเนื่องทางความหมายของข้อความที่มีความสัมพันธ์กันด้วยการใช้คำเชื่อมเชื่อมระหว่างประโยคหรือข้อความ คำเชื่อมที่พบในการเขียนเรียงความมีด้วยกัน 6 ประเภท คือ คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล , คำเชื่อมแสดงการเลือก , คำเชื่อมแสดงความตรงข้าม , คำเชื่อมแสดงเหตุผล , คำเชื่อมแสดงเงื่อนไขและคำเชื่อมแสดงเวลาหรือลำดับเหตุการณ์

1. คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล (Additive) เป็นการ ใช้คำแสดงการเพิ่มข้อมูลเข้าไปจากสิ่งที่มียู่แต่เดิม ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยพบการใช้คำเชื่อม “และ” “นอกจากนั้น” “นอกจากนี้” “รวมทั้ง” “รวมถึง” “พร้อมทั้ง” “พร้อมกัน” ดังตัวอย่าง

“ในพิธีเปิดนั้นได้มีการแสดงเปิดงานของนักเรียนและยังมีการโชว์การใช้กระบี่กระบอง” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“นักเรียนได้จัดทำโครงการต่างๆ อาทิ โครงการด้านการประดิษฐ์ โครงงานด้านวิทยาศาสตร์ โครงการจิตอาสา รวมถึงการจำหน่ายสินค้า” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“หน้าเสาธงมีประธานกล่าวเปิดงาน พร้อมทั้งคุณครูคนจีนที่พูดเป็นภาษาจีนให้นักเรียนฟัง” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“บรรยากาศตอนนี้เพื่อนๆทุกคน รวมทั้งข้าพเจ้าได้ทำกิจกรรมกันบนรถทัวร์”
(เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เราได้ไปค่ายทหาร เดินเล่นดูชายหาด นอกจากนั้นยังได้ร่วมทำกิจกรรมอีกมากมาย”
(เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เมื่อเราเล่นน้ำเสร็จ เราก็ไปล้างตัวพร้อมกับเปลี่ยนชุด”(เรียงความในหัวข้อ ค่าวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“พ่อแม่ก็ต้องรีบออกจากบ้านแต่เช้า เพื่อไปทำงาน ทำให้ไม่มีเวลาอบรมลูกหลาน นอกจากนี้การใช้จ่ายเงินในปัจจุบันถือเป็นการใช้จ่ายเกินความจำเป็น”(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 15 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่ม
ข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	และ	นอกจาก นั้น	นอกจาก นี้	รวม ทั้ง	รวม ถึง	พร้อม ทั้ง	พร้อม กับ	รวม
เกณฑ์ต้อง								
ปรับปรุง (คนที่ 1)	5	-	-	-	-	1	-	6
เกณฑ์ต้อง								
ปรับปรุง (คนที่ 2)	5	-	-	-	-	-	-	5
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 1)	14	-	1	-	-	-	-	15
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 2)	5	-	-	-	-	-	-	5
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 3)	2	-	-	-	-	-	-	2
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 4)	10	-	-	-	-	-	-	10
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 5)	5	-	1	-	-	-	-	6
เกณฑ์พอใช้								
(คนที่ 6)	4	-	2	-	-	-	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	11	-	-	-	-	-	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	8	-	-	-	-	-	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	10	-	-	-	-	-	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	15	-	-	-	-	-	-	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	10	-	-	-	-	-	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	15	-	-	-	-	-	-	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	11	-	-	-	1	-	-	12
รวม	130		4		1	1		136

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 15 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภท คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำว่า “และ” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดง การเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ก็มีจำนวนที่น้อยมาก

ตารางที่ 16 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่ม ข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	และ	นอกจาก นั้น	นอกจาก นี้	รวม ทั้ง	รวม ถึง	พร้อม ทั้ง	พร้อม กับ	รวม
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 1)	4	-	-	-	-	-	-	4
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 2)	6	-	-	-	-	-	-	6
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 3)	5	-	-	-	-	-	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	4	-	-	-	-	1	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	11	-	-	-	-	-	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	13	1	-	-	-	-	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	21	-	-	-	-	-	-	21
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	17	-	-	-	-	-	-	17
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	13	-	-	-	-	-	-	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	10	-	-	-	-	-	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	12	-	-	2	-	-	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	11	-	-	-	-	-	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	14	1	-	-	-	-	1	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	11	-	-	-	-	-	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	13	-	-	-	-	-	-	13
รวม	165	2		2		1	2	172

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 16 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภท คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำว่า “และ” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดง การเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ก็มีจำนวนที่น้อยมาก

ตารางที่ 17 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่ม ข้อมูลในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	และ	นอกจาก นั้น	นอกจาก นี้	รวม ทั้ง	รวม ถึง	พร้อม ทั้ง	พร้อม กับ	รวม
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 1)	5	-	-	-	-	-	-	5
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 2)	5	-	-	-	-	-	-	5
เกณฑ์ต้อง ปรับปรุง (คนที่ 3)	3	-	-	-	-	-	-	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	6	-	-	-	-	-	-	6
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	6	-	-	-	-	-	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	13	1	-	-	-	-	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	8	-	-	-	-	-	-	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	14	-	-	-	1	-	-	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	15	-	-	-	-	-	-	15
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	9	-	-	-	-	-	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	11	-	-	1	-	-	-	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	10	-	-	-	-	-	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	7	-	-	2	-	-	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	13	-	-	-	-	-	-	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	10	-	-	-	-	-	-	10
รวม	135	1		3	1			140

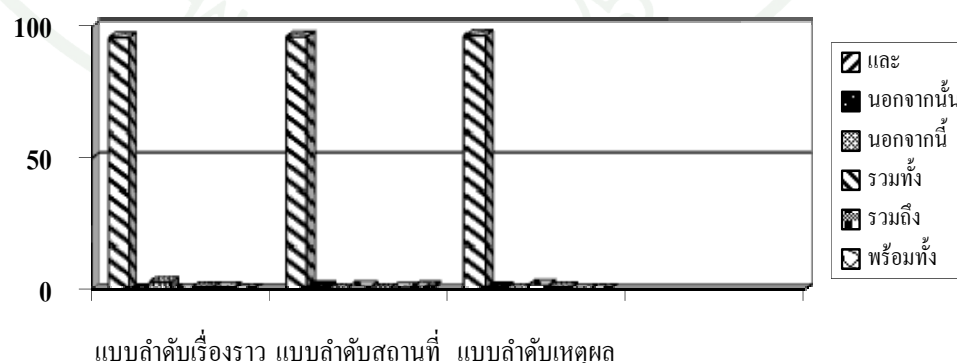
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 17 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภท คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำว่า “และ” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดง การเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ก็มีจำนวนที่น้อยมาก

ตารางที่ 18 คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดง การเพิ่มข้อมูล

คำเชื่อมแสดงการเพิ่ม ข้อมูล	รูปแบบการเรียบ	รูปแบบการเรียบ	รูปแบบการเรียบ
	เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	เรียงความคิดแบบ ลำดับเหตุผล
1. และ	95.58	95.93	96.42
2. นอกจากนั้น	0	1.16	0.71
3. นอกจากนี้	2.94	0	0
4. รวมทั้ง	0	1.16	1.74
5. รวมถึง	0.73	0	0.71
6. พร้อมทั้ง	0.73	0.58	0
7. พร้อมกับ	0	1.16	0

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความแสดงการเพิ่มข้อมูล

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 18 และแผนภูมิภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่และลำดับเหตุผล มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำว่า “และ” มากที่สุด มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ไม่ส่งผลใดๆต่องานเขียน เพราะมีจำนวนที่น้อยมาก หากเปรียบเทียบกับคำว่า “และ” เพราะมีอัตราการใช้ถึงร้อยละ 90 ขึ้นไป ผู้วิจัยจึงพิจารณาได้ว่า เมื่อมีการเพิ่มข้อมูลเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะใช้คำว่า “และ” เป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นเพราะคำว่า “และ” เป็นคำง่ายๆ ที่ใช้และได้ยินบ่อยในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็นคำที่ปรากฏได้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

2. คำเชื่อมแบบให้เลือก (Alternative) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของข้อความด้วยการใช้คำเชื่อมแสดงการเลือก ผู้วิจัยพบคำว่าหรือ เพียงหนึ่งคำ ดังตัวอย่าง

“เราจะเพิ่มความเป็นธรรมชาติด้วยหินต่างๆ เช่น หินแม่น้ำ หินบัวลอยหรือหินกรวด”
(เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“นอกจากจะเอาไปขายให้โรงงานรีไซเคิลหรือแหล่งรับซื้อของเก่าแล้ว เรายังนำมาทำประโยชน์ได้อีก”(เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555)

“จากนั้นผู้หญิงก็ไปรับประทานอาหาร ส่วนผู้ชายต้องรอดรจนูหรือสุราหรือยาเสพติด”
(เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“กระผมได้ออยู่ห้อง 5 อยู่สายคณิต – อังกฤษหรือศิลป์คำนวณ”(เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ในปัจจุบันคนไม่ค่อยทำบุญหรือรักษาศิลกันมากนัก”(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เกิดจากการแย่งชิงหรือแข่งขัน เอารอดเอาเปรียบกัน”
(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 19 สรุปลักษณะการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	หรือ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	1	1
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	1	1
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	4	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1	1
รวม	13	13

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 19 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกคำว่า “หรือ” เพียง 1 คำ

ตารางที่ 20 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	หรือ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	2	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	6	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	2	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	1	1
รวม	18	18

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 20 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกคำว่า “หรือ” เพียง 1 คำ

ตารางที่ 21 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก
ในการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	หรือ	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1	1
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1	1
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	3	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	5	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	4	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	2	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	8	8
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	7	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	5	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	6	6
รวม	54	54

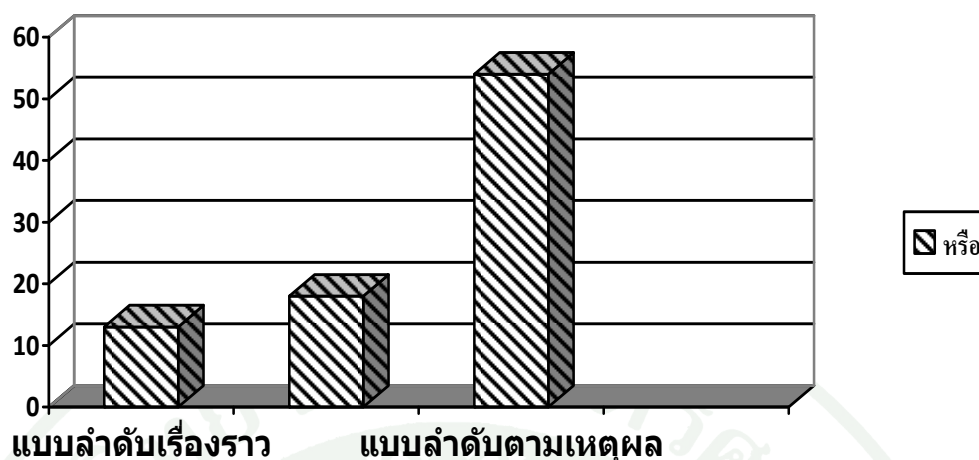
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 21 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกคำว่า “หรือ”

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก

คำเชื่อมแบบให้เลือก	รูปแบบการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
1. หรือ	13	18	54

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแบบให้เลือก
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 22 และภาพแผนภูมิที่ 4 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่และลำดับเหตุผล มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกคำว่า “หรือ” เพียง 1 คำ อาจเป็นเพราะคำว่า “หรือ” เป็นคำง่าย ๆ ที่ใช้และได้ยินบ่อยในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็นคำที่สามารถปรากฏได้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

ในส่วนของความถี่ในการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือกคำว่า “หรือ” ผู้วิจัยยังพบอีกว่า งานเขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราวและลำดับสถานที่ที่มีความถี่ในการใช้ที่ใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะหัวข้อในการเขียนเป็นการบรรยายถึงเหตุการณ์และสถานที่ เนื้อหาในการเขียนจึงไม่ต้องใช้การเลือกมากนัก ซึ่งต่างจากงานเขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผลที่ผู้เขียนจะต้องพยายามอธิบายถึงเหตุผลและเงื่อนไขต่างๆเป็นจำนวนมาก จึงมีการใช้คำว่า “หรือ” เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งก็เป็นได้

3. คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม (Contrastive) เป็นคำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของข้อความในทางตรงกันข้าม ผู้วิจัยพบคำว่า “แต่” และคำว่า “ส่วน” ดังตัวอย่าง

“ผมไม่ได้ไปที่แถว แต่เดินไปยังชมุ้ม โครงการงานของผม” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการ ปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“นักเรียนบางคนได้เตรียมนำเสนอผลงานให้คณะกรรมการตัดสิน ส่วนคนที่ว่างก็เดินเล่นซื้อของในงาน”(เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“เพื่อนๆเหนื่อยจากการเดินทางกันมากจึงพากันหลับหมด แต่ฉันไม่หลับเพราะอากาศร้อนมากๆ”(เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“เพื่อนผมทานข้าว ส่วนผมทานนม” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“คนเราไม่เพียงแต่ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี แต่ยังเป็นเพราะความเห็นแก่ตัว หลงใหลในอบายมุข” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“คนดีก็ถูกกลั่นแกล้ง ส่วนคนเลวก็ยังเดินหน้าทำเลวต่อไป”(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 23 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	แต่	ส่วน	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	3	-	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	5	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	3	-	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	5	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	1	-	1
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1	-	1
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	7	-	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	2	-	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	-	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	2	-	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	2	-	2
รวม	39	2	41

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 23 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “แต่” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “ส่วน”

ตารางที่ 24 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	แต่	ส่วน	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	7	-	7
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	4	-	4
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	3	-	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	4	-	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	3	1	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	-	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	-	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	4	1	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	2	-	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	-	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	4	1	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	4	-	4
รวม	58	3	61

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 24 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “แต่” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 3 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “ส่วน” ซึ่งถือว่าน้อยมาก

ตารางที่ 25 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	แต่	ส่วน	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	3	-	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	-	2
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	1	-	1
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	5	-	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	10	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	7	-	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	7	2	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	6	1	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	-	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	5	-	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	6	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	6	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	4	-	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	7	-	7
รวม	76	3	79

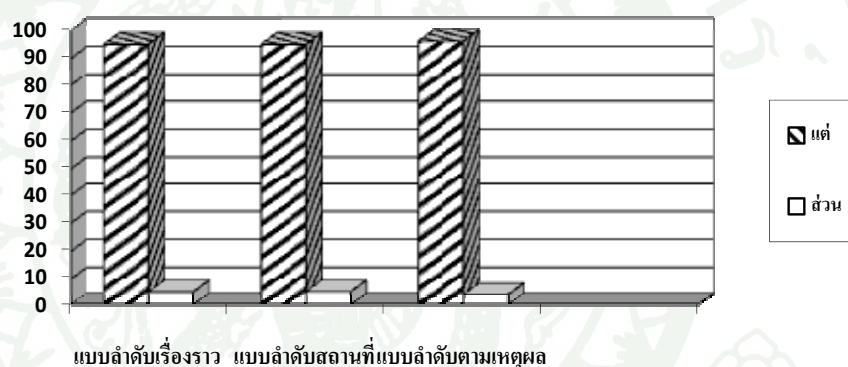
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 25 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “แต่” มากที่สุด และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 3 คนที่ใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “ส่วน” ซึ่งถือว่าน้อยมาก

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม

คำเชื่อมแสดง ความสัมพันธ์แบบตรง ข้าม	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเหตุผล
1. แต่	95.12	95.08	96.20
2. ส่วน	4.87	4.91	3.79

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความ โดยใช้คำเชื่อมความสัมพันธ์แบบตรงข้าม

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 26 และภาพแผนภูมิที่ 5 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่และลำดับเหตุผล มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามคำว่า “แต่” มากที่สุด มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ไม่ส่งผลใดๆต่องานเขียน เพราะมีจำนวนที่น้อยมาก หากเปรียบเทียบกับคำว่า “แต่” เพราะมีอัตราการใช้ถึงร้อยละ 90 ขึ้นไป ผู้วิจัยจึงพิจารณาได้ว่า เมื่อมีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะใช้คำว่า “แต่” เป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นเพราะคำว่า “แต่” เป็นคำง่าย ๆ ที่ใช้และได้ยินบ่อยในชีวิตประจำวัน รวมทั้งปรากฏได้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

4. คำเชื่อมแสดงเหตุผล (Causal) เป็นคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ของประโยคที่ต่อเนื่องกันด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ผู้วิจัยพบคำว่า “เพราะ” “ดังนั้น” “ก็” “จึง” ดังตัวอย่าง

“มาตรการนี้เป็นความที่ดี เพราะจะช่วยลดปริมาณขยะในโรงเรียนได้” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในวันนี้มาก เพราะเป็นวันที่นักเรียนจะได้แสดงผลงานอย่างเต็มที่”(เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“การไปครั้งนี้เราได้รับความสนุก ความมีระเบียบ ได้เห็นคุณค่าของธรรมชาติ ดังนั้นเราจึงควรช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติให้อยู่คู่กับเราไปนานๆ”(เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ตอนรับประทานอาหารมีเพื่อนคนหนึ่งอาเจียน ดังนั้นผมจึงรับประทานอาหารไม่ได้” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“แน่นอนว่าเมื่อเยาวชนขาดคุณธรรม เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ย่อมเห็นแก่ตัว”(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ถ้ามีการแข่งขันเกิดขึ้น ก็ย่อมเกิดการเอาใจเอาเปรียบ”(เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 27 สรุปลัทธิการใ้การเชื่อมโยงความโดยใ้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผล
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	เพราะ	ดังนั้น	ก็	จึง	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	3	-	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	2	-	-	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	-	-	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	-	-	6	1	7
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	3	-	3	2	8
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	1	-	3	-	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	1	-	7	-	8
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	-	-	6	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1	-	17	1	19
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	2	-	7	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	-	15	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	-	6	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	-	5	2	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1	-	10	1	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	2	-	7	-	9
รวม	18	2	95	3	122

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 27 แสดงัทธิการใ้การเชื่อมโยงความโดยใ้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล
ในการเขียนเรียงความของนักเรียน หัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศศปี 2555 (รูปแบบความคิด
แบบลำดับเรื่องราว) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใ้คำว่า “ก็”มากที่สุด รองลงมาคือคำว่า “เพราะ” คำว่า
“จึง”และใ้ใช้น้อยที่สุดคือคำว่า “ดังนั้น”

ตารางที่ 28 สรุปลัทธิการใ้การเชื่อมโยงความโดยใ้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผล
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	เพราะ	ดังนั้น	ก็	จึง	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	5	-	5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	3	-	3	-	6
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	3	-	1	-	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	1	3	-	6
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	-	2	-	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	5	-	13	1	19
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	5	-	2	-	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	5	-	6	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	4	2	4	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1	-	8	1	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	6	-	4	-	10
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	-	3	1	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	1	-	7	1	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	4	-	8	-	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	9	-	6	12	27
รวม	55	3	75	16	149

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 28 แสดงัทธิการใ้การเชื่อมโยงความโดยใ้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล
ในการเขียนเรียงความของนักเรียน หัวข้อในหัวข้อ ค่าวิชาการศึกษา ณ สัตหีบ (รูปแบบ
ความคิดแบบลำดับสถานที่)พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใ้คำว่า “ก็”มากที่สุด รองลงมาคือคำว่า
“เพราะ” คำว่า “จึง”และที่ใ้ใช้น้อยที่สุดคือคำว่า “ดังนั้น”

ตารางที่ 29 สรุปลักษณะการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเหตุผล
ในการเขียนเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	เพราะ	ดังนั้น	ก็	จึง	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	1	-	2	-	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1	-	5	-	6
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	1	-	5	-	6
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	-	-	8	-	8
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	-	-	9	-	9
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	1	-	15	-	16
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	3	-	8	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	-	20	-	21
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	-	-	12	1	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	-	-	23	-	23
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	1	-	13	-	14
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1	-	10	-	11
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	3	-	9	-	12
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	-	-	11	2	13
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	3	1	6	-	10
รวม	16	1	156	3	176

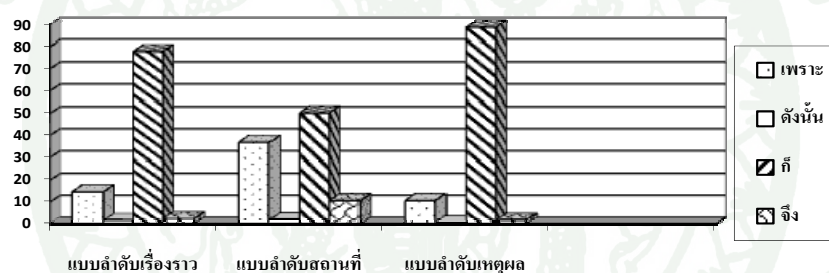
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 29 แสดงอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผลในการเขียนเรียงความของนักเรียน หัวข้อในหัวข้อ หัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “ก็” มากที่สุด รองลงมาคือคำว่า “เพราะ” คำว่า “จึง” และที่ใช้บ่อยที่สุดคือคำว่า “ดังนั้น”

ตารางที่ 30 คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเหตุผล

คำเชื่อมแสดง เหตุผล	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบลำดับ เหตุผล
1. เพราะ	14.75	36.91	10.73
2. ดังนั้น	1.63	2.01	0.56
3. ก็	77.86	50.33	88.63
4. จึง	2.45	10.73	1.70

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 6 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 30 และแผนภูมิภาพที่ 6 การศึกษาการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “ก็” มากที่สุด ถึงแม้จะมีการใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลคำอื่นร่วมด้วย แต่ก็มีจำนวนที่น้อยกว่า ผู้วิจัยจึงพิจารณาได้ว่า เมื่อมีการเพิ่มข้อมูลเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้คำว่า “ก็” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำว่า “ก็” เป็นคำง่ายๆที่สามารถใช้ได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน กลุ่มตัวอย่างจึงเลือกนำมาใช้ ประกอบกับในปัจจุบัน หากสังเกตจะพบว่าคนส่วนใหญ่พูดคำว่า “ก็” โดยบางครั้งก็ไม่ได้เป็นการแสดงถึงการเชื่อมโยงความในเชิงเหตุผล กล่าวคือ คำว่า “ก็” กลายเป็นคำพูดที่ติดปากของคนในสังคม

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล ที่กลุ่มตัวอย่างใช้รองลงมาคือคำว่า “เพราะ” คำว่า “จึง” และ คำว่า “ดังนั้น” หากพิจารณาตามระดับภาษาจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้คำเชื่อมที่ปรากฏในภาษาพูดร่วมกับภาษาเขียน แต่หากสังเกตจะพบว่า คำว่า “ดังนั้น” ส่วนใหญ่จะปรากฏในรูปของภาษาเขียนและกลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้คำดังกล่าวน้อยสุด ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำเชื่อมคำใดนั้น มีแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างเคยใช้คำนั้นๆ อยู่บ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะคำที่ปรากฏอยู่ในภาษาพูด

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่างานเขียนในหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และส่งผลกระทบต่ออย่างไรต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) มีการใช้คำเชื่อมประเภทนี้มากที่สุด ซึ่งก็สอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ เพราะหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อที่อยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

5. คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข (Conditional) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของเงื่อนไขต่างๆ ผู้วิจัยพบคำว่า “ถ้า” และ “ถ้าหาก” ในงานเขียนหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) อีกสองหัวข้อผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีการใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข ดังตัวอย่าง

“ถ้าคนเราไม่มีความสามารถเพียงพอในการทำอะไร เมื่อมีอิทธิพล ก็จะใช้อิทธิพลในทางที่ผิด” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ถ้าเราเลือกที่จะไม่โกง เราก็อาจจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ถ้าหากเรายื่นมือของบางอย่างอยู่ แต่มีคนมาแทรก ความรู้สึกของเราก็จะแย่” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

“ถ้าหากสังคมคนเสื่อม โทรมลง คนที่อยู่จะมีความสุขได้อย่างไร” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 31 สรุปลัทธิการใ้การเชื่อมโยงความประภคคำเชื่อมแสดงควมสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขในการเรียบเรียงควมคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	ถ้า	ถ้าหาก	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุ้ง (คนที่ 1)			-
เกณฑ์ต้องปรับปรุ้ง (คนที่ 2)	1		1
เกณฑ์ต้องปรับปรุ้ง (คนที่ 3)			-
เกณฑ์พอใ้ (คนที่ 1)	2	1	3
เกณฑ์พอใ้ (คนที่ 2)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	1	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	5	1	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	2	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	4	2	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	5	2	7
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	4	1	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	2	2	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	3	1	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	1	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	3	2	5
รวม	41	17	58

ที่มา: จากการวิจัย

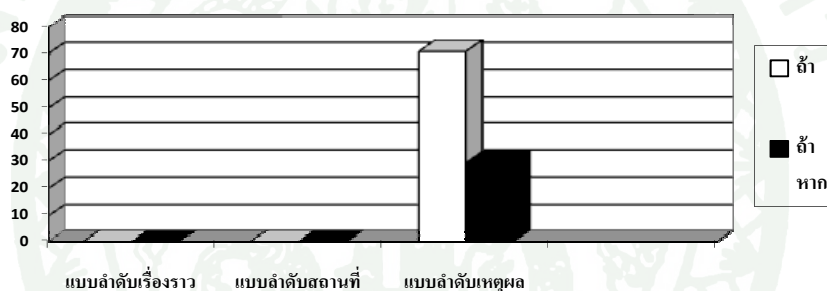
จากตารางที่ 31 ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใ้การเชื่อมโยงความประภคคำเชื่อมแสดงควมสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนมีความสอดคล้องกับการเชื่อมโยงความประภคนี้ กล่าวคือ หัวข้อนี้เป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบอย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบควมคิดแบบลำดับเหตุผล จึงปรากฏรูปของการเชื่อมโยงความประภคดังกล่าวขึ้น

นอกจากนี้จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใ้การเชื่อมโยงความประภคคำเชื่อมแสดงควมสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข คำว่า “ ถ้า” มากที่สุด รองลงมาคือคำว่า “ถ้าหาก”

ตารางที่ 32 คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม
แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข

คำเชื่อมแสดง ข้อความในทาง ตรงกันข้าม	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบลำดับ เหตุผล
1. ถ้า	0	0	70.68
2. ถ้าหาก	0	0	29.31

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 7 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 32 และภาพแผนภูมิที่ 7 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่ ไม่มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข เนื่องจากหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนไม่สอดคล้องกับการแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข เป็นเพียงการบรรยายเรื่องราวและสถานที่เท่านั้น จึงส่งผลให้ไม่มีการใช้การเชื่อมโยงความดังกล่าว แต่กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผลมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้เกิดขึ้น อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนเป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผล จึงปรากฏรูปของการเชื่อมโยงความประเภทดังกล่าวขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข คำว่า “ถ้า” มากที่สุด รองลงมาคือคำว่า “ส่วน” ผู้วิจัยจึงพิจารณาได้ว่าเมื่อมีความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะใช้คำว่า “ถ้า” อาจเป็นเพราะคำว่า “ถ้า” เป็นคำง่าย ๆ พยางค์เดียวที่ใช้และได้ยินบ่อยๆ ในชีวิตประจำวันทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

6. คำเชื่อมแสดงเวลา (Temporal) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของเวลาและลำดับเหตุการณ์ คำเชื่อมแสดงเวลาทั้งหมดที่ผู้วิจัยพบในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ จำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว เช่น คำว่า “ต่อมา” “หลังจากนั้น” “ต่อจากนั้น” “หลังจาก” “ลำดับต่อมา” “ลำดับสุดท้าย” เป็นต้น และคำเชื่อมแสดงเวลา เช่น คำว่า “วันนี้” “เช้านี้” “บ่ายนี้” “ในขณะที่” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

“ต่อมาเป็นการแสดงของนักเรียน ซึ่งมีรุ่นพี่ที่จบไปแล้วมาร่วมด้วย” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“ต่อจากนั้นผมก็เดินเล่น หางนมมารับประทานกับเพื่อนๆ”

“วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ จัดขึ้นเพื่อให้ นักเรียน ได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถของตนเอง โดยในวันนี้ จะมีการจัดกิจกรรมขึ้นอย่างต่อเนื่อง” (เรียงความในหัวข้อ วันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555)

“ในวันนี้จะเป็นวันที่พวกเราเดินทางไปทัศนศึกษาที่สัตหีบ” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ลำดับสุดท้ายที่เราจะไปคือคือตลาดนัดสี่ภาค” (เรียงความในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ)

“ในขณะที่เราทำดี แต่มีบางกลุ่มทำเลว บางครั้งมันก็บั่นทอนจิตใจของเรา” (เรียงความในหัวข้อ เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน)

ตารางที่ 33 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

กลุ่มตัวอย่าง	คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว	คำเชื่อมแสดงเวลา	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1	1	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	-	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	1	1	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	2	-	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	1	1	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	1	1	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	2	2	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	5	1	6
รวม	23	14	37

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 33 แสดงอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนครศปี 2555 (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” มากกว่า คำเชื่อมแสดงเวลา อาจเป็นเพราะการเชื่อมโยงความประเภทนี้สอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ เพราะหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อที่อยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ตารางที่ 34 สรุปลักษณะการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

กลุ่มตัวอย่าง	คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว	คำเชื่อมแสดงเวลา	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1	1	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	3	-	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	2	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	1	2	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	1	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	1	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	2	1	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	2	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	2	2	4
รวม	23	19	42

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 34 แสดงอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนครศปี 2555 (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” มากกว่า คำเชื่อมแสดงเวลา อาจเป็นเพราะ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” เป็นคำเชื่อมที่ไม่เฉพาะเจาะจง สามารถใช้ได้ทั่วไป ไม่มีการระบุเวลา ทำให้ง่ายต่อการเลือกสรรคำที่จะนำมาเขียน อีกทั้งหัวข้อที่

กลุ่มตัวอย่างได้รับเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับการลำดับสถานที่ที่ไปทัศนศึกษาจึงมีความใกล้เคียงกับการลำดับเรื่องราว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะใช้ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” มากกว่าคำเชื่อมแสดงเวลา

ตารางที่ 35 สรุปอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

กลุ่มตัวอย่าง	คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว	คำเชื่อมแสดงเวลา	รวม
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	2	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	-	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	1	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	2	-	-
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	-	-	-
รวม	5	-	5

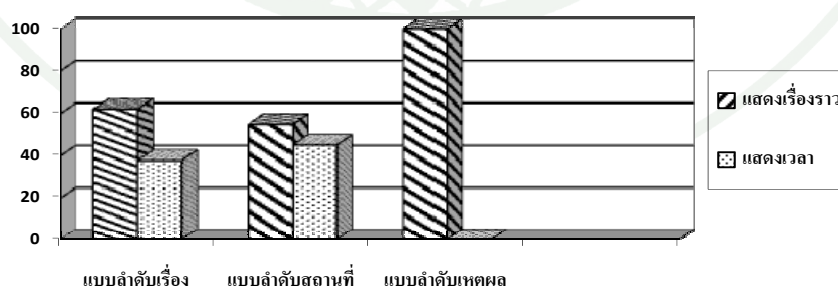
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 35 แสดงอัตราการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง ในหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” แต่ไม่มีการใช้คำเชื่อมแสดงเวลา อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับนั้นเป็นเรื่องการเขียนแบบแสดงเหตุผล จึงไม่มีเรื่องของเวลาเกิดขึ้น

ตารางที่ 36 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา

คำเชื่อมแสดงเวลา	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
1. คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว	62.12	54.76	100
2. คำเชื่อมแสดงเวลา	37.83	45.23	-

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 8 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา

ที่มา: จากการวิจัย

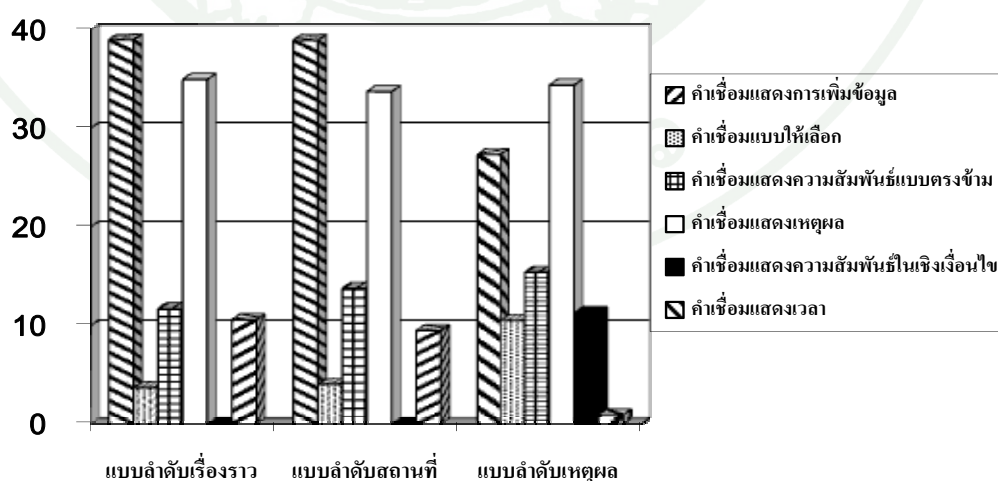
จากตารางที่ 36 และภาพแผนภูมิที่ 8 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว ลำดับสถานที่ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาทั้งสองแบบ เนื่องจากหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสอดคล้องกับการแสดงความสัมพันธ์ในลำดับเรื่องราวและเวลา จึงส่งผลให้มีการใช้การเชื่อมโยงความดังกล่าว แต่กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผลมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้เพียงแบบเดียวคือ คำเชื่อมแสดงเรื่องราว อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนเป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผล ไม่ได้เกี่ยวกับเวลา จึงไม่ปรากฏรูปของคำเชื่อมแสดงเวลา

หากพิจารณาจะพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำเชื่อมแสดงเรื่องราว มากกว่าคำเชื่อมแสดงเวลา อาจเป็นเพราะ “คำเชื่อมแสดงลำดับเรื่องราว” เป็นคำเชื่อมที่ไม่เฉพาะเจาะจงสามารถใช้ได้ทั่วไปในทุกเหตุการณ์ ไม่มีการระบุเวลา จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะนำมาเขียนมากกว่าคำเชื่อมแสดงเวลา

ตารางที่ 37 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อม แสดงเวลา

การเชื่อมโยงความทาง คำศัพท์	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบ เรียงความคิดแบบ ลำดับเหตุผล
คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล	38.96	38.91	27.34
คำเชื่อมแบบให้เลือก	3.72	4.07	10.54
คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ แบบตรงข้าม	11.74	13.80	15.42
คำเชื่อมแสดงเหตุผล	34.95	33.71	34.37
คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ ในเชิงเงื่อนไข	0	0	11.32
คำเชื่อมแสดงเวลา	10.61	9.50	0.97

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 9 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมในการเขียนเรียงความ

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 37 และแผนภูมิภาพที่ 9 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลมากที่สุด อาจเป็นเพราะการเขียนในหัวข้อนี้ต้องบรรยายถึงเรื่องราวเหตุการณ์และสถานที่ต่างๆให้ละเอียดชัดเจน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องและสามารถเพิ่มข้อมูลรายละเอียดในประโยคต่อๆ ไปได้ แต่กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผลนั้น มีความแตกต่างจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากมีการใช้การเชื่อมโยงโดยใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผลมากที่สุด ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับรูปแบบความคิดและหัวข้อที่ได้รับ เพราะเป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผลนั่นเอง

ส่วนการใช้การเชื่อมโยงความถัดมา ของกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ ผู้วิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้การเชื่อมโยงความประเภทแสดงเหตุผล อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะกล่าวถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเรื่องราวและสถานที่ที่ตนเองได้สัมผัส อีกทั้งการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้มีส่วนช่วยให้เนื้อหาในงานเขียนมีความสมบูรณ์ กล่าวคือ ถ้าเนื้อหาที่มีความเป็นเหตุเป็นผล ผู้อ่านก็จะเข้าใจในเนื้อหานั้นมากขึ้น จึงส่งผลให้ผู้เขียนไม่สามารถที่จะขาดการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้ได้ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล มีการใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลรองลงมา อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการให้ข้อมูลเพิ่มจากเหตุผลที่กล่าวมา รวมไปถึงต้องการให้เนื้อหาของตนเองมีความละเอียดและชัดเจน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้การเชื่อมโยงดังกล่าว

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้ามประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาและประเภทแบบให้เลือก เป็นคำเชื่อมที่กลุ่มตัวอย่างในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและแบบลำดับสถานที่ เลือกใช้เป็นลำดับถัดมา ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีการเลือกใช้การเชื่อมโยงความเหมือนกัน อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับนั้นมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นการเรียงลำดับเรื่องราวและสถานที่ เนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเขียนจึงมีความคล้ายกันมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ไม่มีการใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนไม่สอดคล้องกับ

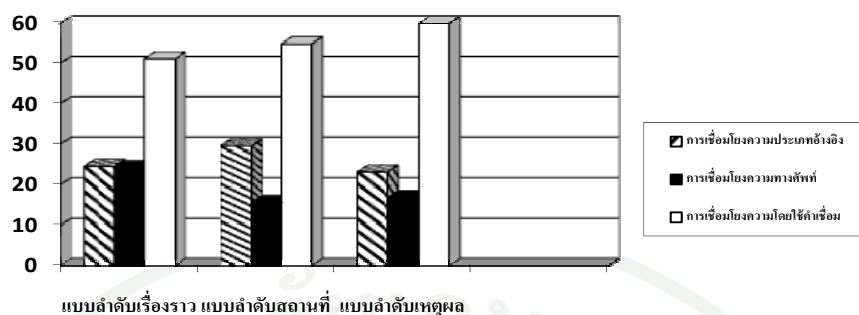
การแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข เป็นเพียงการบรรยายเรื่องราวและสถานที่เท่านั้น จึงส่งผลให้ไม่มีการใช้การเชื่อมโยงความดังกล่าว

ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล มีการเลือกใช้คำเชื่อมแสดงแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขเพียงหนึ่งเดียว อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนมีความสอดคล้องกับการเชื่อมโยงความประเภทนี้ กล่าวคือ หัวข้อนี้เป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออะไรบางอย่างในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผล จึงปรากฏรูปของการเชื่อมโยงความประเภทดังกล่าวขึ้น ส่วนความสัมพันธ์แบบตรงข้าม ประเภทแบบให้เลือกมีการใช้อยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก แต่หากสังเกตจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างนี้มีการใช้คำเชื่อมแสดงเวลาน้อยมาก อาจเป็นเพราะหัวข้อที่ได้เป็นเรื่องของการแสดงเหตุและผล ไม่ได้เกี่ยวกับเวลา จึงไม่ปรากฏรูปของคำเชื่อมแสดงเวลา

ตารางที่ 38 คำร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รูปแบบการเรียบเรียงความคิด

การเชื่อมโยงความ	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่	รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล
1. การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง	24.60	29.49	23.16
2. การเชื่อมโยงความทางศัพท์	24.30	15.74	16.96
3. การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม	51.10	54.77	59.88

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 10 เปรียบเทียบการเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มา: จากการวิจัย

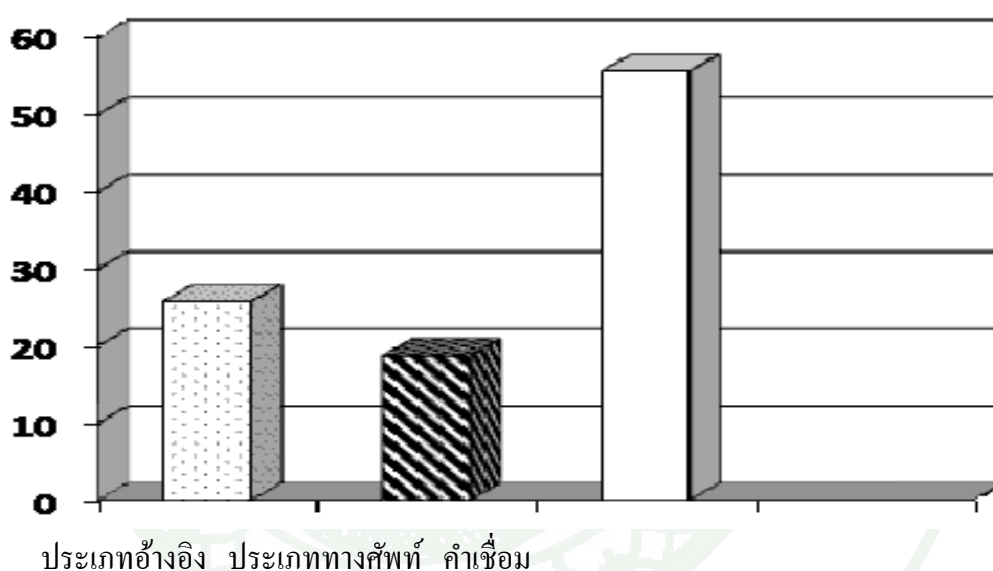
จากตารางที่ 38 และแผนภูมิภาพที่ 10 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว แบบลำดับสถานที่และแบบลำดับเหตุ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากที่สุด รองลงมาเป็นการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงและการเชื่อมโยงความทางศัพท์เป็นลำดับสุดท้าย

ผู้วิจัยพบว่า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเลือกใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากที่สุด อาจเป็นเพราะ การเชื่อมโยงความดังกล่าวเป็นการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยคหรือข้อความที่ปรากฏต่อเนื่องกัน ซึ่งสามารถใช้เชื่อมโยงและแสดงได้ทั้งการเพิ่มข้อมูลให้ลึก แสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม แสดงเหตุผล แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขและแสดงเวลา ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกใช้ได้อย่างหลากหลายและมากกว่าการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง ที่เป็นเพียงการอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว และการเชื่อมโยงความทางศัพท์ ที่ใช้เฉพาะแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของศัพท์เท่านั้น

ตารางที่ 39 ค่าร้อยละแสดงการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในการเขียนเรียงความ
ของกลุ่มตัวอย่าง

การเชื่อมโยงความประเภท อ้างอิง	การเชื่อมโยงความทางศัพท์	การเชื่อมโยงความโดยใช้ คำเชื่อม
604	438	1303
25.76	18.68	55.57

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 11 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับเรื่องราว

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 39 และแผนภูมิภาพที่ 11 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของนักเรียน
ชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากที่สุด รองลงมาเป็นการ
เชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงและการเชื่อมโยงความทางศัพท์เป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งผลที่ได้มีความ
สอดคล้องกันกับตารางที่ 38 และแผนภูมิภาพที่ 10 ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การวิเคราะห์และการเปรียบเทียบข้อมูลการเชื่อมโยงความ

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาข้อมูลการเชื่อมโยงความทุกกลุ่มคะแนนแล้วพบว่า ข้อมูลการเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง น่าจะสะท้อนปัญหาความบกพร่องทางด้านการเชื่อมโยงความมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ดี ดังนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลการเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ใหม่ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนของผู้วิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างและปัญหาของการเชื่อมโยงความของทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการลำดับความคิด ดังนี้

การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

จากการศึกษาข้อมูลการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า หากผู้เขียนมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงที่หลากหลายประเภท งานเขียนที่ได้ก็มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีได้มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงครบทั้ง 3 ประเภท ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงไม่ครบทั้ง 3 ประเภท

ในส่วนของอัตราการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง ผู้วิจัยพบว่าอัตราดังกล่าวมีผลต่อการเขียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีส่วนใหญ่จะมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 20 ครั้ง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงจะมีอัตราการใช้ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือเกิน 20 ครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง มีดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง 3 รูปแบบ แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้

- กลุ่ม A1 หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง 3 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 6 คะแนน

- **กลุ่ม A2** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง 3 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือเกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 5 คะแนน

กลุ่ม B หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม B1** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง 2 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 4 คะแนน

- **กลุ่ม B2** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง 2 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือเกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 3 คะแนน

กลุ่ม C หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม C1** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง 1 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 2 คะแนน

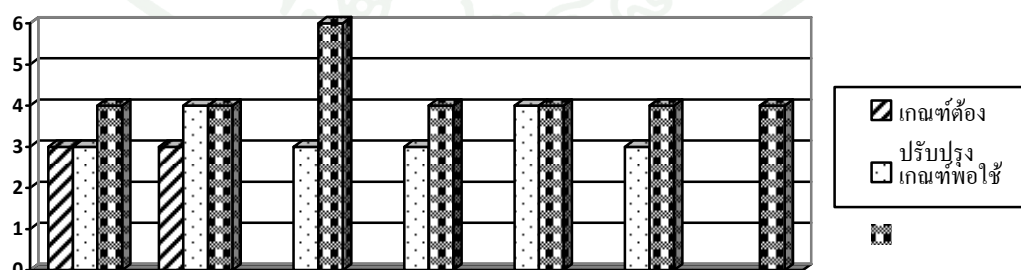
- **กลุ่ม C2** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง 1 รูปแบบ และมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง หรือไม่เกิน 20 ครั้ง เท่ากับ 1 คะแนน

กลุ่ม D หมายถึง ไม่มีมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ เท่ากับ 0 คะแนน

ตารางที่ 40 คะแนนการเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน รูปแบบที่ใช้	อัตราการใช้การเชื่อมโยงความ ประเทอ้างอิง	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	2	4	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	3	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	6	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	10	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	2	5	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	2	6	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	2	10	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	2	8	3
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	2	20	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	2	15	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	3	16	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	2	13	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	2	16	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	2	18	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	2	18	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 12 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

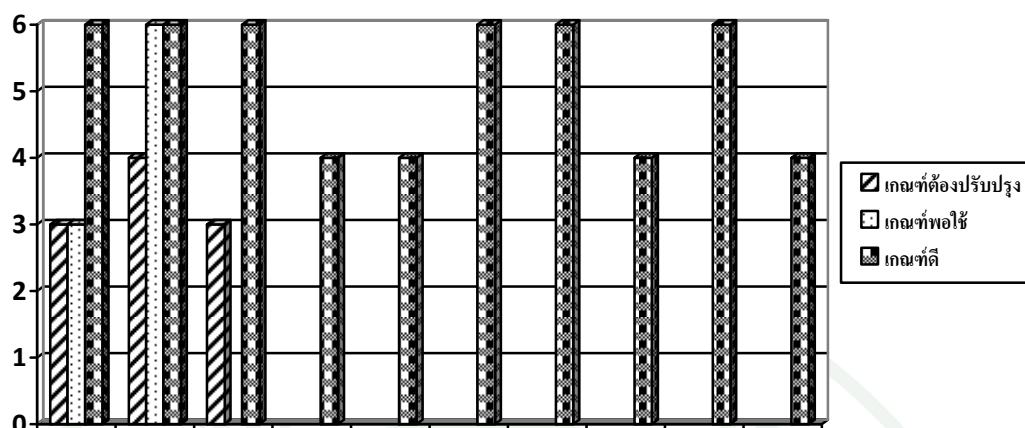
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 40 และแผนภูมิภาพที่ 11 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 - 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 3 - 4 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 3 คะแนน

ตารางที่ 41 คะแนนการเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน รูปแบบที่ใช้	อัตราการใช้การเชื่อมโยง ความประเทออ้างอิง	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	2	22	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	18	4
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2	27	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	8	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	3	12	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	16	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	3	18	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	3	13	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	2	12	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	2	14	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	16	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	15	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	2	16	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	19	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	2	12	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 13 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงในการเรียบเรียงความคิด

แบบลำดับเหตุผล

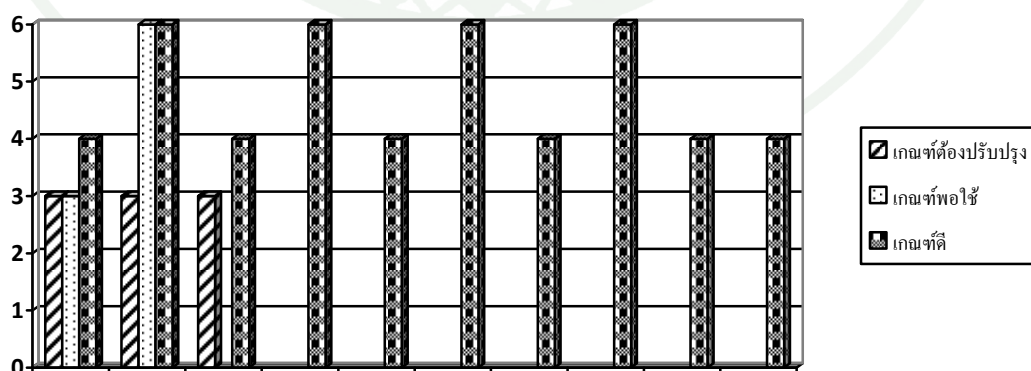
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 41 และแผนภูมิภาพที่ 13 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 - 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 3 - 6 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 3 - 4 คะแนน

ตารางที่ 42 คะแนนการเชื่อมโยงความประเทอ้างอิงในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน รูปแบบที่ใช้	อัตราการใช้การเชื่อมโยง ความประเทอ้างอิง	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	2	4	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	6	3
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2	7	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	9	3
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	3	10	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	2	20	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	3	13	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	2	14	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	14	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	2	14	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	19	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	2	16	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	3	22	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	2	16	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	2	14	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 14 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด

แบบลำดับเรื่องราว

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 42 และแผนภูมิภาพที่ 14 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 - 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 3 - 6 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 3 คะแนน

จากข้อมูลคะแนนการเชื่อมโยงความประเทออ้างอิง ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 - 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 3 - 6 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 3 คะแนน ผู้วิจัยจึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทอนี้บ่อยเกินไป อาจสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาสาระในการเขียนว่าอาจมีเนื้อหาสาระที่น้อย เนื่องจากการใช้การเชื่อมโยงความประเทอนี้เป็นการบ่งบอกการอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเลี่ยงการซ้ำคำ ในขณะที่เดียวกันหากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทอนี้มากเกินไป ก็จะสะท้อนให้เห็นว่ามีการใช้คำซ้ำเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วการเชื่อมโยงความประเทอดังกล่าวเป็นการหลีกเลี่ยงการซ้ำคำ

นอกจากนี้การใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงที่หลากหลายประเภท งานเขียนที่ได้ก็มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีได้มีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงครบทั้ง 3 ประเภท ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการใช้การเชื่อมโยงความประเทออ้างอิงไม่ครบทั้ง 3 ประเภท

การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์

จากการศึกษาข้อมูลการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า หากผู้เขียนมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ที่หลากหลายประเภท งานเขียนที่ได้ก็มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีได้มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 ประเภทขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์น้อยกว่า 3 ประเภท

ในส่วนของอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ ผู้วิจัยพบว่าอัตราดังกล่าวมีผลต่อการเขียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีส่วนใหญ่จะมีอัตราการใช้คำศัพท์ซ้ำที่น้อย ส่วน

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงจะมีอัตราการใช้คำศัพท์ซ้ำที่มาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ มีดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 รูปแบบขึ้นไป แยกเป็น 4 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม A1** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 รูปแบบขึ้นไป และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 25 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 6 คะแนน

- **กลุ่ม A2** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 รูปแบบขึ้นไป และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 50 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 5.5 คะแนน

- **กลุ่ม A3** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 รูปแบบขึ้นไป และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 75 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 5 คะแนน

- **กลุ่ม A4** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 รูปแบบขึ้นไป และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำเกินกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไปของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 4.5 คะแนน

กลุ่ม B หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ แยกเป็น 4 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม B1** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 25 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 4 คะแนน

- **กลุ่ม B2** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 50 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 3.5 คะแนน

- **กลุ่ม B3** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 75 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 3 คะแนน

- **กลุ่ม B4** หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 2 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำเกินกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไปของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 2.5 คะแนน

กลุ่ม C หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ แยกเป็น 4 กลุ่มย่อย ดังนี้

- กลุ่ม C1 หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 25 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 2 คะแนน

- กลุ่ม C2 หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 50 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 1.5 คะแนน

- กลุ่ม C3 หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำต่ำกว่าร้อยละ 75 ของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 1 คะแนน

- กลุ่ม C4 หมายถึง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 1 รูปแบบ และใช้คำศัพท์ที่ซ้ำเกินกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไปของการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ทั้งหมด เท่ากับ 0.5 คะแนน

กลุ่ม D หมายถึง ไม่มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ เท่ากับ 0 คะแนน

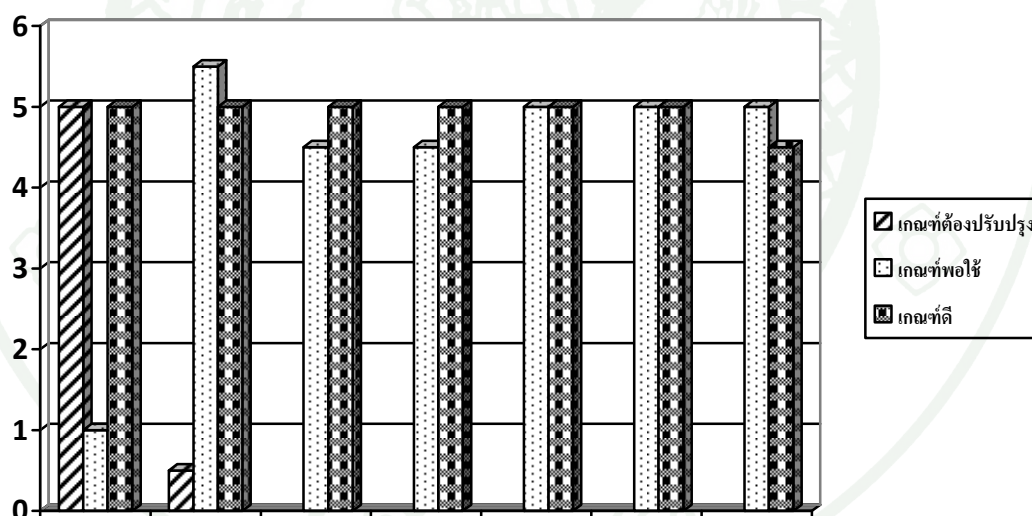
ตารางที่ 43 คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนรูปแบบการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์	การซ้ำคำศัพท์	จำนวนทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	3	20	28	71.42	5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1	11	11	100	0.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	1	7	10	70	1
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	5	13	38	5.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	3	8	10	80	4.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	3	10	12	83.33	4.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	3	9	13	69.23	5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	3	8	14	57.14	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	4	6	66.66	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	5	8	62.50	5

ตารางที่ 43 คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว
(ต่อ)

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนรูปแบบ การเชื่อมโยง ความทางคำศัพท์	การซ้ำ คำศัพท์	จำนวน ทั้งหมด	คิดเป็น ร้อยละ	คะแนน
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	6	9	66.66	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	6	8	75	4.5

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 15 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิด
แบบลำดับสถานที่

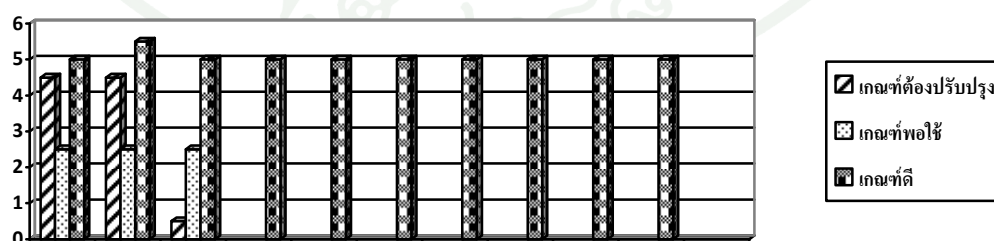
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 43 และแผนภูมิภาพที่ 15 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4.5 - 5 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 1 - 5.5 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0.5 - 5 คะแนน

ตารางที่ 44 คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนรูปแบบการเชื่อมโยง	การซ้ำคำศัพท์	จำนวนทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ	คะแนน
ความทางคำศัพท์					
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	3	12	16	75.00	4.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	3	13	15	86.67	4.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	1	9	9	100.00	0.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	3	4	75.00	2.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	4	5	80.00	2.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	5	12	41.67	5.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	4	8	50.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	4	6	66.67	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	5	7	71.43	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	4	5	8	62.50	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	3	6	50.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	3	5	7	71.43	5

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับ

เหตุผล

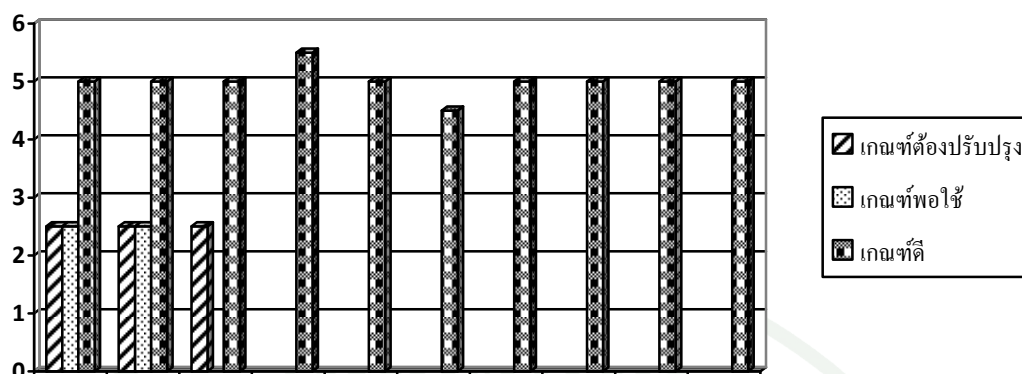
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 44 และแผนภูมิภาพที่ 16 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 5 – 5.5 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 2.5 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0.5 – 4.5 คะแนน

ตารางที่ 45 คะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

คะแนนของกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนรูปแบบ การเชื่อมโยง ความทางคำศัพท์	การซ้ำ คำศัพท์	จำนวน ทั้งหมด	คิดเป็น ร้อยละ	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	2	8	9	88.89	2.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	2	9	10	90.00	2.5
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	2	10	11	90.91	2.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	8	9	88.89	2.5
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	2	8	10	80.00	2.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	3	6	9	66.67	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	3	7	10	70.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	3	7	10	70.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	4	5	11	45.45	5.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	3	7	10	70.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	3	6	8	75.00	4.5
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	3	5	7	71.43	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	3	6	9	66.67	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	3	6	10	60.00	5
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	4	7	12	58.33	5

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 17 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 45 และแผนภูมิภาพที่ 17 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4.5 – 5.5 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 2.5 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 2.5 คะแนน

จากข้อมูลคะแนนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4.5 – 5.5 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 1 - 5.5 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0.5 - 5 คะแนน จะเห็นได้ว่าช่วงคะแนนของทั้ง 3 กลุ่มบางส่วนจะอยู่ในช่วงที่ทับซ้อนกัน แต่อย่างไรก็ตามหากสังเกตจะพบว่า ช่วงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และปรับปรุง ผู้วิจัยจึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุที่การใช้คำศัพท์ซ้ำส่งผลต่อการเขียน อาจเป็นผลมาจากคนที่ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายจากการใช้คำของผู้เขียน กล่าวคือ ผู้อ่านอาจเกิดความรู้สึกจำเจในคำศัพท์คำเดิม โดยที่ผู้เขียนไม่มีการนำคำในรูปแบบอื่น ๆ มาใช้ ทำให้ภาษาเขียนที่ได้อาจจะไม่สละสลวยเท่าที่ควร

นอกจากนี้การใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ที่หลากหลายประเภท งานเขียนที่ได้ก็มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีได้มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 ประเภทขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์น้อยกว่า 3 ประเภท

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม

จากการศึกษาข้อมูลการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการเรียบเรียงความคิดแต่ละรูปแบบมีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เช่น รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล ก็จะมีการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผลมากกว่ารูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและสถานที่ ซึ่งก็สอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า หัวข้อในการเขียนมีผลต่อการใช้คำเชื่อม ผู้วิจัยจึงได้แบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมไว้ดังนี้

รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและสถานที่

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์โดยสังเกตจากการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเวลา (Temporal) เพราะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของเวลาและลำดับเหตุการณ์ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า คำเชื่อมดังกล่าวมีความเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาทำเกณฑ์การวิเคราะห์ เนื่องจากคำเชื่อมดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ คือ รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและสถานที่

ในการนี้ผู้วิจัยจะยึดตามประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างได้เขียนไว้ เช่น กลุ่มตัวอย่างมีการเขียนและเรียบเรียงลำดับความคิดแบบเรื่องราวและสถานที่ไว้ 2 ประเด็น ก็ควรจะมีการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเวลา 2 ครั้ง เป็นต้น กล่าวคือ คูณจำนวนครั้งของการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเวลา (Temporal) ว่าจำนวนครั้งมีความเหมาะสมกับประเด็นที่กล่าวไว้หรือไม่นั่นเอง

เกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเวลา (Temporal) มีดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง มีจำนวนครั้งของการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลาตรงกับจำนวนครั้งของประเด็นที่เขียน เท่ากับ 6 คะแนน

กลุ่ม B หมายถึง มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลา แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม B1** หมายถึง มีจำนวนครั้งของการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลา ตรงกับจำนวนครั้งของประเด็นที่เขียนเพียงบางส่วน แต่มีจำนวนครั้งมากกว่าครั้งหนึ่งของประเด็นที่เขียน เท่ากับ 4 คะแนน

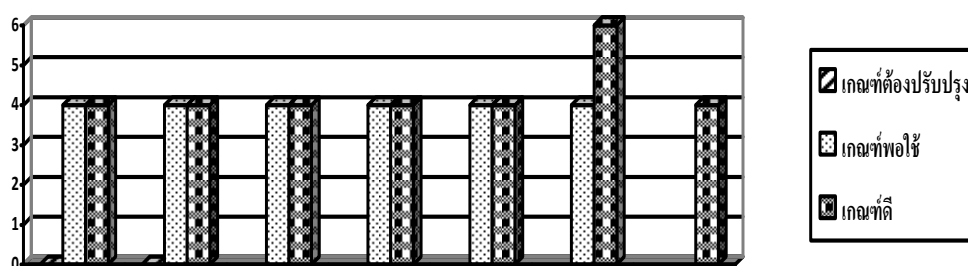
- **กลุ่ม B2** หมายถึง มีจำนวนครั้งของการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลา ตรงกับจำนวนครั้งของประเด็นที่เขียนเพียงบางส่วน แต่มีจำนวนครั้งน้อยกว่าครั้งหนึ่งของประเด็นที่เขียนเท่ากับ 2 คะแนน

กลุ่ม C หมายถึง ไม่มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลา เท่ากับ 0 คะแนน

ตารางที่ 46 คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประเด็น	จำนวน คำเชื่อมแสดงเวลา	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	2	-	0
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	1	-	0
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	2	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	3	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	3	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	3	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	4	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	3	2	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	4	4	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	4	6	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 18 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 46 และแผนภูมิภาพที่ 18 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 – 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 4 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0 คะแนน

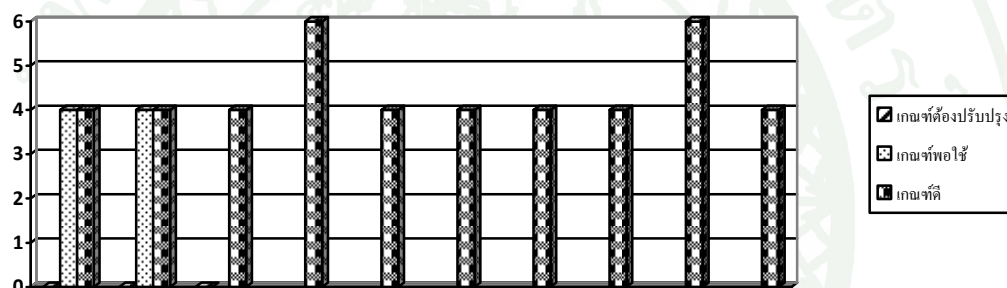
ตารางที่ 47 คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประเด็น	จำนวน คำเชื่อมแสดงเวลา	คะแนน
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	4	-	0
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	4	-	0
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	4	-	0
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	4	2	4
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	4	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	5	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	5	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	5	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	5	5	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	5	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	5	4	4

ตารางที่ 47 คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาในการเรียบเรียง
ความคิดแบบลำดับสถานที่ (ต่อ)

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประเด็น	จำนวน คำเชื่อมแสดงเวลา	คะแนน
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	5	4	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	5	3	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	5	5	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	5	4	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 19 เปรียบเทียบคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลา
ในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 47 และแผนภูมิภาพที่ 19 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความ
ถูกต้องอยู่ในช่วง 4 – 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 4 คะแนน และกลุ่ม
ตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0 คะแนน

รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์โดยสังเกตจากการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผล (Causal) เพราะ
เป็นคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ของประโยคที่ต่อเนื่องกันด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ผู้วิจัยจึงมี
ความเห็นว่าการเชื่อมดังกล่าวมีความเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาทำเกณฑ์การวิเคราะห์ เนื่องจาก

คำเชื่อมดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ คือ รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

ในการนี้ผู้วิจัยจะยึดตามจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างได้เขียนไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีส่วนใหญ่จะมีอัตราการใช้ไม่ต่ำกว่า 9 ครั้ง หรือไม่เกิน 30 ครั้ง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงจะมีอัตราการใช้ต่ำกว่า 10 ครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผล (Causal) มีดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลและเงื่อนไข 30 ครั้งขึ้นไป เท่ากับ 6 คะแนน

กลุ่ม B หมายถึง มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลและเงื่อนไข แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้

- **กลุ่ม B1** หมายถึง มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลและเงื่อนไข 15 – 29 ครั้ง เท่ากับ 2 คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

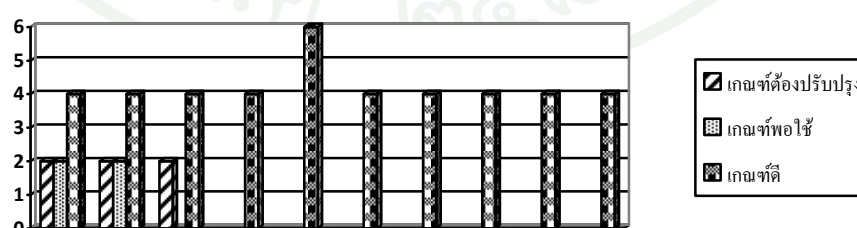
- **กลุ่ม B2** หมายถึง มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลและเงื่อนไข 1 – 14 ครั้ง เท่ากับ 2 คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

กลุ่ม C หมายถึง ไม่มีการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมแสดงเวลา (การเชื่อมโยงแบบแสดงลำดับเรื่องราวและเวลา) เท่ากับ 0 คะแนน

ตารางที่ 48 คะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผลในการเรียบเรียง
ความคิดแบบลำดับเหตุผล

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	คำเชื่อม	คำเชื่อมแสดง	รวม	คะแนน
	ประเภทแสดง	ความสัมพันธ์ใน		
		เหตุผล		
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	3	-	3	2
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	6	1	7	2
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	6	-	6	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	8	3	11	2
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	9	3	12	2
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	16	4	20	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	11	6	17	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	21	6	27	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	13	6	19	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	23	7	30	6
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	14	5	19	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	11	4	15	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	12	4	16	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	13	4	17	4
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	10	5	15	4

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 20 เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียง
ความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 48 และแผนภูมิภาพที่ 20 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 – 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 2 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 2 คะแนน

จากข้อมูลคะแนนการเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีคะแนนความถูกต้องอยู่ในช่วง 4 – 6 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในช่วง 2 - 4 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0 - 2 คะแนน ผู้วิจัยจึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การเขียนและเรียบเรียงลำดับความคิดแบบลำดับเรื่องราวและสถานที่ควรจะมีการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเวลา (Temporal) เพราะคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของเวลาและลำดับเหตุการณ์ ในส่วนของการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผล ในการเขียนและเรียบเรียงลำดับความคิดแบบลำดับตามเหตุผลนั้น ก็ควรจะมีการใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผล (Causal) เพราะคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของประโยคที่ต่อเนื่องกันด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งก็สอดคล้องกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า หัวข้อในการเขียนมีผลต่อการเลือกใช้คำเชื่อม

ผลการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความ

การเชื่อมโยงความของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนให้เห็นปัญหาสำคัญ ดังนี้

1. การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง พบว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงที่ไม่หลากหลายรูปแบบ งานเขียนที่ได้ก็จะมีแนวโน้มไม่ดีเท่าที่ควร เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนใหญ่มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงที่หลากหลายรูปแบบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และปรับปรุง นอกจากนี้อัตราการใช้ที่ส่งผลงานเขียนเช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้วิจัยพบว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภนี้้น้อยเกินไป อาจสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาสาระในการเขียนว่าอาจมีเนื้อหาสาระที่น้อย เพราะการใช้การเชื่อมโยงความประเภนี้้นเป็นการบ่งบอกการอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเลี่ยงการซ้ำคำ ในขณะที่เดียวกันหากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภนี้้นมากเกินไป ก็จะสะท้อนให้เห็นว่ามีการใช้คำซ้ำเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วการเชื่อมโยงความประเภทดังกล่าวเป็นการหลีกเลี่ยงการซ้ำคำ

2. การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ พบว่า หากผู้เขียนมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ที่ไม่หลากหลายประเภท งานเขียนที่ได้ก็จะมีแนวโน้มไม่ดีเท่าที่ควร เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีได้มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ 3 ประเภทขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์น้อยกว่า 3 ประเภท ในส่วนของอัตราการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ ผู้วิจัยพบว่าอัตราดังกล่าวมีผลต่อการเขียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีส่วนใหญ่จะมีอัตราการใช้คำศัพท์ซ้ำที่น้อย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงจะมีอัตราการใช้คำศัพท์ซ้ำที่มาก ผู้วิจัยจึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุที่การใช้คำศัพท์ซ้ำส่งผลต่อการเขียน อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายจากการใช้คำของผู้เขียน กล่าวคือ ผู้อ่านอาจเกิดความรู้สึกจำเจ ในคำศัพท์คำเดิม โดยที่ผู้เขียนไม่มีการนำคำในรูปแบบอื่น ๆ มาใช้ ทำให้ภาษาเขียนที่ได้ อาจจะไม่สละสลวยเท่าที่ควร

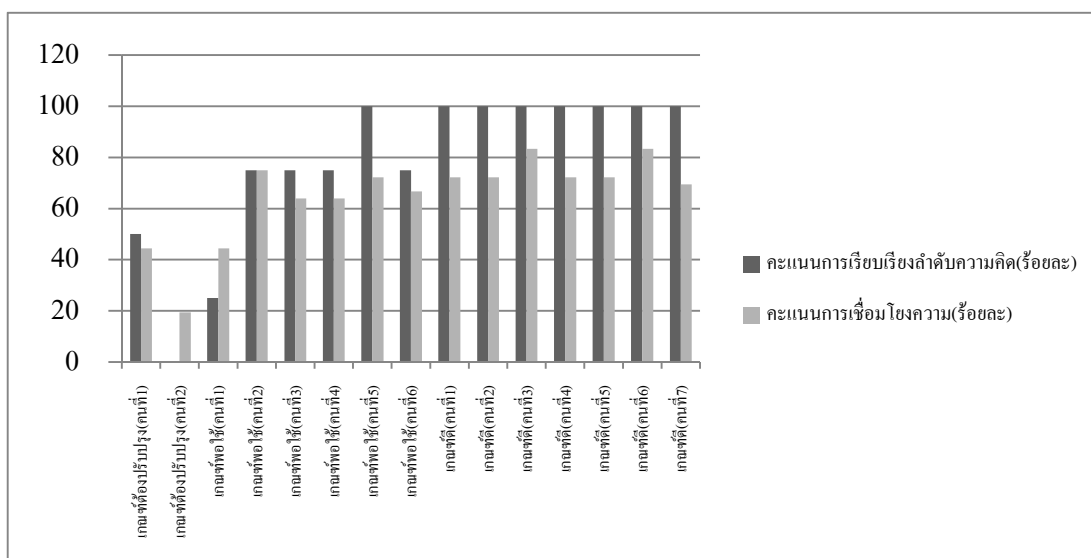
3. การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ผู้วิจัยพบว่า หัวข้อที่เขียนมีความสัมพันธ์กับการใช้การเชื่อมโยงความ เช่น หัวข้อที่เกี่ยวกับการแสดงลำดับเรื่องราวและการลำดับสถานที่ ควรจะมีการใช้คำเชื่อมแสดงเวลา เพราะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของเวลาและลำดับเหตุการณ์ หากกลุ่มตัวอย่างไม่มีการใช้การเชื่อมโยงดังกล่าว ก็จะส่งผลให้ผู้อ่านไม่สามารถลำดับเรื่องราวและเหตุการณ์ให้เข้าใจตรงกันกับผู้เขียน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างที่ขาดการใช้การเชื่อมโยงประเภทนี้ได้คะแนนน้อย และในส่วนของหัวข้อที่เกี่ยวกับการลำดับตามเหตุผลนั้นก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้น้อยเกินไป สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาสาระทางเหตุผลในการเขียนว่ามีเนื้อหาสาระทางเหตุผลที่น้อย เนื่องจากการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้เป็นการบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของเหตุและผล

ความสัมพันธ์ของการเรียงเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ

ตารางที่ 49 คะแนนการเรียงเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการเรียงเรียงลำดับความคิด (ร้อยละ)	คะแนนการเชื่อมโยงความ (ร้อยละ)
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	50	44.44
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	0	19.44
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	25	44.44
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	75	75.00
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 3)	75	63.89
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 4)	75	63.89
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 5)	100	72.22
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 6)	75	66.67
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	100	69.44

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 21 เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

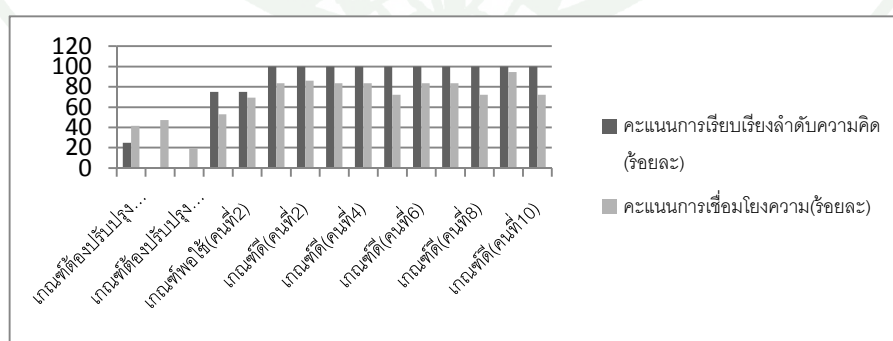
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 49 และแผนภูมิที่ 21 จะเห็นว่าคะแนนการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความมีแนวโน้มที่มีความสัมพันธ์กัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะมีคะแนนของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความอยู่ในช่วงร้อยละ 70 – 100 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 25 – 75 คะแนน มีเพียง 1 คน ที่อยู่ในช่วงร้อยละ 70 – 100 และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0 – 50 คะแนน

ตารางที่ 50 คะแนนการเรียงเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการเรียงเรียงลำดับความคิด (ร้อยละ)	คะแนนการเชื่อมโยงความ (ร้อยละ)
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	25	41.67
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	0	47.22
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	0	19.44
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	75	52.78
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	75	69.44
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	100	86.11
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	100	94.44
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	100	72.22

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 22 เปรียบเทียบคะแนนการเรียงเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ ในการเรียงเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

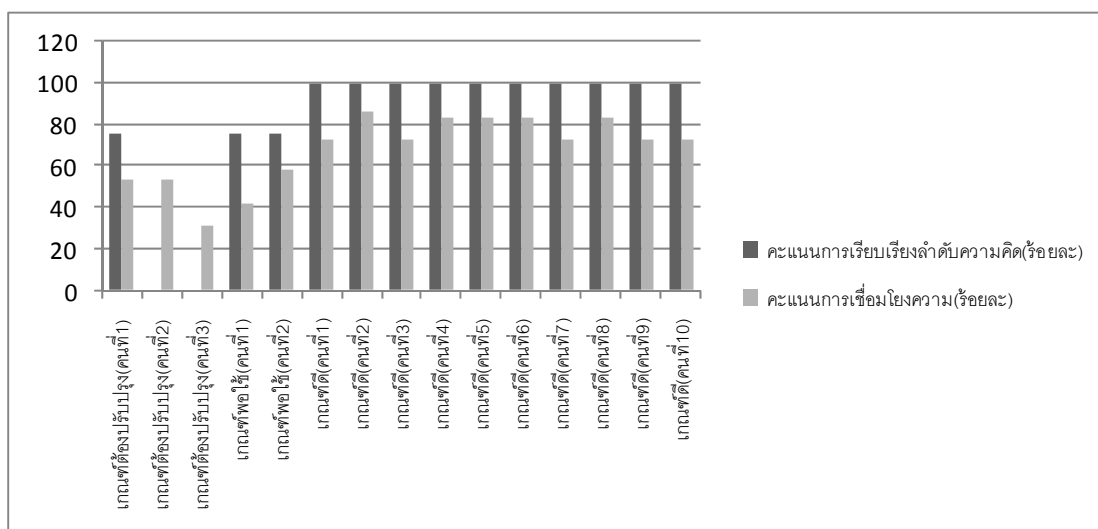
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 50 และแผนภูมิที่ 22 จะเห็นว่าคะแนนการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความมีแนวโน้มที่มีความสัมพันธ์กัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะมีคะแนนของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความอยู่ในช่วงร้อยละ 70 - 100 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงร้อยละ 50 - 75 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงอยู่ในช่วง 0 - 50 คะแนน

ตารางที่ 51 คะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความในการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล

คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการเรียบเรียงลำดับความคิด (ร้อยละ)	คะแนนการเชื่อมโยงความ (ร้อยละ)
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 1)	75	52.78
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 2)	0	52.78
เกณฑ์ต้องปรับปรุง (คนที่ 3)	0	30.56
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 1)	75	41.67
เกณฑ์พอใช้ (คนที่ 2)	75	58.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 1)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 2)	100	86.11
เกณฑ์ดี (คนที่ 3)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 4)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 5)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 6)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 7)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 8)	100	83.33
เกณฑ์ดี (คนที่ 9)	100	72.22
เกณฑ์ดี (คนที่ 10)	100	72.22

ที่มา: จากการวิจัย

ภาพที่ 23 เปรียบเทียบคะแนนการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ
ที่มา: จากการวิจัย

จากตารางที่ 51 และแผนภูมิที่ 23 จะเห็นว่าคะแนนการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความมีแนวโน้มที่มีความสัมพันธ์กัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะมีคะแนนของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความอยู่ในช่วงร้อยละ 70 – 100 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงร้อยละ 50 – 75 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 0 – 50 คะแนน มีเพียงหนึ่งคนที่มีคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 50 – 75 คะแนน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ

การใช้ภาษาเขียนที่ดีจะสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนและการเรียบเรียงความคิดที่เป็นระบบ เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนเรียงความภาษาไทย ก็จะพบว่าภาษาเขียนมีลักษณะวกวนทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด การใช้ภาษาเขียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามลำดับขั้นตอนและเป็นระบบ เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการเขียนคือการใช้ภาษาเพื่อสื่อความเข้าใจ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเขียนให้ตรงประเด็น โดยพยายามลำดับใจความสำคัญให้เป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันอย่างมีระบบสอดคล้องกับหลักตรรกวิทยาและต้องรู้จักใช้ภาษาให้กะทัดรัดด้วย

กล่าวได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นจะต้องมีการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี การเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดจึงมีความสำคัญในการเขียนและการใช้ภาษาในระดับข้อความซึ่ง (Halliday and Hasan, 1976) กล่าวว่าเป็นหน่วยภาษาที่สูงกว่าประโยค ประกอบด้วยหลายประโยคและแต่ละประโยคมีความสัมพันธ์กันทางความหมาย ส่วนประกอบที่สำคัญของความเรียงคือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป เรียงความที่ดีต้องมีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ มีเอกภาพซึ่งหมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อเรื่อง มีการเน้นสิ่งใดเป็นใจความหลัก สิ่งใดเป็นใจความรอง และมีสัมพันธ์ภาพหรือการเชื่อมโยงความซึ่งหมายถึงความเกี่ยวโยงต่อเนื่องของข้อความ

และจากการศึกษาความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความพบว่า มีแนวโน้มที่มีความสัมพันธ์กัน สังเกตได้จากคะแนนความถูกต้อง กล่าวคือ ถ้าผู้เขียนมีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ดี แนวโน้มของการใช้การเชื่อมโยงความก็ดีขึ้นไปด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยสังเกตพบอีกหนึ่งอย่างก็คือ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของการใช้การเชื่อมโยงน้อยกว่าการเรียบเรียงลำดับความคิด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ประสบการณ์ในการเขียนยังน้อยจึงเลือกที่จะใช้การเชื่อมโยงความแบบง่าย ๆ เนื่องจากไม่ต้องเลือกสรรคำให้ยุ่งยาก

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี เพราะทั้งสองสิ่งนี้เป็นส่วนที่ทำให้งานเขียนมีสัมพันธ์ภาพที่ดี ซึ่งสัมพันธ์ภาพก็คือการเชื่อมโยงความหรือความเกี่ยวโยงต่อเนื่องของข้อความ ซึ่งผลที่ได้ตรงกับคำกล่าวของ (Bachman, 1990) ที่กล่าวไว้ว่า ส่วนประกอบในความสามารถทางภาษานั้น นอกจากความสามารถทางไวยากรณ์แล้วจะต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดนั่นเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดรวมไปถึงการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนปากเกร็ด จำนวน 45 คน (รูปแบบละ 15 คน) รวม 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิด

1.1 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว

ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงลำดับความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ไม่มีการจัดเรียบเรียงลำดับความคิดคือเนื้อหาไม่เป็นลำดับต่อเนื่อง มีประเด็นหลักไม่ครบถ้วน และมีเนื้อหาออกประเด็น

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนใหญ่มีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ไม่เป็นลำดับต่อเนื่อง แต่ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง รวมถึงมีเนื้อหาออกประเด็น นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในกลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเกณฑ์ต้องปรับปรุงมักนำใจความสำคัญหลักประเด็นที่ 2 และ 3 มารวมเข้าด้วยกัน โดยการยกตัวอย่าง แต่ไม่มีการบรรยายเรื่องให้ละเอียด

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดีนั้น มีการจัดเรียบเรียงความคิดเป็นระบบและเป็นไปตามลำดับเรื่องราวต่อเนื่อง มีใจความสำคัญหลัก และไม่มีเนื้อหาออกประเด็น

1.2 การเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ไม่มีการเรียงลำดับความคิดตามลำดับสถานที่ที่ไปก่อนหรือหลัง มีประเด็นไม่ครบถ้วน และไม่มีการกล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ได้ไปมา

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนใหญ่มีการเรียงลำดับความคิดตามลำดับสถานที่ที่ไปก่อนหรือหลัง แต่ไม่กล่าวถึงสถานที่ใดสถานที่หนึ่งทำให้ประเด็นขาดหายไป

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดี มีใจความสำคัญหลัก มีการเรียงลำดับความคิดตามลำดับสถานที่ที่ไปก่อนหรือหลัง และไม่มีเนื้อหาออกประเด็น

1.3 รูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง บางคนมีการจัดเรียงเรียงลำดับความคิดที่ตรงตามรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล แต่มีการเพิ่มประเด็นใหม่เฉพาะที่เป็นสาเหตุโดยไม่มีผลลัพธ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผลนั้น จะต้องมทั้งสาเหตุและผลลัพธ์เสมอ หากขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปก็จะส่งผลต่อการเขียนเรียงความเช่นเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับตามเหตุผล กล่าวคือมีประเด็นครบถ้วนไม่เพิ่มประเด็น แต่มีการเสนอความคิดวนเวียนซ้ำเดิม เช่น มีการบรรยายถึงสาเหตุไปยังผลลัพธ์แล้วตามด้วยสาเหตุเดิมอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียบเรียงความคิดอยู่ในเกณฑ์ดี มีการจัดเรียงความคิดที่เป็นระบบ กล่าวคือ มีการเขียนที่เรียงประเด็นจากประเด็นที่ 1 คือสาเหตุไปยังประเด็นที่ 2 ที่เป็นผลลัพธ์ มีใจความสำคัญหลัก ไม่มีเนื้อหาออกประเด็น

จากการศึกษารูปแบบการเรียบเรียงความคิดทั้ง 3 รูปแบบในข้างต้นที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าการเรียบเรียงลำดับความคิด ส่งผลโดยตรงต่อการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า รูปแบบของการเรียบเรียงความคิดขึ้นอยู่กับหัวข้อเรื่องในการเขียนเรียงความ หากนักเรียนไม่มีการเรียบเรียงลำดับความคิดหรือมีรูปแบบของการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ผิด ก็จะส่งผลให้การเขียนเรียงความมีเนื้อหาที่วกวนทำให้งานเขียนของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

2. การเชื่อมโยงความ

ในส่วนของการเชื่อมโยงความ ผู้วิจัยพบว่าอัตราการใช้ค่าเชื่อมโยงความส่งผลต่อปริจเฉทที่ดีในการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.1 การใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง

ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มรูปแบบการเรียบเรียงความคิด ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงแบบการอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้อ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษและที่ใช้บ่อยที่สุดคือการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงเชิงบ่งชี้มากที่สุด อาจเป็นเพราะการอ้างอิงประเภทนี้เป็นการตีความคำประเภทบ่งชี้ที่ต้องขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ข้างหน้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ต้องเลือกใช้อ้างอิงประเภทนี้ เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้หลากหลายกว่า ไม่ว่าจะเป็นสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ

อย่างไรก็ตาม หากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้อ้างอิงเชิงบ่งชี้ที่น้อยจนเกินไป ก็มีแนวโน้มว่างานเขียนที่ออกมานั้นจะถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงหรือพอใช้ เห็นได้จากงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างในหัวข้อ ค่ายวิชาการทัศนศึกษา ณ สัตหีบ (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องสถานที่) และงานเขียนในหัวข้อวันวิชาการปากเกร็ดนิทรรศน์ปี 2555 (รูปแบบความคิดแบบลำดับเรื่องราว) ในขณะที่หากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้อ้างอิงเชิงบ่งชี้ที่มากจนเกินไป ก็มีแนวโน้มว่างานเขียนที่ออกมานั้นจะถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงหรือพอใช้ได้เช่นเดียวกัน เห็นได้จากงานเขียนในหัวข้อเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีศีลธรรมต่ำลง และส่งผลกระทบต่อสังคมในปัจจุบัน (รูปแบบความคิดแบบลำดับตามเหตุผล)

ในส่วนของการอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษที่มีการใช้รองลงมานั้น อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการกล่าวถึงบุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อ้างอิงดังกล่าว แต่หากจะให้มีความถี่ที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับการใช้อ้างอิงเชิงบ่งชี้ก็ยังคงเป็นการยาก เนื่องจากการอ้างอิงเชิงบ่งชี้สามารถอ้างอิงได้หลากหลายกว่า ไม่ว่าจะเป็นสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ

การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้ที่น้อยที่สุด อาจเป็นไปได้ว่า การอ้างอิงประเภทนี้ผู้เขียนต้องมีการใช้จินตนาการเข้าร่วมด้วย เนื่องจากการเปรียบเทียบนั้นต้องใช้ภาษาในการบรรยายให้เห็นถึงลักษณะของสิ่งที่จะเปรียบเทียบถึง เช่น รูปพรรณ ความคล้าย ความแตกต่าง จำนวนหรือแม้แต่การบอกคุณสมบัติ จึงเป็นการยากสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ยังเป็นนักเรียน เนื่องจากประสบการณ์ในการเขียนยังมีน้อยนั่นเอง

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภที่น้อยเกินไป อาจสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาสาระในการเขียนว่าอาจมีเนื้อหาสาระที่น้อย เนื่องจากการใช้การเชื่อมโยงความประเภที่เป็นการบ่งบอกการอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเลี่ยงการซ้ำคำ ในขณะที่เดียวกันหากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภที่มากเกินไป ก็จะสะท้อนให้เห็นว่ามีการใช้คำซ้ำเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วการเชื่อมโยงความประเภที่ดังกล่าวเป็นการหลีกเลี่ยงการซ้ำคำ

2.2 การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์

ในการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มรูปแบบการเรียบเรียงความคิด ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ประเภทซ้ำคำมากที่สุด รองลงมาคือประเภทคำที่มีความหมายเดียวกัน คำตรงข้ามและคำบอกลำดับกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ประเภทซ้ำคำมากที่สุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ประสบการณ์ในการเขียนยังน้อยจึงเลือกที่จะใช้คำประเภที่มากกว่าที่จะเลือกใช้คำประเภที่อื่นๆ เนื่องจากง่ายต่อการนึกคำมาเขียนและไม่ต้องเลือกสรรคำให้ยุ่งยาก

อย่างไรก็ตาม หากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำศัพท์แบบซ้ำคำที่มากจนเกินไป ก็มีความโน้มว่่างานเขียนที่ออกมานั้นจะถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงหรือพอใช้ เพราะผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายจากการใช้คำของผู้เขียน กล่าวคือ ผู้อ่านอาจเกิดความรู้สึกจำเจ ในคำศัพท์คำเดิม โดยที่ผู้เขียนไม่มีการนำคำในรูปแบบอื่นๆมาใช้ ทำให้ภาษาเขียนที่ได้้อาจจะไม่สละสลวยเท่าที่ควร

ในส่วนของคำที่มีความหมายเดียวกัน และคำตรงข้ามที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้จริงลงมา อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ตามความคุ้นชินของตัวเอง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างอาจมีความรู้ในเรื่องของคำที่มีความหมายเดียวกันมากกว่าคำตรงข้าม เพราะหากดูไปถึงการจัดการเรียนการสอนจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการเรียนในเรื่องของคำไวพจน์ที่อยู่ในหลักภาษารวมไปถึง สอดแทรกอยู่ในวรรณคดีไทยทุกระดับชั้นและมีอยู่จำนวนมาก หากเปรียบเทียบกับคำตรงข้าม เพราะถึงแม้กลุ่มตัวอย่างจะได้เรียนคำตรงข้ามในหลักภาษา รวมไปถึงสอดแทรกอยู่ในวรรณคดี แต่ก็มีจำนวนที่ไม่มากนัก หากเปรียบเทียบกับคำที่มีความหมายเดียวกัน นอกจากนี้การใช้คำที่มีความหมายเดียวกันยังเกิดขึ้นบ่อยในบริบทของสถานการณ์ภายนอก เช่น สื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ก็มีการใช้คำประเภทนี้เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของระดับภาษา ยกตัวอย่าง การทอหรือการตั้งครรภ์ กิน หรือรับประทาน เป็นต้น

คำบอกเล่าดับกลุ่ม จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้น้อยที่สุด อาจเป็นไปได้รูปแบบที่ใช้เขียนนั้นเป็นเรียงความกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการเขียนแบบบรรยายหรืออธิบายเล่าเรื่องไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่มีการขีดขอบเขตของเรื่องจึงทำให้พบคำบอกเล่าดับกลุ่มในจำนวนที่น้อย

2.3 การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม

ผู้วิจัยพบว่าการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลมากที่สุด อาจเป็นเพราะการเขียนในหัวข้อนี้ต้องบรรยายถึงเรื่องราวเหตุการณ์และสถานที่ต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน จึงจำเป็นต้องใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องและสามารถเพิ่มข้อมูลรายละเอียดในประโยคต่อไปได้ แต่กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผลนั้น มีความแตกต่างจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากมีการใช้การเชื่อมโยงโดยใช้คำเชื่อมประเภทแสดงเหตุผลมากที่สุด ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับรูปแบบความคิดและหัวข้อที่ได้รับ เพราะเป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผลนั่นเอง

ส่วนการใช้การเชื่อมโยงความถัดมา ของกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับสถานที่ ผู้วิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้การเชื่อมโยงความประเภทแสดงเหตุผล อาจเป็น

เพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะกล่าวถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเรื่องราวและสถานที่ที่ตนเองได้สัมผัส อีกทั้งการเชื่อมโยงความประเพณีนี้มีส่วนช่วยให้เนื้อหาในงานเขียนมีความสมบูรณ์ กล่าวคือ ถ้าเนื้อหาที่มีความเป็นเหตุเป็นผล ผู้อ่านก็จะเข้าใจในเนื้อหานั้นมากขึ้น จึงส่งผลให้ผู้เขียนไม่สามารถที่จะขาดการใช้การเชื่อมโยงความประเพณีนี้ได้ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล มีการใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลรองลงมา อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการให้ข้อมูลเพิ่มจากเหตุผลที่กล่าวมา รวมไปถึงต้องการให้เนื้อหาของตนเองมีความละเอียดและชัดเจน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้การเชื่อมโยงดังกล่าว

การเชื่อมโยงความ โดยใช้คำเชื่อมประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม ประเภทคำเชื่อมแสดงเวลาและประเภทแบบให้เลือก เป็นคำเชื่อมที่กลุ่มตัวอย่างในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราวและแบบลำดับสถานที่ เลือกใช้เป็นลำดับถัดมา ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีการเลือกใช้การเชื่อมโยงความเหมือนกัน อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับนั้นมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นการเรียงลำดับเรื่องราวและสถานที่ เนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเขียนจึงมีความคล้ายกันมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ไม่มีการใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนไม่สอดคล้องกับการแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข เป็นเพียงการบรรยายเรื่องราวและสถานที่เท่านั้น จึงส่งผลให้ไม่มีการใช้การเชื่อมโยงความดังกล่าว

ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเหตุผล มีการเลือกใช้คำเชื่อมแสดงแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขเพียงหนึ่งเดียว อาจเป็นเพราะหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างเขียนมีความสอดคล้องกับการเชื่อมโยงความประเพณี กล่าวคือ หัวข้อนี้เป็นการบรรยายถึงสาเหตุที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลง รวมไปถึงการที่มนุษย์มีศีลธรรมต่ำลงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้างต่อสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปแบบความคิดแบบลำดับเหตุผล จึงปรากฏรูปของการเชื่อมโยงความประเพณีดังกล่าวขึ้น ส่วนความสัมพันธ์แบบตรงข้าม ประเภทแบบให้เลือกมีการใช้อยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก แต่หากสังเกตจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างนี้มีการใช้คำเชื่อมแสดงเวลาน้อยมาก อาจเป็นเพราะหัวข้อที่ได้เป็นเรื่องของการแสดงเหตุและผล ไม่ได้เกี่ยวกับเวลา จึงไม่ปรากฏรูปของคำเชื่อมแสดงเวลา

และหากพิจารณาตามระดับภาษาจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้คำเชื่อมที่สามารถปรากฏร่วมได้กับทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้

คำเชื่อมคำไค่นั้น มีแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างเคยใช้คำนั้นๆ อยู่บ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะคำที่ปรากฏอยู่ในภาษาพูด โดยดูได้จากผลการศึกษา ดังนี้

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “และ” มากที่สุด

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแบบให้เลือก กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “หรือ” เพียงหนึ่งคำ

การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “แต่” มากที่สุด

การใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อม ประเภทแสดงเหตุผล กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “ก็” มากที่สุด

การใช้การเชื่อมโยงความ ประเภทคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไข กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า “ถ้า” มากที่สุด

ผู้วิจัยยังพบอีกว่า หัวข้อที่เขียนมีความสัมพันธ์กับการใช้การเชื่อมโยงความ เช่น หัวข้อที่เกี่ยวกับการแสดงลำดับเรื่องราวและการลำดับสถานที่ ควรจะมีการใช้คำเชื่อมแสดงเวลา เพราะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องของเวลาและลำดับเหตุการณ์ หากกลุ่มตัวอย่างไม่มีการใช้การเชื่อมโยงดังกล่าว ก็จะส่งผลให้ผู้อ่านไม่สามารถลำดับเรื่องราวและเหตุการณ์ให้เข้าใจตรงกันกับผู้เขียน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างที่ขาดการใช้การเชื่อมโยงประเภทนี้ได้คะแนนน้อยและมีแนวโน้มถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ในส่วนของหัวข้อที่เกี่ยวกับการลำดับตามเหตุผลนั้น พบว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้น้อยเกินไป ก็มีแนวโน้มถูกจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าเนื้อหาสาระทางเหตุผลในการเขียนมีเนื้อหาสาระทางเหตุผลที่น้อย เนื่องจากการใช้การเชื่อมโยงความประเภทนี้เป็นการบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของเหตุและผล

จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความในรูปแบบการเรียบเรียงความคิดแบบลำดับเรื่องราว แบบลำดับสถานที่และแบบลำดับเหตุ มีการใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากที่สุด รองลงมาเป็นการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงและการเชื่อมโยงความทางศัพท์เป็นลำดับสุดท้าย

และสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเลือกใช้การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมมากที่สุด อาจเป็นเพราะ การเชื่อมโยงความดังกล่าวเป็นการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของ

ประโยคหรือข้อความที่ปรากฏต่อเนื่องกัน ซึ่งสามารถใช้เชื่อมโยงและแสดงได้ทั้งการเพิ่มข้อมูลให้ลึก แสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม แสดงเหตุผล แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเงื่อนไขและแสดงเวลา ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกใช้ได้อย่างหลากหลายและมากกว่าการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง ที่เป็นเพียงการอ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว และการเชื่อมโยงความทางศัพท์ ที่ใช้เฉพาะแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของศัพท์เท่านั้น

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ

จากการศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความ ผู้วิจัยพบว่าการใช้ภาษาเขียนที่ดีจะสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนและการเรียบเรียงความคิดที่เป็นระบบ เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนเรียงความภาษาไทย ก็พบว่าภาษาเขียนมีลักษณะวาททำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด การใช้ภาษาเขียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามลำดับขั้นตอนและเป็นระบบ เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการเขียนคือการใช้ภาษาเพื่อสื่อความเข้าใจ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเขียนให้ตรงประเด็น โดยพยายามลำดับใจความสำคัญให้เป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกันอย่างมีระเบียบสอดคล้องกับหลักตรรกวิทยาและต้องรู้จักใช้ภาษาให้กะทัดรัดด้วย กล่าวได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นจะต้องมีการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี การเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดจึงมีความสำคัญในการเขียนและการใช้ภาษาในระดับข้อความซึ่ง (Halliday and Hasan, 1976) กล่าวว่า เป็นหน่วยภาษาที่สูงกว่าประโยค ประกอบด้วยหลายประโยคและแต่ละประโยคมีความสัมพันธ์กันทางความหมาย ส่วนประกอบที่สำคัญของความสำเร็จคือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป เรียงความที่ดีต้องมีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ มีเอกภาพซึ่งหมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเนื้อเรื่อง มีการเน้นสิ่งใดเป็นใจความหลัก สิ่งใดเป็นใจความรอง และมีสัมพันธ์ภาพหรือการเชื่อมโยงความซึ่งหมายถึงความเกี่ยวโยงต่อเนื่องของข้อความ

และจากการศึกษาความสัมพันธ์ของการเรียบเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความ พบว่ามีแนวโน้มที่มีความสัมพันธ์กัน สังเกตได้จากคะแนนความถูกต้อง กล่าวคือ ถ้าผู้เขียนมีการเรียบเรียงลำดับความคิดที่ดี แนวโน้มของการใช้การเชื่อมโยงความก็ดีขึ้นไปด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยสังเกตพบอีกหนึ่งอย่างก็คือ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนของการใช้การเชื่อมโยงน้อยกว่าการเรียบเรียงลำดับความคิด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ประสบการณ์ในการเขียนยังน้อยจึงเลือกที่จะใช้การเชื่อมโยงความแบบง่าย ๆ เนื่องจากไม่ต้องเลือกสรรคำให้ยุ่งยาก

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเขียนที่ดีนั้นผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการลำดับความคิดและมีการเชื่อมโยงความที่ดี เพราะทั้งสองสิ่งนี้เป็นส่วนที่ทำให้งานเขียนมีสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งสัมพันธภาพก็คือการเชื่อมโยงความหรือความเกี่ยวโยงต่อเนื่องของข้อความ ซึ่งผลที่ได้ตรงกับคำกล่าวของ (Bachman, 1990) ที่กล่าวไว้ว่า ส่วนประกอบในความสามารถทางภาษานั้น นอกจากความสามารถทางไวยากรณ์ควรจะต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความและการลำดับความคิดนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปากเกร็ด ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยนี้มีข้อจำกัดในการศึกษาและยังไม่ได้ครอบคลุมตัวแปรอีกหลายประการ และยังมีประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้การวิจัยการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความหรือจากการเขียนในรูปแบบอื่นๆ รวมไปถึงการพูดต่างๆ ของนักเรียน โรงเรียนปากเกร็ดทั้งโรงเรียนรวมไปถึงโรงเรียนอื่นๆ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางการศึกษาต่อ ดังนี้

1. ศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทุกระดับชั้นใน โรงเรียนปากเกร็ดหรือใน โรงเรียนอื่นๆ
2. ศึกษาการการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากการเขียนในรูปแบบอื่นๆ เช่น บทความ สารคดี บันเทิงคดี จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนทุกระดับชั้นใน โรงเรียนปากเกร็ดหรือใน โรงเรียนอื่นๆ
3. ศึกษาการเรียบเรียงความคิดและการเชื่อมโยงความจากรูปแบบการพูด เช่น การเล่าเรื่อง การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น
4. ศึกษาการเชื่อมโยงความในภาษาเขียนและภาษาพูด เพื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้ เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า การเชื่อมโยงความในภาษาเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมีความสอดคล้องกับการเชื่อมโยงความในภาษาพูด

จากนั้นประเมินผลการศึกษาเหล่านี้ เพื่อให้เห็นภาพรวมปัญหาของการเรียบเรียงความคิด และการเชื่อมโยงความในการเขียน การพูดในรูปแบบต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งระบบ เพื่อที่ผู้บริหารจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปพัฒนา ปรับปรุง หรือใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนของโรงเรียนต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2532. **หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรรณิกา จักรกรอง. 2544. **วิเคราะห์การเชื่อมโยงความในกลอนบทละครนอกเรื่องไกรทอง คาวิ และสังข์ศิลป์ชัย**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย. 2543. **การใช้ภาษาไทย 1. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรรวรณ์ จันทร์คำ. 2543. **การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระ สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- เจือ สตะเวทิน. 2508. **ตำรับเรียงความ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พาณิชย์เจริญ.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. 2522. **ศิลปะการเขียน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- นัทรสุดา ดวงพลอย. “แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้และการอ่านภาษาอังกฤษ”. **วารสารภาษาปริทัศน์**, 4 (1) : 1-15.
- ชลธิชา บำรุงรักษ์. 2539. **การวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความประเภทต่างๆ ในภาษาไทย**. ม.ป.ท. (อัสสัมชัญ).
- ชวน เพชรแก้ว. 2522. **การใช้ภาษาไทย**. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครุศรีธรรมราช.
- ชัยนันท์ นันพันธ์. 2526. **ศิลปะการเขียนเรียงความและรวมเรียงความรางวัลพระราชทาน**. กรุงเทพมหานคร: ปรกาศพิริก.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. 2520. ภาษาไทยสำหรับครู.
กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์. 2537. ประสิทธิภาพของการเขียน. วิทยาจารย์ 92.

ดิเรกชัย มัทธนะสิน. 2523. การศึกษากลุ่มประโยคในความเรียงภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอักษรศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัศนีย์ เจริญพร. 2544. ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลปะจารึกอีสานระหว่าง พ.ศ. 1893-2466.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นววรรณ พันธุมธา. 2527. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร.

นงศ์ศราวุธ อุโฆษกิจ. 2540. การวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดที่ปรากฏในบทอ่านใน
หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นภดล จันทร์เพ็ญ. 2535. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ต้นอ้อ 1999 จำกัด.

นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. 2529. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิตยสุดา อภินันทากรณ์. 2534. ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของ
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นันทนา วัฒนเกียรติ. 2531. การศึกษาภาษาศาสตร์เชิงสังคม: ภาษาและการติดต่อสัมพันธ์กัน
ระหว่างภาษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (อัดสำเนา)

- นันทิกานต์ ศิลปศร. 2542. การศึกษาการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทย และสารคดีแปลทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บันลือ พุกกะวัน. 2533. พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภาพร มณีโรจน์. 2529. การใช้รูปแบบคำถามเพื่อบอกความต่อเนื่องในข้อเขียนภาษาไทย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาศรี สีหอำไพ. 2531. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประสิทธิ์ กาย์กลอน. 2518. การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปริญัฒร พรหมศรี. 2535. การเขียนเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และความสนใจในวิธีการสอนภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีสอนตามรูปแบบเอริกาและวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. 2529. การเขียนเรียงความ เอกสารการสอนชุดวิชาการเขียนสำหรับครู. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เปลื้อง ณ นคร. 2513. แบบเรียงความ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกา สัตยธรรม. 2528. ลักษณะการเขียนความเรียงของนักเรียนในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาพรรณ. 2534. อ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL. ศึกษาศาสตร์สาร, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. 2536. ภาษาไทยของเรานี้มีเอกลักษณ์และการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน.

กรุงเทพมหานคร: ทองกาว.

พรทิพย์ สิมโน. 2536. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอต่อการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พันธ์ณี วิหคโต. 2538. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข. สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา.

พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. 2539. จะสอนภาษาไทยให้สนุกอย่างไร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชิต อักนิจ. 2525. หลักเบื้องต้นของการเขียนเรียงความ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. 2543. ภาพรวมของการศึกษาภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พูนสุข นาวิก. 2533. ลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในภาษาไทยถิ่นเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพชรศิริ วงศ์วิภานนท์. 2544. การวิเคราะห์โครงสร้างความในภาษาไทยข้อเขียนประเภทแสดงความคิดเห็นในสาขามนุษยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพชรศิริ วงศ์วิภานนท์. 2530. ปริจเฉท: แนวใหม่ในการศึกษาอภิปรัชญาไทย. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย ปีที่ 4 ฉบับที่ 2.

- ภาควิชาภาษาไทย. 2544. การใช้ภาษาไทย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
เชียงใหม่: โรงพิมพ์มีงเมือง.
- รัตนา ศุภจัตร์ส. 2534. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด้กับการอ่าน
ตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษา, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณ แก้วแพรง. 2526. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- วราพร จำปา. 2545. การศึกษาลักษณะเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อสร้าง
แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรพล บุพนิมิต. 2539. ดัชนีปริเฉทในบทสนทนาแบบกันเองของผู้พูดภาษาไทยกรุงเทพ.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วาสนา บุญสม. 2541. การใช้ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
ฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิชชดา ชุกิตติพงษ์. 2536. การวิเคราะห์รูปแบบการเรียบเรียงความคิดในการอ่านเชิงอธิบายใน
หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิฑูร ตั้งพงษ์. 2536. ผลของการใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ของความหมายที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีรี เอื้อวัฒนาเจริญ. 2540. การใช้ชุดการสอนเขียนย่อความด้วยสอนโครงสร้างระดับยอด้
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. 2534. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศรีวิไล พลมณี และคณะ. 2544. คุณภาพการเขียนและข้อผิดพลาดการใช้ภาษาในความเรียงของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สงวนศรี เณรฐานันท์. 2532. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถทางการเขียน
และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
การสอนโดยวิธี TLS และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการศึกษา, มหาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สนิท ตั้งทวี. 2531. ศิลปะการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สมทรง บุรุษพัฒน์. 2537. วนะวิเคราะห์ การวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ.
กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.

สมทรง บุรุษพัฒน์. 2530. บทนำสู่การศึกษาในระดับที่สูงกว่าประโยค. กรุงเทพมหานคร:
สหธรรมิก.

สายพิณ สมุทรทัย. 2536. ผลของการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดที่มีต่อความเข้าใจในการ
อ่านและความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536. รายงานประเมินความสามารถใน
การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัด สปข.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ลำรวย ธรรมวิจิตร. 2536. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ลีทธา พิณีภูวดล. 2516. การเขียน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลีทธา พิณีภูวดล และคณะ. 2514. การเขียนและการพูด.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจริต เพียรชอบ และคณะ. 2538. วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุจินดา จารุชาติ. 2540. ผลการสอนกระบวนการคิดแบบผสมผสานที่มีต่อการเขียนเรียงความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภาพร งามประดิษฐ์. 2539. การเชื่อมโยงความในรายงานข่าวทางโทรทัศน์: ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภาพ บุตรีสีหัด. 2529. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS SQ3R และวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2535. การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515 – 2530. งานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. 2544. พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- เสถียร ณ เชียงใหม่. 2541. ผลของการใช้ผังมโนภาพที่มีต่อการเขียนเรียงความของนักเรียน
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2534. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2.
โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพมหานคร:
ประยูรวงศ์ ปรินตัง.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. 2511. วิธีการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา.
- หิรัญญา อุปถัมภ์. 2541. การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยการสอนแบบ OK5R. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรากร กัลยาจิตรโกศล. 2543. ลักษณะการเชื่อมโยงความในกลอนนิราศของสุนทรภู่.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัญชลี ทองอม. 2541. การพัฒนาการเขียน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เอมอร จิตตะโสภณ. 2529. การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน. เชียงใหม่:
มูลนิธิหม่อมหลวงคู่ย์ ชุมสาย
- Wiryachitra, A. 1983. "Teaching Written in ESL: A Communicative Syllabus".
English Teaching Forum. 21(4): 39-41.
- Gillian, B. 1983. **Discourse Analysis.** New York: Cambridge University Press.
- Brown and Yule. 1987. **Discourse analysis.** London : Cambridge University Press.

- Sornlump, C. W. **A Participant Analysis in Thai Narrative Discourse**. Master's thesis, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 1993.
- Beaugrande, R. and W. U. Dressler, 1994 . **Introduction to Text Linguistics**. (7th edition). London: Longman.
- _____. 1981. **Introduction to Text Linguistics**. London: Longman.
- Peter, F. and S. Wongbiasaj. 2000. **Discourse in Communication a Textbook for English 001445**. Chiang Mai : Department of English Faculty of Humanities: Chiang Mai University.
- Gro, F. and A.B.Gynthia. 1988. **You're in charge ! Write to communicate**. California: Wesley Publishing Company.
- Grasser, A.C. 1981. **"A Schema – Based Framework for Representing Knowledge."** Brisbane College of Advanced Education. Semester 1 : 1-36.
- Halliday, M.A.K and R. Hasan. 1976. **Cohesion in English**. London : Edward Arnold.
- _____. 1989. **Language, context, and text : aspects of language in a social-semiotic perspective**. Oxford : University Press.
- Halliday, M.A.K. 1989. **Spoken and Written Language**. (2nd edition). Hong Kong: Oxford University Press.
- Hatch, E. 1992. **Discourse and Language Education**. New York: Cambridge University Press
- Heaton, J.B. 1988. **Writing English Language Tests**. New York: Longman.

Hoskin, P.S. 1986. Paired Repeated Reading : A Classroom Strategy for Developing Fluent Reading **The Reading Teacher.**

Wilaiwan, K. 1988. "Some Observation on Expressing Politeness in Thai".
Language Sciences. Vol.10.

Meyer, B.J.F. and R.O. Freedle. 1984. "Effects of Discourse Type on Recall".
American Educational Research Journal. 21 (1): 121-143.

Meyer, B.J.F. and E.E. Rice. 1983. The Structure of Text . In P.D. Pearson. (Ed) .
Handbook of Research in Reading. (pp. 319-351) New York : Long man.

Mongpin, N. 1989. **Cohesion in Thai Conversation.** Master's thesis, Faculty
of Graduate Studies, Mahidol University.

Vichin, P. 1970. **Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai.**Bangkok:
The Siam Society.

Schiffrin, D. 1987. **Discourse makers.** New York : Cambridge University Press.

Slater, W.H. 1989. "Teaching Expository Text Structure with Structure Organizers on ninth-
Grade Students, **Reading Reseach Quarterly**

Slater, W.H. and W.Graves. 1989. **Current development in second language
reading Research.** TESOL Quarterly.

Somkiet, P. 1982. **Discourse level cohesion in Northern Khmer.**Bangkok :
Mahidol University.

- Taylor, B. M. 1983. "Children's memory for Expository Text after Reading." **Reading Research Quarterly.** 15 (3): 399-411.
- Taylor, B. M. and W. B. Richard. 1984. "The effects of text structure instruction on Middle grade students comprehension and production of expository text". **Reading Research Quarterly.** 19 (2): 134-146.
- White, R. and A. Valerie. 1991. **Process Writing.** London: Longman Group UK Limited
- Wipa, C. 1986. **Cohesion in Thai.** Doctor of Philosophy in Linguistics, Georgetown University.
- Yajai, C. 1986. **Cohesion in Thai.** Master thesis, Mahidol University.

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวอาทิตย์ยา ทองแสน
วัน เดือน ปี ที่เกิด	8 พฤษภาคม พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

